

Plenaire 25

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

23 januari 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
MOTIE VAN ORDE Opheldering over de stand van zaken	1
MOTIE VAN ORDE Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES Wijzigingen onder de vaste, plaatsvervangende en toegevoegde leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
ACTUALITEITSDEBAT over de verschillende voorstellen inzake de besteding van de extra ruimte op de Vlaamse begroting	2
Actualiteitsmoties	20
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de kritiek van het Rekenhof met betrekking tot het Verkeersveiligheidsfonds en de eventuele overdracht ervan in het kader van de staatshervorming	20
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kritiek op de werking van de Vlaamse Regulator voor de Media	22
ACTUELE VRAAG van de heer John Vrancken tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de toekomst van de auto-industrie in Vlaanderen	26
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van de invoering van de maximumfactuur voor het zwemmen in het basisonderwijs	29
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Frans-Belgische onderhandelingen aangaande een nieuw akkoord rond grensarbeid en de gevolgen voor de interregionale arbeidsmobiliteit	33
ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de financiering van Vlaamse dramareeksen op televisie en de rol ter zake van het Vlaams Audiovisueel Fonds	36
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Havendecreet van 2 maart 1999 in relatie met het Gemeentedecreet – 1385 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	39
Artikelsgewijze bespreking	39

<p>VOORSTEL VAN DECREET van de dames Anissa Tamsamani, Elke Roex, Stern Demeulenaere en Monica Van Kerrebroeck en de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, wat betreft de gegevensuitwisseling in het kader van de stimulering van de kleuterparticipatie – 1474 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>40 41</p>
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Kurt De Loor en Ludwig Caluwé, de dames Helga Stevens en Anne Marie Hoebeke en de heer Eloi Glorieux betreffende de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije – 1508 (2007-2008) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling Bespreking</p>	<p>41 41</p>
<p>ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Havendecreet van 2 maart 1999 in relatie met het Gemeentedecreet – 1385 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	<p>44</p>
<p>VOORSTEL VAN DECREET van de dames Anissa Tamsamani, Elke Roex, Stern Demeulenaere en Monica Van Kerrebroeck en de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, wat betreft de gegevensuitwisseling in het kader van de stimulering van de kleuterparticipatie – 1474 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	<p>44</p>
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Kurt De Loor en Ludwig Caluwé, de dames Helga Stevens en Anne Marie Hoebeke en de heer Eloi Glorieux betreffende de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije – 1508 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	<p>44</p>
<p>MOTIE VAN AANBEVELING van de heren Jef Tavernier en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jos Stassen en Eloi Glorieux tot besluit van het op 9 januari 2008 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de problematiek van grote kleuterklassen – 1491 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	<p>44</p>
<p>MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Stefaan Sintobin en Leo Pieters tot besluit van de op 10 januari 2008 door de heer Stefaan Sintobin in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Vlaams milieuconvenant met de gemeenten en de controle op de naleving van de milieuwetgeving door kmo's – 1489 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	<p>45</p>
<p>MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Wim Van Dijck en Werner Marginet tot besluit van de op 10 januari 2008 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de conclusie van het auditrapport betreffende de Vlaamse sportfederaties – 1490 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	<p>45</p>
<p>ACTUALITEITSMOTIE van de heer Filip Dewinter tot besluit van het op 23 januari 2008 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de verschillende voorstellen inzake de besteding van de extra ruimte op de Vlaamse begroting – 1509 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	<p>45</p>

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jef Tavernier en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jos Stassen en Eloi Glorieux tot besluit van het op 23 januari 2008 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de verschillende voorstellen inzake de besteding van de extra ruimte op de Vlaamse begroting

– 1510 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

46

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

46

BIJLAGEN

Aanwezigheden

49

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

49

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Marijke Dillen, Martine Fournier, Vera Jans: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Herman Schueremans, Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire, Paul Wille: buitenslands;

Margriet Hermans, Miet Smet: ambtsverplichtingen;

Jacky Maes, Christian Van Eyken: familieverbindingen.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, u hebt ongetwijfeld kennisgenomen van het incident vorige week in dit gebouw waarbij een lid van mijn partij door de kabinetschef van minister Vandenbroucke werd beledigd. Die beledigende uitspraken verschenen ook in de kranten. De minister heeft intussen gereageerd en zich verontschuldigd.

Ik wil toch bij u formeel protest aantekenen. U bent zelf ooit minister geweest. Ik vind dat een kabinetschef zich als gast in het parlement moet onthouden van dergelijke uitspraken over parlementsleden. Erger wordt het nog

als die persoon het nodig vindt om de beledigingen nog eens te herhalen in een lezersbrief aan de pers. Die man is serieus uit de bocht gegaan. Ik teken hierbij formeel protest aan bij u omdat u als voorzitter de behoeder bent van onze belangen en u zich wellicht zou kunnen aansluiten bij ons protest.

De voorzitter: Dat is genoteerd, mijnheer Dewinter.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Roegiers bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mag ik u vragen om een voorstel van resolutie van de meerderheid en Groen! toe te voegen aan de agenda? Het voorstel van resolutie gaat over de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije.

De voorzitter: We zullen straks over de aanvulling van de agenda beslissen.

Het incident is gesloten.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste, plaatsvervangende en toegevoegde leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie zijn

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand mevrouw Trees Merckx-Van Goey als vast lid vervangen door de heer Tom Dehaene,

in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed mevrouw Trees Merckx-Van Goey als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Veerle Heeren,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking mevrouw Trees Merckx-Van Goeij als vast lid vervangen door mevrouw Joke Schauvliege en mevrouw Joke Schauvliege als plaatsvervangend lid door mevrouw Cindy Franssen,

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin mevrouw Trees Merckx-Van Goeij als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Tinne Rombouts,

in de Controlemissie voor Regeringsmededelingen mevrouw Trees Merckx-Van Goeij als vast lid vervangen door de heer Dirk de Kort,

in de Vlaamse Controlemissie voor Verkiezingsuitgaven mevrouw Trees Merckx-Van Goeij als vast lid vervangen door de heer Jan Verfaillie en

in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte mevrouw Trees Merckx-Van Goeij als vast lid vervangen door de heer Jan Verfaillie.

Voor de sp.a-spirit-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting mevrouw Michèle Hostekint als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bart Van Malderen,

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de heer Jo Vermeulen opnieuw benoemd tot vast lid en mevrouw Michèle Hostekint als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Chokri Mahassine,

in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie mevrouw Caroline Gennez als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Van Weert,

in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed de heer Jo Vermeulen opnieuw benoemd tot plaatsvervangend lid en de heer Jacky Maes als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Van Weert,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Bart Caron als vast lid vervangen door mevrouw Els Van Weert en de heer Ludo Sannen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bart Caron,

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen mevrouw Caroline Gennez als vast lid vervangen door de heer Jan Roegiers, de heer Jo Vermeulen opnieuw benoemd tot plaatsvervangend lid en de heer Jan Roegiers als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Robeyns,

in de Commissie Vlaamse Grondwet de heer Bart Caron als vast lid vervangen door mevrouw Els Van Weert,

in de Controlemissie voor Regeringsmededelingen mevrouw Caroline Gennez als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche,

in de Vlaamse Controlemissie voor Verkiezingsuitgaven mevrouw Caroline Gennez als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche en

in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte mevrouw Caroline Gennez als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche.

Voor de Groen!-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting mevrouw Mieke Vogels als toegevoegd lid vervangen door de heer Rudi Daems,

in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie mevrouw Vera Dua als toegevoegd lid vervangen door mevrouw Mieke Vogels en

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen mevrouw Mieke Vogels als toegevoegd lid vervangen door mevrouw Vera Dua.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 60/15)

ACTUALITEITSDEBAT over de verschillende voorstellen inzake de besteding van de extra ruimte op de Vlaamse begroting

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Heren ministers, ik had me natuurlijk graag gericht tot de minister-president, maar ik verneem dat hij in Davos de belangen van Vlaanderen behartigt. Het wordt dus een wat surrealistisch debat waarbij we een van de zogenoemde beklaagden moeten ondervragen. Minister Van Mechelen, hopelijk spreekt u in naam van de regering en niet in eigen naam. Of misschien zal minister Vanackere in naam van de minister-president spreken. Ik weet het niet, ik wacht met spanning het antwoord af.

In ieder geval is de Vlaamse minister-president tegenwoordig heel populair. Dat heeft helaas niets met zijn

persoon te maken, maar wel met het feit dat hij voorzitter is van een regering met een groot begrotingsoverschot. In die context wordt hij bevraagd door vriend en vijand. Iedereen wil centen van de Vlaamse Regering, niet het minst de eigen ministers. In de politiek is het natuurlijk zo dat geen geld problemen betekent, maar veel geld betekent blijkbaar nog meer problemen.

Het was partijvoorzitter Schoupe van CD&V – of moet ik zeggen partijvoorzitter van het ACV – die van oordeel was dat het extra geld besteed moest worden aan initiatieven in verband met armoedebestrijding. Daarna was er Open Vld-minister Ceysens, die van mening was dat het geld besteed moest worden aan verdere kortingen op de personenbelastingen via het verhogen van de afcentiemen.

Uiteindelijk heeft minister van Begroting Van Mechelen zich daarbij aangesloten en voorgesteld om de korting op de personenbelasting op te trekken van 150 naar 200 euro. Vervolgens kwam er een tegenzet van sp.a, bij monde van minister Vandenbroucke, die zich tegen een bijkomende korting op de personenbelasting uitsprak. Hij stelde dat het geld beter kon worden besteed aan een premie van 25 euro op de zorgverzekering en vond bovendien dat er een maximumfactuur moest komen voor de niet-dringende medische zorg en een verhoging van de school- en studietoelagen voor behoeftige en arme gezinnen.

Er kwamen met andere woorden evenveel voorstellen als er partijen zijn in deze meerderheid. Dat is pijnlijk en vervelend voor de nieuwbakken minister-president, die er blijkbaar niet in slaagt om de troepen in het gareel te krijgen en eensgezindheid te bereiken.

Het lijkt wel alsof paars terug is van weggeweest. De aankondigingspolitiek, waarbij elke minister, niet gehinderd door een of andere beslissing van de meerderheid, in de media zijn verhaal doet, is helemaal terug. De een wil dit, de ander dat, en men ziet wel wat er gebeurt. De aankondiging is met andere woorden belangrijker dan de beslissing. En is dat nu net niet, dames en heren van CD&V en de N-VA, wat u paars vanuit de oppositie zoveel jaren hebt verweten? ‘Government by announcement’, het aankondigen van maatregelen allerhande waar geen consensus over bestaat, waar geen beslissingen over genomen zijn en waarbij het blijkbaar alleen de bedoeling is om te scoren in de media.

Sommige ministers zijn recidivist. Ik denk bijvoorbeeld aan minister Van Mechelen, die enkele weken geleden 600 miljoen euro beloofde aan de gemeenten, een maatregel waarover geen consensus bestond binnen de regering. En deze week doet hij het opnieuw. Minister Van Mechelen lijkt nu al aan zijn verkiezingscampagne voor juni 2009 te zijn begonnen en leeft zich, door het uitdelen van allerhande cadeaus, al volop in in de rol van de sinterklaas van de Vlaamse Regering.

Als nu ook minister Van Mechelen, die tot voor kort een zekere ernst uitstraalde als minister van Financiën en Begroting, zich al gaat bezondigen aan dergelijke aankondigingspolitiek, weet de burger het helemaal niet meer. Zelfs aan minister Van Mechelen heeft de burger geen houvast meer, want ook zijn ernstige reputatie wordt nu te grabbel gegooid om toch maar te kunnen scoren in de media. Men doet dat bovendien op de kap van de mensen die men wil bereiken: meestal behoeftigen die dergelijke maatregelen het meest nodig hebben en die hun hoop vestigen op dergelijke aankondigingen, terwijl het vaak maar ballonnetjes zijn die opgelaten worden door de betrokken ministers.

Een tweede pijnlijke zaak is dat niet alleen de Vlaamse ministers en aanverwanten hun lodderig oog hebben laten vallen op de Vlaamse begrotingsoverschotten, maar dat zowaar ook de gewezen minister-president Yves Leterme dat doet. Hij leeft zich al helemaal in in zijn rol van eerste minister van de federale regering en wil zelfs een deel van die overschotten gebruiken om bepaalde putten in de federale financiën te vullen.

Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Op dat punt treed ik minister Anciaux volledig bij. Vlaanderen moet niet de rekeningen en het faillissement van België betalen. De middelen en de schaarse bevoegdheden die we verworven hebben, gaan we toch niet opnieuw te grabbel gooien om ervoor te zorgen dat Leterme aan de overkant kan scoren als toekomstig federaal premier. Blijkbaar is hij totaal vergeten wat zijn prioriteiten waren tijdens de verkiezingscampagne en in zijn hoedanigheid van Vlaams minister-president.

De Vlaamse Regering moet ophouden met haar aankondigingspolitiek. De verkiezingscampagne is hopelijk nog niet begonnen. Wanneer men echter het schouwspel van de voorbije periode observeert, zou men tot een andere conclusie kunnen komen. Nu de Vlaamse Regering over extra middelen beschikt, verwachten wij van de meerderheid een eenduidig en constructief voorstel. Maar laten we elkaar ook geen Liesbeth noemen. Het debat over de koopkracht wordt niet opgelost door hier wat te rommelen in de marge: vijftig euro meer korting op de personenbelasting, wat meer afcentiemen enzovoort. De maatregelen die ik heb gehoord, zullen echt het verschil niet maken in de daling van de koopkracht.

Wat we meer dan ooit nodig hebben – en soms heb ik de indruk dat het de bedoeling is van de traditionele partijen om de aandacht daarvan af te leiden – is een eigen vennootschapsbelasting. Vlaanderen moet over een eigen fiscaliteit beschikken en moet een eigen personen- en vennootschapsbelasting kunnen heffen. Op die manier kan Vlaanderen het koopkrachtdebat ten gronde beïnvloeden. De illusie die nu wordt gecreëerd door bepaalde Vlaamse ministers en partijen, namelijk

dat het overschot een belangrijke invloed zal hebben op de koopkracht, is niet juist. Enkel wanneer we beschikken over een eigen vennootschapsbelasting en een eigen personenbelasting, zullen we kunnen zeggen dat we als Vlaamse overheid en als Vlaams Parlement in staat zijn om de koopkracht van de Vlamingen te doen toenemen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Van Weert heeft het woord.

Mevrouw Els Van Weert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wilde me in de eerste plaats richten tot de minister-president maar ik heb begrepen dat hij andere bezigheden heeft. Mijnheer de minister, ik hoop dat u heldere antwoorden zult kunnen geven hoewel ik aanneem dat u niet helemaal in de geest van uw minister-president kunt kijken. In de actualiteit van het voorbije weekend werd een gevaarlijke cocktail gebrouwen van een aantal zaken. Ik zal dieper ingaan op de zaken die me ongerust maken.

We hebben een federaal minister van Begroting, kandidaat-premier, die op zoek is naar 3,5 miljard euro om het gat in de federale staatskas te dichten.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Van Weert, u zat zelf in die regering.

Mevrouw Els Van Weert: Het zal niet het budget geweest zijn dat ik consciëntieus beheerde, dat voor problemen heeft gezorgd.

De heer Eric Van Rompuy: U had geen budget. U bent vier jaar minister geweest zonder geld.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voor een openingspeech kan dat tellen.

Mevrouw Els Van Weert: Het is uw minister van Begroting die dat vaststelt.

De heer Carl Decaluwe: De reële vaststelling is dat er een gat is van 3,5 miljard euro. U en uw partij hebben daar gedurende vier jaar mee voor gezorgd. Hier komt u dan de oppositietrom roeren om minister Leterme de les te spellen. Dat kan tellen als eerste toespraak van iemand die hier terugkomt. Mevrouw Van Weert, in feite bent u hier nooit geweest. *(Rumoer)*

Mevrouw Els Van Weert: Ik kan alleen zeggen dat net voor de verkiezingen afgeklokt werd op 0,5 percent. Blijkbaar is er nu een veel groter probleem.

Er is nu ook een partijvoorzitter die de sociale agenda opnieuw bovenaan plaatst. Dat is bijzonder mooi en

nobel. Hij wil echter ook de federale agenda voor een deel door het Vlaamse niveau laten financieren.

Ik stel vast dat het oog van de minister van Begroting valt op de Vlaamse middelen om zo de pensioenlasten mee te betalen.

Ik stel vast dat het Vlaamse overschot tot de verbeelding spreekt. Sommigen spreken zelfs over een Vlaamse melkkoe, waarvan de minister-president de trotse bezitter is. Ik bedoel dat niet onrespectvol.

Voor mij is CD&V een topclub. Een-tweetjes en voorzetten worden, veronderstel ik, eerst uitgeprobeerd op training. De voorzet moet dan toch vroeg of laat binnen worden gekopt. Daarover ben ik erg bezorgd.

We zijn nu in een situatie aanbeland waarbij we nog nergens staan op het vlak van de staatshervorming. We willen allemaal bijzonder grote stappen vooruit zetten. Minister Leterme wil dat ook.

Mijnheer de minister, u bent de behoeder van de Vlaamse beurs. Als de knip van de Vlaamse beurs gaat, en er geld vloeit naar de federale overheid, dan dreigen we onze onderhandelingspositie bij het Octopusoverleg of in andere cenakels waar over de staatshervorming moet worden beslist, te ondermijnen.

Mijnheer de minister, ik heb maar één grote vraag, waarop u wellicht wel uitsluitsel kunt geven. We mogen er toch van uitgaan dat de knip op de Vlaamse beurs blijft zolang er geen duidelijke afspraken zijn gemaakt en zolang er geen stappen vooruit zijn gezet in de richting van een verdere staatshervorming. Deze vraag staat los van alle inhoudelijke, waardevolle voorstellen over de mogelijkheden van de eigen instellingen om een juist antwoord te bieden op de vragen over de koopkracht en andere problemen.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Van Weert, ik heb al veel toespraken gehoord. Die van u heb ik niet begrepen. Wat is eigenlijk uw boodschap? Het debat gaat over het mogelijk besteden van overschotten in 2009. Ik heb daar ook mijn mening over. Die overschotten bestaan niet. Het is nu 22 januari. Er wordt gesproken over het besteden van overschotten. Ik heb die niet gezien. Wat is uw punt?

Mevrouw Els Van Weert: Mijn punt is dat minister Leterme blijkbaar vindt dat er overschotten zijn en dat een deel ervan naar de federale overheid moet vloeien. Dat is mijn punt!

De heer Eric Van Rompuy: Er zijn geen overschotten.

Mevrouw Els Van Weert: Dat zegt u. Ik zal straks luisteren naar de minister van Begroting.

Ontkent u dat minister Letermé dat heeft gezegd?

De heer Eric Van Rompuy: Wat minister Van Mechelen heeft gezegd, is zijn zaak. Ik begrijp niet wat uw punt is.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw Van Weert, ik geef u één tip. U moet de gazetten niet lezen. U moet naar de commissie voor Financiën gaan en te weten komen hoe de zaken in elkaar zitten. *(Rumoer. Gelach)*

Dan zult u wel merken dat u er volledig naast zit.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer Decaluwe, uw laatste opmerking is toch iets te plat en populistisch. *(Opmerkingen)*

We volgen de commissie, we weten wat de financiële situatie in Vlaanderen is.

We hebben de voorbije dagen wel degelijk goed de kranten gelezen, die u trouwens zelf ook goed hebt gelezen. Ik vind dit iets te gemakkelijk als uitspraak.

De voorzitter: Mijnheer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, het contrast met Nieuwjaar was groot: enerzijds was er een blinkende, glanzende Vlaamse minister van Begroting die voor het zoveelste jaar op rij een prachtig overschot aankondigde en anderzijds waren er twee ernstige, bezorgde gezichten van een amechtige federale regering, die een tekort aankondigde. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

Mijnheer Sannen, het is bewezen dat dit geen rol heeft gespeeld.

Op het netvlies is gebrand dat de Vlaamse overheid in het geld zwemt. 'Het rijke Vlaanderen' was de kop in een zeer populaire krant. De vraag is of dit zo is. Zwemt Vlaanderen in het geld? Hebben we een heel ruim overschot en kunnen we allerlei ballonnetjes oplaten? Deze vraag wil ik behouden tot aan het einde van de rit.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van den Heuvel en mijnheer Decaluwe, excuseer me maar ik baseer me ook maar op cijfers die ik zie en op wat in de pers verschijnt. Ik kan er niet aan uit. De Vlaamse Regering beschikt in verhouding met andere instellingen, parlementen en regeringen in dit land over ontzettend veel geld. Er wordt constant in het openbaar gediscussieerd waaraan dat geld zal worden besteed. Telkens wordt elk probleem afgekocht met meer geld. Telkens komt er meer

geld bij. Er wordt nu al gefantaseerd over wat er zal gebeuren met de mogelijke overschotten en de begrotingsaanpassingen van over twee maand. Het beeld dat de Vlaamse Regering in het geld zwemt, is gecreëerd door de meerderheid die constant verklaringen aflegt om het geld te besteden. Nu ontdekt de CD&V-voorzitter plots dat Vlaanderen – hij spreekt zelfs niet over Brussel en Wallonië – de armoede eindelijk moet aanpakken. Dat zijn dossiers die we al jaren aankaarten. U hebt de voorbije twee jaar zelf het beeld gecreëerd dat Vlaanderen in het geld zwemt.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Stassen, luister naar mijn vragen en bedenkingen en u zult de rode draad wel ontdekken.

Het mooie resultaat is maar mogelijk dankzij de discipline en orthodoxie die Vlaanderen de voorbije jaren aan de dag heeft gelegd. Dat is het grote verschil met de overkant, met de paarse federale regering, met het paarse begrotingsbeleid dat absoluut niet dezelfde orthodoxie uitstraalde. Dankzij discipline en orthodoxie kunnen we een relatief mooi resultaat voorleggen. Onze boodschap is dat we die discipline moeten behouden want krachtig bestuur betekent inderdaad niet dat vooraleer de begroting is goedgekeurd, er nieuwe initiatieven worden aangekondigd. Er moet worden gewacht op de begrotingscontrole. Krachtig bestuur betekent inderdaad niet dat wanneer er voorzichtig wordt geraamd, er provisies worden aangelegd, aan schuldafbouw wordt gedaan en toekomstfondsen worden aangelegd, er tegelijkertijd ballonnetjes moeten worden opgelaten vooraleer er een begrotingscontrole is gebeurd. Laten we de sfeer van orthodoxie en discipline binnen de Vlaamse Regering behouden. Laten we ernstig blijven en laten we de geloofwaardigheid die de voorbije jaren is opgebouwd, ook door de minister van Begroting, behouden als behoeder van die discipline.

De voorzitter: Mijnheer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Van den Heuvel, u kunt toch niet ontkennen dat de vorige regeringen op federaal niveau gedurende zeven jaar het jaar met een begrotingsoverschot hebben afgesloten?

De heer Koen Van den Heuvel: Een artificieel overschot, mijnheer Sannen.

De heer Ludo Sannen: Alleen dit jaar omwille van de meer dan acht maanden die verloren zijn gegaan, eindigen we niet met een overschot. *(Rumoer)*

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Sannen, u gelooft uw eigen woorden niet. Daar bent u te slim voor.

De heer Ludwig Caluwé: Men heeft gedurende acht jaar alles opgelost met eenmalige maatregelen. Bewe-

ren dat alle problemen het gevolg zijn van het feit dat men vorig jaar zes maanden heeft gepraat, is zuivere demagogie.

De heer Ludo Sannen: Hier wordt de indruk gewekt dat wij in Vlaanderen nooit eenmalige maatregelen hebben genomen.

De heer Carl Decaluwe: Laten we intellectueel eerlijk zijn. Men werkt aan de opmaak van de begroting 2008. De vicepremier zegt dat er een gat van 3,5 miljard is. Dat staat niet ter discussie. Op dit moment is de federale regering een interim-regering. Het is juist dat in 2007 – een jaar waarin sp.a-spirit deel uitmaakte van de regering – maatregelen zijn genomen. Maar men kan de heren Leterme en co. niet verwijten dat er een tekort is. U zat toen in de federale regering, dus u draagt daar de volle verantwoordelijkheid voor. Toen u in de regering zat, is het tekort ontstaan. De heer Di Rupo zegt dat het tekort is ontstaan ten gevolge van rechtse maatregelen. Tot vandaag heeft de interim-regering nog geen maatregelen genomen, dus de interim-regering is daar niet verantwoordelijk voor.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik probeer dit debat te volgen. Ik kan niet langer oppositie van meerderheid onderscheiden. Ik zou dat toch even willen weten vooraleer ik straks naar beneden zal komen. Om de discussie vooruit te helpen, stel ik voor dat we vanaf nu spreken over “virtuele overschotten”.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Verstrepen, het feit dat meerderheidspartijen met mekaar discussiëren is een pluspunt. Er leven over deze zaak verschillende meningen, en die mogen in het parlement aan bod komen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb niet gezegd dat ik dat slecht vind. Ik vind dit debat een verrijking. Ik zeg enkel dat het voor de duidelijkheid van de stellingnames misschien beter zou zijn als dat onderscheid zou worden gemaakt.

De heer Jan Peumans: De meerderheid is nog altijd de meerderheid, maak u daar geen zorgen over.

De heer Ludo Sannen: De heer Decaluwe vraagt om politiek eerlijk te zijn. Ik vind het grof dat hij de volle verantwoordelijkheid in de schoenen schuift van een regering die gedurende negen maanden een ontslagnemende regering was, en slechts beperkte actiemogelijkheden had. Die regering kon geen nieuwe maatregelen nemen, maar heeft wel heel streng toegekeken op de naleving van de beslissingen die vroeger zijn genomen.

De heer Koen Van den Heuvel: Wat de Vlaamse begroting betreft, stel ik dus voor om de discipline, de

orthodoxie en de geloofwaardigheid te behouden. We begrijpen natuurlijk ook dat de huidige conjunctuur verschilt van de conjunctuur op het moment van de opmaak van de begroting, in september en oktober van vorig jaar. De olie- en energieprijzen stijgen, en de zwakkeren in de samenleving krijgen het moeilijker. Onze fractie gaat er dan ook mee akkoord om de koopkracht te ondersteunen.

De eerlijkheid gebiedt echter ook te zeggen dat in deze begroting al koopkrachtversterkende maatregelen zitten. Er is een verhoging van de belastingkorting van 125 naar 150 euro. De Eliaheffing is afgeschaft, en dat is een extraatje voor de gezinnen. We pleiten er daarom voor om de begrotingscontrole af te wachten en dan te onderzoeken hoe we deze maatregelen nog kunnen versterken en ervoor kunnen zorgen dat zeker de koopkracht van de sociaal zwakkeren kan stijgen.

Er kunnen pas Vlaamse middelen naar het federale niveau gaan als er bijkomende bevoegdheden van het federale naar het Vlaamse niveau worden overgeheveld. Onze fractie is daarover heel duidelijk. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Wat de heer Van den Heuvel zegt, is niet onbelangrijk. Betekent dit dat u het idee van de heer Leterme verwerpt om de gemeenschappen en gewesten een gedeelte van de pensioenlasten van de eigen ambtenaren te laten dragen?

De heer Koen Van den Heuvel: Neen, volgens ons moet die piste passen in een groter geheel.

De heer Joris Van Hauthem: U hanteert een containerbegrip. Men kan daarmee alle kanten uit. Ik stel u die vraag omdat in 2004 de toenmalige minister van Pensioenen, de heer Tobback, iets in die zin heeft geprobeerd, met zijn wetsontwerp houdende de invoering van een egalisatiebijdrage voor pensioenen.

Toen was de heer Leterme minister-president. Het liep daartegen toen storm. Als Vlaams Parlement hebben we in november 2004 een belangenconflict aangenomen en de heer Tobback heeft zijn wetsontwerp wat dat betreft moeten intrekken.

En nu hoor ik u zeggen dat jullie er niet tegen zijn als het in een groter geheel past. CD&V is duidelijk een bocht aan het nemen. Wat in 2004 onbespreekbaar was, is nu blijkbaar wel bespreekbaar. Dat is mijn conclusie.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Van Hauthem, CD&V heeft al verschillende keren gezegd dat er meer fiscale autonomie moet komen. Dat is hopelijk het standpunt van alle Vlaamse partijen. Als de deelstaten een grotere fiscale autonomie kunnen hebben, zowel

voor personenbelasting als vennootschapsbelasting, moeten ze ook een deel van bepaalde lasten overnemen.

Zoals de heer Van den Heuvel zegt, is onze ambitie nog altijd om op de arbeidsmarkt op bepaalde terreinen in te grijpen en in de sociale zekerheid overdracht van bevoegdheden te realiseren, met een grotere fiscale autonomie voor de deelstaten. De deelstaten moeten dan op de terreinen waarvoor ze bevoegd zijn ook meer verantwoordelijkheid nemen. Dat contrasteert met de stelling van de Franstaligen, zoals de heer Di Rupo, dat ze op geen enkele manier willen raken aan de Financieringswet en geen fiscale autonomie willen. Voor hen moet, als er bevoegdheden overkomen, dat gebeuren met de gouden dotatiesleutel. Wat de heer Leterme zegt, is juist. Als we een grote staatshervorming doen, moeten we uiteraard op bepaalde terreinen meer bevoegd zijn. U redeneert totaal statisch. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Net zoals mevrouw van Weert, redeneert u statisch. Ik hoop dat we naar een grote staatshervorming gaan, met veel meer middelen. Dat betekent dat de deelstaten zelf dingen zullen moeten financieren. De mogelijke overschotten bieden meer perspectief, in vergelijking met een deelstaat die een grote schuld heeft.

We hebben de schuld afgebouwd tot nul. Dat vond het Vlaams Belang een verkeerde politiek. Het Vlaams Belang heeft verschillende keren gezegd dat we te veel overschot hebben. Daarmee zouden we de federale overheid financieren. De schuld zou veel trager moeten worden afgebouwd. En nu komt u hier een financieel orthodox verhaal vertellen. Ik begrijp niets meer van de stellingname van het Vlaams Belang als het gaat over budget of economie.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Rompuy, u slaat duidelijk alles door elkaar.

Mijnheer Van den Heuvel, het verhaal dat u en de heer Van Rompuy ophangen, houdt in: meer fiscale autonomie betekent dat we meer verantwoordelijkheden moeten hebben. Dat is juist. Maar daarover ging de piste-Leterme niet. Minister Leterme moet binnen de kortste keren een gat van 3,5 miljard dichtrijden. Daarom heeft hij gezegd: “Zouden de deelstaten niet bijdragen tot het betalen van de pensioenen van hun eigen ambtenaren?” Nu al, los van het grote kader waarvan we nog niet eens weten wat het is. Bent u het daarmee eens? In 2004 hebt u daarover iets anders gezegd. Nu probeert u de piste verdrinken. U vertelt een mooi verhaal, maar dat is niet het verhaal van Leterme.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Van Hauthem, u luistert niet. U hebt het niet begrepen.

De heer Rudi Daems: Mijnheer Van Rompuy, u bent duidelijker dan de heer Van den Heuvel, maar uw uitleg

is toch een beetje containerachtig. Koppelt u meer fiscale autonomie heel uitdrukkelijk aan de solidarising van kosten, zoals het opnemen van de pensioenen van de ambtenaren? Is dat een uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke koppeling voor CD&V?

De heer Koen Van den Heuvel: De pensioenoverdrachten als een losstaand feit kan niet voor onze partij. Dat is heel duidelijk, denk ik. We koppelen dat aan de hele agenda van de staatshervorming: fiscale autonomie, meer bevoegdheden op de arbeidsmarkt en meer bevoegdheden in de gezondheidszorg. Dat gaan we globaal evalueren. Maar het kan dus niet als alleenstaande operatie.

Mijn vraag handelt over het kasoverschot van 986 miljoen euro van de Vlaamse Regering. Eind november was dat als antwoord op een schriftelijke vraag nog 700 miljoen euro, maar eind december was het gegroeid tot bijna 1 miljard euro. In het SERV-rapport van vorige week hebben we gelezen dat een deel van die middelen al is toegewezen. Om te beginnen gaat er 450 miljoen euro naar het Toekomstfonds, dat een aparte rechtspersoon is. Ongeveer 200 miljoen euro is door de verkoop van GIMV- en Indaver-aandelen toegewezen aan de PMV en een aantal VIA-investen.

Samen gaat dat dus over 650 miljoen euro. Als we die aftrekken van de 950 miljoen euro komen we in de buurt van 300 miljoen euro. Mijnheer de minister, klopt het dat een deel van de reserve aan kasmiddelen al een bestemming heeft? Over hoeveel gaat het?

Eind 2007 werd aangekondigd dat 612 miljoen euro naar het fiscaal pact met de gemeenten zou gaan, 100 miljoen euro naar het Zorgfonds, en 15 miljoen euro naar de VGC. In totaal ging het over een pakket van 730 miljoen euro dat uit het kasoverschot moet komen. Mijnheer de minister, kunnen de engagementen die werden aangegaan, ook worden nagekomen in de komende maanden? *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, eergisteren stelde onze fractie op het Bureau van fractieleiders voor om over deze kwestie een actualiteitsdebat te houden vandaag. De meerderheid sloot snel de rangen en bedankte vriendelijk, en ook het VB hield de boot af. Het feit dat vier fracties daarover vandaag een vraag indienen en de snedigheid van sommige tussenkomsten tonen aan dat het nuttig was geweest om ons voorstel onmiddellijk te aanvaarden. Doch dit terzijde.

Heel wat fracties hebben geluisterd naar de uitspraken van CD&V-voorzitter Schouppe. Ook onze fractie klonken die als muziek in de oren. Voor alle zekerheid

heb ik dan maar de speech opgevraagd om te zien of ik het allemaal goed gehoord had. Ik moet toegeven: niet alles klonk als muziek. Er klonk nog steeds een loftrompet voor Vlaanderen in Actie. Toch heeft hij een aantal belangrijke uitspraken gedaan.

Het was goed om niet weer hetzelfde deuntje te horen dat we al bijna een jaar horen over het feit dat we enkel met meer Vlaanderen en minder België beter af zullen zijn. Het was eens een ander verhaal, en dat alleen al klonk als muziek in de oren.

Wat hij zei, wisten we al, maar ik wil toch enkele uitspraken citeren. “15 percent van onze landgenoten loopt een verhoogd risico op armoede. In België mag geen plaats zijn voor een vierde wereld. En zeker in het goed boerende Vlaanderen mag zeker geen plaats zijn voor een vierde wereld. Het sociale vangnet moet groter, de mazen moeten kleiner.”

Zelfs het Stookoliefonds op federaal vlak moest het ontgelden, en werd afgedaan als “gerommel in de marge”. Merkwaardig wel dat zijn partij dit dan goedkeurt in de interim-regering, maar soit.

Ik wil me nu vooral richten op datgene waarvoor Vlaanderen bevoegd is. In tegenstelling tot het federale niveau, waar CD&V amper sociale portefeuilles beheert, is dat in de Vlaamse Regering wel degelijk anders. Minister Vanackere zit wat dat betreft op een sleutelpositie, maar ook minister Crevits kan als minister van Energie heel wat doen om de stijgende energiefactuur aan te pakken, vooral voor kansarme groepen.

Zelfs de eerste reactie van de minister-president – misschien was die getelefoneerd met de heer Schouppe – was positief. De minister-president zei: “Als we als Vlaanderen ergens de beste in moeten zijn, de eerste in Europa van alle Europese regio’s, dan is het wel in de strijd tegen armoede.”

Jammer genoeg horen we die ambitie niet altijd uit de mond van de minister-president, bijvoorbeeld als we het hebben over het klimaatbeleid of een gezond leefmilieu, maar op dit punt wil hij duidelijk gaan voor de polepositie in Europa.

Het duurde natuurlijk niet lang voor ook andere partijen, bij monde van voorzitters, voorzitsters of ministers, hun lijstje naar voren brachten. We kunnen ons stilaan vragen beginnen stellen over het gezag van de minister-president, want hij heeft al meermaals gezegd dat dat soort debatten binnen de regering moet worden gevoerd en niet vooraf via allerlei aankondigingen.

Mijnheer de minister, we hebben in dit parlement zopas de Vlaamse begroting 2008 goedgekeurd, een begroting met heel veel geld. Maar, naar onze bescheiden mening

– en we hebben dat ook gezegd tijdens de begrotingsdebatten – met te weinig aandacht, ondanks het feit dat er verhoogde aandacht is, voor kansarmen en zorgbehoeftigen. We hebben het de voorbije dagen allemaal nogmaals kunnen lezen, naar aanleiding van het koopkrachtdebat: elk gezin gaat in 2008 300 euro meer betalen voor elektriciteit en gas. Veel mensen kunnen hun huur niet meer betalen en komen bij het OCMW aankloppen. Veel kansarme ouderen kunnen hun rusthuisfactuur niet meer betalen, en – maar dat is een debat voor volgende week in de commissie voor Welzijn – we hebben ook de ellenlange wachtlijsten in de zorgsector, de jeugdpsychiatrie en dergelijke.

Mijnheer de minister, uit de reactie van de meerderheidspartijen, en in het bijzonder van die van u, want u stapte mee in het debat met een pleidooi voor de verlaging van de lasten met 50 euro, ga ik ervan uit dat er ook in 2008 extra beleidsruimte zal zijn, via de begrotingscontrole, neem ik aan.

Mijnheer de minister, ik wil u toch voor alle zekerheid de vraag stellen. Is die marge er? Zo ja, hoe groot is die?

Wat mogen we de komende weken en maanden van deze Vlaamse Regering verwachten, als het gaat over de armoede- en koopkrachtproblematiek? Komt er bijvoorbeeld een inkomensgebonden financiering van de zorgverzekering, waar sp.a nu al jaren over praat? Krijgen we financiële stimuli voor huurders, om hun woning energievriendelijk te maken? Komt er een verhoging van de studietoelagen voor de laagste inkomens? Of krijgen we, zoals het geval was tijdens de vorige begroting, voor elk wat wils, zonder dat er fundamentele keuzes worden gemaakt?

Mijnheer de minister, ik heb de standpunten gehoord van de partijen in dit halfroond. Wat is uw standpunt, of het standpunt van deze regering, over de uitlatingen van onder meer premier Verhofstadt, vice-premier Leterme en de SERV, dat ook de gewesten over de brug zullen moeten komen om hun schouders te zetten onder enkele federale lasten? (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, beste collega’s, het kan voor sommigen misschien een vreemd schouwspel lijken. We hebben net de begroting goedgekeurd – en ik heb geen reden om eraan te twijfelen dat de engagementen die in die begroting zijn vastgelegd ook worden uitgevoerd –, en we zijn vandaag al een debat bezig over bijkomende klemtonen.

Abnormaal is dat niet. De procedure voor de begrotingscontrole begint een dezer weken in de regering. De begroting die we gestemd hebben voor Kerstmis, is

eigenlijk gebaseerd op economische parameters en gegevens die dateren van kort na de zomer.

Dat schijnen we soms te vergeten, maar de leden van de commissie voor Financiën weten dat maar al te goed. In die zin is het niet abnormaal dat er een aantal bijkomende discussies aan bod komen.

Bovendien zou ik meer in algemene zin durven zeggen dat politiek nooit af is. Het is niet aan ons, noch aan de regering, om zelfgenoegzaam achteruit te leunen en slechts toe te kijken hoe de begroting 2008 haar uitvoering kent.

Als de begrotingscontrole ruimte geeft en als die ruimte nieuwe klemtonen toelaat, leggen wij drie klemtonen: jobs, werk en arbeid. Wat we moeten doen om een gunstig klimaat te scheppen dat jobs creëert, is randvoorwaarden scheppen via een economisch beleid – er zitten in de begroting 2008 een aantal maatregelen om dat te doen – om ervoor te zorgen dat we enerzijds inspelen op internationale tendensen en anderzijds in Vlaanderen zelf ervoor zorgen dat er meer werk kan worden gecreëerd. Tot nader order slagen we daar in behoorlijke mate in, kijk maar naar de werkloosheidsgraad. Ook daar is er echter geen reden tot tevredenheid of arrogantie.

We willen nog een stap verder gaan en het werken op zich aanmoedigen. Ik heb het dan over de Vlaamse korting op de personenbelasting, waarvan de filosofie is: “Het gaat erom om werken in Vlaanderen te belonen, want werken zorgt voor welvaart en is goed voor onze economie. Bovendien kiest de Vlaamse overheid er bewust voor om arbeid aantrekkelijk te maken en zo meer ademruimte te geven aan onze bedrijven.” Dat is geen citaat uit ons partijprogramma maar uit ‘De werkende Vlaming verdient méér!’ op de website van de Vlaamse Gemeenschap.

U kent de cijfers, ze zijn al door sommigen aangehaald. In 2002 was erin voorzien dat de werkende Vlaming 125 euro korting zou krijgen. U kent ook de cijfers voor de lopende begroting. Men heeft het over een korting op de personenbelasting voor de werkende Vlaming van 150 euro, en voor 2009 zouden we naar 200 euro gaan. Dat is voorzien in de perspectieven van het regeerakkoord. We denken, en dat is meteen onze vraag aan de minister van Begroting, dat daar ruimte voor is. Als daar ruimte voor is – en dat maken de minister van Begroting en de regering uit – zou best de sprong van 125 euro in 2007 als korting op die personenbelasting naar 200 euro in 2008 worden gemaakt.

Daar zijn een aantal argumenten voor. We willen het werken tout court ondersteunen. U zult ons niet kunnen tegenspreken wanneer we zeggen dat dit een verkleining betekent van de werkloosheidsval. We wensen dat een

maatregel die toch al in uitvoering is, versneld zou worden als de financiële ruimte daarvoor bestaat.

Dit is onze bijdrage in het debat en meteen een vraag naar de haalbaarheid aan de minister van begroting. Jobs en de lastenverlaging die ermee gepaard gaat, zorgen voor de beste garantie op koopkrachtbehoud. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw en heren ministers, collega's, in zijn toelichting bij de beleidsbrief Financiën en Begroting, weliswaar over het Vlaams Toekomstfonds, zegt minister Van Mechelen dat hij duidelijk niet wil meedansen met de golven en de marketinggerichte prospectie. Ik citeer uit zijn degelijke beleidsbrief: “Zo is de Belgische constitutionele omgeving op dit ogenblik te onzeker, opdat ik liquiditeitsvereisten voor de Vlaamse financiële activa zou kunnen veronachtzamen. Opdat de toekomst niet begint met een tegenvaller, zal ik daarom zeker in 2008 het Toekomstfonds van de Vlaamse Gemeenschap als een bijzonder zorgvuldig vader beheren.”

Dit is een uitspraak die in het licht van alle nieuwjaarsrecepties klinkt als een duidelijk en helder antwoord. Niet enkel partijvoorzitters leggen verklaringen af. De recente oproep van de minister-president, waarbij hij de leden van de Vlaamse Regering vroeg om de strijd om de centen eerst binnenskamers te voeren, wordt blijkbaar in de wind geslagen. De cultuur van aankondigen is blijkbaar terug in het land. Ik verwijs naar minister Vandembroucke over de zorgverzekering, naar minister Ceysens over het onderbenut zijn van belastingverminderingen in het kader van de Financieringswet, en zelfs naar minister Van Mechelen over een bijkomende lastenverlaging van 50 euro voor inkomens tot 21.000 euro, wat werd bevestigd door minister Ceysens en federaal minister Dewael.

De ruime kaspositie kan echter niet gebruikt worden voor allerlei leuke, dagelijkse hebbedingen maar wel voor schuldoperaties.

Mijnheer de minister, u hebt dat hier, maar ook in de commissie, heel duidelijk uitgelegd naar aanleiding van de kwestie van die 600 miljoen euro voor de gemeenten.

Nu al veel beloven aan de bevolking in het licht van de Octopusonderhandelingen is, op zijn zachtst gezegd, misschien een verkeerd signaal. De bijzondere wet met betrekking tot de herfinanciering van de gemeenschappen en gewesten en de uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van 13 juli 2001 ligt eigenlijk aan de basis van de huidige problemen van de federale overheid. Mevrouw Van Weert, dat weet u ongetwijfeld. U moet

er die wet nog eens op nalezen. U weet dat die wet er gekomen is omdat de Franse Gemeenschap geld tekort had, onder meer voor het onderwijs. Toen is er een grote hoeveelheid geld naar de gewesten en de gemeenschappen gevloeid. Verhofstadt I heeft op deze wijze de staatshervorming afgekocht, met de steun van cdH. Uiteraard is dat toen goedgekeurd door de toenmalige paars-groene regering. Ongetwijfeld zal deze Financieringswet ter sprake komen. Er is geen enkele zekerheid dat, op basis van de huidige financieringsstromen, de ingeschatte budgettaire ruimte voor Vlaanderen er binnen enkele maanden ook nog zal zijn.

Wat zijn de redenen daarvoor? Ik wil niet vooruitlopen op de discussie, maar in dit halfroond is al vaker gesteld dat het best wel eens zou kunnen zijn dat een aantal bevoegdheden zullen worden overgeheveld naar Vlaanderen, zonder dat Vlaanderen daar bijkomende financiële middelen voor zal krijgen. Het mag overigens ook worden gezegd dat onze Waalse collega's niet voor die mogelijkheid gewonnen zijn. De Waalse situatie is immers niet van die aard dat men daar voldoende reserves heeft, noch bij het Waalse Gewest noch bij de Franse Gemeenschap. Een overheveling van bevoegdheden zonder middelen is voor Vlaanderen wel een uitdaging, als we met het oog op de toekomst voldoende reserves blijven behouden. Uiteraard moeten die dan groter zijn dan de som van 360 miljoen euro in het Vlaams Toekomstfonds.

In dit verband had ik trouwens van minister Van Mechelen graag vernomen wat de beleggingsstrategie is voor het Toekomstfonds met betrekking tot liquiditeit en kapitaalbelegging. In een overigens lezenswaardig interview in Knack van 9 januari trapt minister Vandebroucke een open deur in, als hij stelt dat de Financieringswet de federale overheid uitkleedt ten voordele van de deelstaten. Lambermont heeft dit nog versterkt. De Financieringswet hoeft niet noodzakelijk te worden veranderd, aldus de minister. Dat is trouwens een stelling die de fractieleider van sp.a-spirit hier al een aantal keren anders heeft gebracht. Hij vindt dat de Financieringswet wél moet worden gewijzigd. Wel vindt minister Vandebroucke dat die wet kan worden aangevuld. Mijnheer Sannen, dan moeten we het misschien hebben over 'wijzigen' en 'aanvullen'. Minister Vandebroucke vindt dus dat die wet kan worden aangevuld door de deelstaten te responsabiliseren voor hun tewerkstellingsbeleid en de financiering van de pensioenlasten van hun ambtenaren. Dat laatste werd dan weer door minister Anciaux afgedaan als onbespreekbaar.

Huidig vicepremier Leterme heeft in dat verband een merkwaardige uitspraak gedaan, nietwaar, mijnheer Anciaux? Hij stelde: "Als men België graag ziet, moet men die inspanning willen doen." Dat houden van België is natuurlijk niet het juiste argument ten aanzien van spirit of de N-VA, maar dat even terzijde.

Wat is nu onze stelling in dit debat? Over de aanwending van mogelijke toekomstige overschotten is er inderdaad een grondig debat nodig in de commissie voor Financiën en Begroting. Ik denk dat minister Van Mechelen daar volledig toe bereid is. Het moet een grondig debat zijn in functie van de staatshervorming, met bijkomende bevoegdheden voor de gewesten en gemeenschappen, en dat uiteraard onder meer in het licht van de resoluties van 1999 en het regeerakkoord. Kortom, men moet ophouden met het uitreiken van prijzen die nog niet eens behaald zijn, maar wel een grondig debat voeren over de huidige Financieringswet, mede op basis van de studies die zijn gemaakt door het Steunpunt fiscaliteit & begroting. Dat laatste wordt hier wel eens vergeten.

Hierdoor moet dit parlement duidelijkheid krijgen over de vraag of de mogelijkheid van een overheveling van bevoegdheden zonder mogelijke bijkomende middelen bestaat. Dat debat moeten we durven aangaan. Ook moet worden bekeken of er scenario's gemaakt of mogelijk zijn met betrekking tot de aanvulling of herziening van de Financieringswet. We mogen ons immers niets wijsmaken: dat debat zal ongetwijfeld aan de oppervlakte komen bij de hele Octopusdiscussie.

De vraag is vooral ook of we vinden dat Vlaanderen – zoals de federale overheid vraagt – een bijdrage moet leveren aan het vereiste geconsolideerde begrotingsoverschot en vooral wat Vlaanderen daarvoor in de plaats krijgt. De heer Van den Heuvel heeft dat al duidelijk naar voren gebracht. Al die elementen moeten we op een rijtje zetten om te weten in welke richting het debat moet gaan. Net dit soort debatten kunnen duidelijk maken wat we op dit vlak van de komende staatshervorming verwachten.

Mijnheer de minister, kunt u straks duidelijk maken wat precies de cijfers zijn als het gaat over kasoverschotten en liquiditeit?

Ik heb immers de indruk dat een hele hoop dingen door elkaar worden gegooid en dat dit onderwerp van discussie voor de ene iets heel anders betekent dan voor de andere. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ministers, collega's, minister Van Mechelen, ik doe alsof u minister-president Peeters bent, want zoals velen had ik het veel leuker gevonden indien hij hier was. Maar neem het niet te persoonlijk op. We hebben dit nog niet eerder gedaan, het is een soort rollenspel.

Ik heb aandachtig geluisterd naar de vorige sprekers en ik heb de vele persuitlatingen van ministers en partijvoorzitters er nog eens op na gelezen. Ik lees even

letterlijk voor, dan gaat het niet om mijn geschreven woorden: “De Vlaamse Regering heeft geld te over, de bevolking zucht onder de dalende koopkracht en elke Vlaamse minister heeft nog wel een paar ideeën in de schuif liggen. Dus is het ballonnetjestijd, tot grote ergernis van minister-president Kris Peeters: ‘Ministers moeten pas communiceren als iets beslist is.’”

Dat is een leuke. Ik zal inkaderen dat ministers pas mogen communiceren als er iets beslist is.

Schouppe zegt dat we goed bij kas zitten, en na ballonnetjesdag, wacht ik natuurlijk op de kusjesdag in de Vlaamse Regering.

Er is heel veel heen en weer gekakel, vooral in de schoot van de Vlaamse Regering. Ik beperk me niet tot het parlement, daarover heb ik daarnet een antwoord gekregen.

Wie ik niet heb gehoord, bent u, mijnheer de minister-president – Dirk dus. Als eerste burger, als ‘leeuw van Vlaanderen’ zweeg u toen u moest brullen, wel hoorden we af en toe een fluitje in bepaalde media.

Wie we wel hoorden, waren de ministers uit de regeringsploeg, die al losgelopen kleine welpjes door en over elkaar liepen. Het was net een nest puppy’s die een bot zagen liggen en dat wilden pakken. Ik heb alles opgeschreven, maar u kent de technische uitleg over wie wat met wat wil doen.

Het is niet mijn gewoonte om me te moeien met een ander huishouden, met een kennel of met een puppygezinnetje, maar als dat huishouden wordt betaald met belastinggeld, dan is het mijn taak als volksvertegenwoordiger om er iets over te zeggen en om me ermee bezig te houden. Ik vraag dus eigenlijk aan de minister-president: schep orde in uw huishouden en uw regering, want die zou conceptueel toch met één stem moeten kunnen spreken.

Nu ten gronde, wij Vlamingen zitten blijkbaar op een berg belastinggeld. Dat is een honingpot waarmee elke minister zijn dada wil financieren. Ik hoor eerst over een tekort dan over een teveel, mijn slotvraag is bijgevolg of er nu marges zijn of niet.

Ik zal klaar en duidelijk zijn. Vlaams belastinggeld dient niet om dada’s te financieren, maar wel om er een efficiënt beleid mee te financieren. Ik meen dat iedereen het daarover eens is. LDD is klaar en duidelijk in onze stellingname: als er geld te veel werd gevraagd – want dat geld komt van ergens, van een bron – aan de hardwerkende burger – want daarvan gaan wij uit – dan moet het terugbetaald worden aan dezelfde hardwerkende burger. Zo eenvoudig is dat. Dat is gezond verstand. Wat zou u anders moeten zeggen? U moet maar uitvissen hoe u dat technisch doet, daarvoor zit u in de regering. Maar u

mag het niet zomaar links en rechts aan een bevoorrecht burgertje geven.

Voor de duidelijkheid: we willen evenmin dat deze extra middelen worden gebruikt om de federale nood aan een goed begrotingsresultaat te lenigen. We zijn niet de bank van België, we zijn niet de nationale bank die het zwalpende federale schip drijvende moet houden.

Mijnheer de minister-president Peeters, mijnheer de minister Van Mechelen, in dit debat is er geen behoefte aan nog meer woorden. In de commissie zal hierover trouwens nog genoeg gediscussieerd worden. Geef het geld terug aan de burger en, mijnheer de minister-president en regeringploeg, houdt u zich bezig met de kerntaken. Doe dat onder het gesternte van een goed bestuur en zorg ervoor dat er rust komt in het puppyland van de Vlaamse Regering. (*Applaus van mevrouw Monique Moens*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega’s, wat is eigenlijk het probleem? Ik begrijp niet echt de reactie van minister-president Peeters, noch die van de CD&V-fractie van daarnet.

De heer Schouppe opent een debat, en doet uitlatingen over de mogelijke aanwending van bijkomende budgettaire ruimte. Het is dan toch logisch dat er reactie komt op zijn voorstel en ideeën. En de reacties zijn inderdaad geen holle frasen.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik wil niemand het woord ontnemen of het debat in de kiem smoren, maar het moet toch een beetje correct verlopen. Ik vind het een vreemd verloop. Ons Reglement bepaalt toch dat bij een actualiteitsdebat elke fractie één spreker mag afvaardigen?

De voorzitter: Dat klopt, maar sp.a-spirit heeft de gewoonte de spreektijd te verdelen. Dat hebben ze ook nu gedaan. Mevrouw Van Weert heeft 4 minuten gekregen en heeft zich daar aan gehouden, dat heb ik gecontroleerd. Nu heeft de heer Sannen nog 3 minuten.

De heer Ludwig Caluwé: Het was me echt ontgaan dat mevrouw Van Weert het zo kort gehouden had.

De heer Ludo Sannen: Dank u, mijnheer Caluwé.

Het is dus logisch dat er gereageerd wordt, en niet met holle frasen of algemene verklaringen, maar met concrete voorstellen van sociale maatregelen zoals de invoering van een maximumfactuur voor de niet-medische verzorging. Iedereen heeft recht op kwalitatieve zorg, maar die moet ook betaalbaar blijven. We moeten vermijden dat mensen die zorg nodig hebben,

in de armoede verglijden. Een ander voorstel dat na de oproep van de heer Schouppe gedaan werd, is de afschaffing van de forfaitaire bijdrage voor de zorgverzekering. Laten we misschien starten met die personen die nu 10 euro moeten betalen. Dat is een mogelijk element van de armoedebestrijding.

Deze voorstellen komen niet uit de lucht vallen. In december, tijdens de plenaire begrotingsbespreking, heb ik ze zelf geformuleerd. Ik heb toen gesteld dat armoede een duidelijk probleem is in Vlaanderen. Ik baseerde mij hiervoor op een toen verschenen Europees rapport. Ik heb er toen ook op gewezen dat van alle mensen die in armoede leven, 4 procent aan het werk is en niet geholpen worden met de lastenverlaging die Vlaanderen heeft ingevoerd voor de werkenden. Er zijn nog andere voorstellen en ideeën geformuleerd. Ik heb er geen probleem mee dat ministers en ook anderen vertellen wat hun partij verdedigt. Ze hebben het recht om antwoorden te bieden op de uitnodiging van de heer Schouppe.

Een ander voorstel zou kunnen zijn de school- en studietoelagen te verhogen.

De heer Eric Van Rompuy: U verwijst voortdurend naar de heer Schouppe, die in een nieuwjaarstoespraak gezegd heeft dat er nog heel wat sociale noden zijn in Vlaanderen. Dat vergt echter een aanpak op lange termijn. Dat hangt af van de maatschappelijke situatie.

Vandaag gaat het hier over het eventuele begrotingsoverschot van volgend jaar en hoe we dat gaan besteden. Maar er is geen overschot! Ik heb dat berekend op basis van cijfers van de SERV. Er zal minder groei zijn en meer inflatie. Het begrotingsoverschot zal maximum 124 miljoen euro bedragen als gevolg van de veranderde economische situatie. Het is vandaag 22 januari en nu al leggen ministers en ook anderen verklaringen af over de besteding daarvan volgend jaar. Ik zie dat ministers stellingen innemen. De minister van Begroting wordt geacht de begrotingscontrole in goede banen te leiden. Waarschijnlijk zijn er nog andere onbetaalde facturen of andere initiatieven die een correctie vragen. Het debat gaat niet over de woorden van de heer Schouppe over de langetermijnaanpak of over de maatschappelijke noden. Het debat moet erover gaan of het verantwoord is dat een regering, op een moment dat ze nog niet eens weet welk overschot er zal zijn, al zegt hoe ze dat gaat besteden. Minister Vandembroucke deed aankondigingen, net zoals minister Van Mechelen en minister Ceysens. En er waren de interpretaties van minister Anciaux. U kaatst de bal voortdurend in de verkeerde richting, in de richting van de heer Schouppe, die daar geen woord heeft over gezegd.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik heb een kanttekening bij de laatste opmerking van de heer Van Rompuy. Ik ben het

ermee eens dat de regering de bijkomende beleidsruimte bepaalt. (*Opmerkingen*)

Goed, dat zegt u, maar dat zullen we horen van de minister van Begroting.

Ik vind dat wij onszelf als parlement oneer zouden aandoen door, zoals dat in parlementair België zowat de vaste procedure geworden is, te wachten tot we geconfronteerd worden met begrotingen en begrotingscontroles en alles dan zonder meer goed te keuren. Wij mogen vooraf in een debat onze klemtonen leggen.

De heer Eric Van Rompuy: Daar is uiteraard absoluut niets mis mee. De vraag is echter of regeringsleden die nog niet weten of en hoeveel ruimte er is, meteen kunnen zeggen dat er 50 miljoen euro extra besteed kan worden. Ik verwacht van een minister van Begroting dat hij een stand van zaken opmaakt, met zijn collega's nagaat of er eventueel meeruitgaven zijn bij andere collega's en de financiële situatie beoordeelt zoals ze beoordeeld dient te worden in april of mei.

We kunnen toch niet elke maand een nieuwe begroting opmaken? Mijnheer de minister, u hebt eigenlijk in december al 600 miljoen euro uitbesteed bij publieke verklaring en dat bedrag als thesaurieoverschot beschouwd. U hebt nadien in de commissie voor Financiën gezegd dat het om een eenmalige maatregel ging. "Dit zal ik nooit meer doen", hebt u toen letterlijk gezegd.

U hebt bovendien gezegd dat de overschotten niets te maken hebben met het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, maar dat het gaat om verschillende overschotten van de DAB's. Ik begrijp dan ook niet waarom een regering zich daarover uitspreekt zonder te weten wat de reële financiële toestand is. De SERV heeft bovendien uitgewezen dat er volgend jaar wel eens een paar verrassingen zouden kunnen volgen.

Minister Dirk Van Mechelen: Als u het niet begrijpt, mijnheer Van Rompuy, zal ik het u straks proberen uit te leggen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Collega's, dit is een zeer interessant debat. Ten eerste leeft binnen de meerderheid de vraag of er al dan niet een overschot is. Ten tweede vraagt men zich af wat er moet gebeuren met dat eventuele overschot.

Gisteren heb ik in de commissie voor Onderwijs vastgesteld dat men geen verklaringen deed over wat men zou willen doen, maar dat de leden van de meerderheid eendrachtig – wat enigszins verwonderlijk is als je dit debat hier volgt – een amendement hebben ingediend om een aantal toelagen aan het hoger onderwijs te

verhogen, zonder dat daarvoor op dit moment een dekking is volgens de huidige begroting. Dat is een interessant gegeven. Men kan een dergelijk amendement immers alleen indienen als men ervan uitgaat dat er ook voor 2008 nu al een overschot is.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Collega's, ik wil twee elementen aanbrengen. We zijn op dit moment een heel bizarre beeldvorming aan het creëren over Vlaanderen. We laten uitschijnen alsof we rijkste regio van de wereld zijn en dat we ons geld niet opkrijgen. Ik vind dat een verschrikkelijk beeld.

Daarnaast wil ik ervoor pleiten om ook te focussen op de lange termijn, los van de cijfers van vandaag. Ik denk aan problemen als de vergrijzing, een mogelijke economische terugval en de problematiek van de grote sociale noden. Als wij morgen schuldenvrij zijn, moeten we in de eerste plaats aandacht hebben voor de mensen met grote schulden en mensen die in armoede leven. Mijnheer Gatz, ik ben het met u eens dat werkende mensen wat meer mogen hebben, maar we moeten ook aandacht hebben voor mensen die de kans niet hebben om te werken.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Van Rompuy, als ik mij niet vergis, uitte mijnheer Schouppe in zijn nieuwjaarstoespraak zijn bekommernissen en aandachtspunten voor 2008, en niet voor 2015.

Een van de aandachtspunten was precies de bestrijding van de armoede en wat Vlaanderen daaraan kan doen. Daarover moet een debat worden gevoerd. Het is goed dat de verschillende partijen en fracties concrete voorstellen doen om dat debat te kunnen voeren en het te stofferen. We moeten nagaan of de voorstellen beantwoorden aan de doelstelling die we nastreven, met name hoe we ervoor kunnen zorgen dat Vlaanderen minder armoede en uitsluiting kent. Ik ga er van uit dat die budgettaire ruimte er is wanneer ik de minister van Begroting heb gehoord. Ik vraag hem dan ook of hij nu al kan bepalen welke budgettaire ruimte bij de begrotingscontrole kan worden ingevoerd. Dan kunnen we hier op voorhand, mijnheer Van Rompuy, het debat voeren over de noodzakelijke maatregelen om de armoede in Vlaanderen terug te dringen. *(Applaus bij sp.a-spirit)*

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: We hebben binnen de Vlaamse Regering afgesproken dat ik zal antwoorden als minister van Begroting. Minister Vanackere zal mede namens de Vlaamse Regering een repliek geven.

Het is belangrijk dat de Vlaamse begroting fundamenteel gezond is. Dat betekent niet dat we een potentiële Vlaamse melkkoe zijn. Daar denk ik absoluut niet aan.

Wanneer Vlaanderen gezond is, dan heeft dat te maken met externe maar ook met nogal wat interne factoren. Ik herhaal wat ik in december 2007 heb gezegd. Wanneer onze begroting fundamenteel gezond is, dan is dat ook het resultaat van de keuzes die we zelf hebben gemaakt sinds 1995. Daarvan kunnen we nu de vruchten plukken.

Mijnheer Dewinter, de onderhandelingen met de federale regering hebben ertoe geleid dat we in 2008 en 2009 beschikken over de beleidsruimte die we hebben onderhandeld in 2004 en 2005.

Ik beschouw mezelf als minister van Begroting van de Vlaamse Regering en niet als minister van de centrale boekhouding. Daar bedank ik voor. Ik wil vanzelfsprekend zo minutieus mogelijk de stand van zaken van de cijfers geven omdat cijfers en parameters het kader uitmaken waarbinnen wij in overleg de nodige keuzes maken voor de besteding van de middelen.

Mijnheer Van den Heuvel, ik zal proberen een duidelijk zicht te geven op de cijfers van 2007. We hebben op 15 januari een uitvoerig debat gevoerd in de commissie Financiën, met de medewerking van de secretaris-generaal, Hedwig Van der Borght.

Ik wil ook de toestand schetsen van de begroting 2008, alsook het kader waarbinnen we opereren. Ik begrijp dat niet alle leden van dit halfroed de werkzaamheden van Begroting volgen.

Tot slot zal ik ingaan op de communicatie die de voorbije dagen is gevoerd. Ik begin met de begrotingsuitvoering 2007 en de beslissing die de Vlaamse Regering principieel heeft genomen om een lokaal pact te sluiten met de gemeenten.

Wanneer we het hebben over de begroting 2007, hebben we het over vier kerncijfers: het netto te financieren saldo, de effectieve kassituatie, het ESR-vorderingssaldo en de uitvoeringsgraad inzake beleidskredieten.

In antwoord op een schriftelijke vraag en in een debat hebben we een aantal cijfers ter beschikking gesteld. Het netto te financieren saldo bedraagt 656 miljoen euro. Na verdere berekeningen loopt dit bedrag op tot 674,7 miljoen euro. Dat houdt dus een verbetering in ten belope van 18 miljoen euro. De exacte kassituatie was op 31 december 930 miljoen euro. Ik kom daar later nog op terug. Het voorlopige ESR-vorderingssaldo bedraagt 779 miljoen euro. U weet echter dat we moeten wachten tot april 2008 vooraleer we het definitieve cijfer kennen. We moeten daarbij nog de vastleggingsgraad van de beleidskredieten voegen, ten bedrage van 96,85 percent, nu aangevuld met het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investe-

ringsuitgaven (FFEU). Ik kan ook meegeven dat het FFEU wordt vastgeklikt op 169 miljoen euro. Dat is bijna 45 miljoen euro meer dan begroot. Zoals afgesproken in de regering kan bij de budgetcontrole eenmalig 45 miljoen euro extra worden vrijgemaakt voor bijkomende investeringen in Onderzoek en Ontwikkeling.

Als we deze vier cijfers op een rij zetten – het netto te financieren saldo, de kaspositie, het ESR-vorderingsaldo en de uitvoeringsgraad inzake beleidskredieten –, dan is er geen enkel structureel probleem om 612 miljoen euro te besteden om een deel van de schuld van de gemeentebesturen over te nemen.

Ongeveer tien dagen geleden hebben we een debat gevoerd over de vraag waar die extra betaalkredieten vandaan komen. We hebben heel duidelijk kunnen aantonen dat het gaat over een eenmalige, en dus geen structurele, opportuniteit. De grootste fout die een parlement of een regering kan maken, is het geld twee keer uit te geven. Het geld kan maar één keer worden uitgegeven. Het moet ook gebeuren op een ESR-neutrale manier en met een zo groot mogelijk maatschappelijk rendement. Dat is ook de reden waarom de regering heeft gekozen om, nadat de eigen schuld bijna volledig is afbetaald, te zorgen voor een schuldverlichting bij de gemeentebesturen. Ik herinner er u aan dat we in 2008 nog 238 miljoen euro moeten aflossen.

Mijnheer Van den Heuvel vroeg of we de nodige middelen wel zouden hebben. Op 31 december 2007 bedroeg de definitieve eindstand van de kaspositie: 882,9 miljoen euro aan kortetermijnbeleggingen, 5 miljoen euro op een afzonderlijke rekening voor mogelijke beslagname, 20,8 miljoen euro op de rekening courant en 21,2 miljoen euro beleggingen van Europese gelden. De financiële middelen zijn dus wel degelijk beschikbaar.

Mevrouw de voorzitter, ik besef dat we hier niet in de commissie zitten. Toch wil ik even twee grafieken tonen over de evolutie en de toestand van de kaspositie op jaarbasis. Er is een kaspositie voor beleggingen. In 2007 hebben we voor gemiddeld 1,4 miljard euro belegd. In september 2007 was er een piek van 3 miljard euro. Op dagniveau hebben we op een bepaald moment bijna 2,5 miljard belegd.

Collega's, dit gaat over kasgeld en niet over begrotingsgeld. Mijnheer Van den Heuvel, aan u moet ik waarschijnlijk niet uitleggen wat het verschil is. Dit is geen statisch gegeven, waarbij van een bepaald bedrag nog een betaling moet worden afgetrokken zodat het eindbedrag 300 of 400 miljoen euro is. Het is een dynamisch gegeven: er komt geld binnen en er gaat geld buiten. Net doordat we een vrij hoog netto te financieren saldo en ESR-resultaat hebben, is er voldoende marge om te voldoen aan de verplichtingen.

Ik heb de kasposities van de afgelopen jaren vergeleken met de kaspositie van 2007. Ik kan u gerust stellen. We

zijn bij machte om de schuldooperatie tot een goed einde te brengen.

Deze week hebben we een brief met een gunstig advies van de Hoge Raad van Financiën ontvangen. Ook die hypotheek is hiermee verdwenen. Op 21 februari 2008 zal de VVSG tijdens een buitengewone algemene vergadering een standpunt bepalen. Ik voer hierover overleg met de VVSG en met minister Keulen. We zitten in elk geval op kruissnelheid. We kunnen die schulden overnemen zonder onze eigen liquiditeitspositie in gevaar te brengen. We zullen alle verplichtingen kunnen nakomen.

Mevrouw Van Weert heeft daarnet gevraagd of Vlaanderen en de Vlaamse portefeuille openstaan voor een gesprek met de federale regering. Ik wil hier namens de Vlaamse Regering benadrukken dat we tot op heden geen enkele officiële vraag van de federale regering of van de federale minister van Begroting hebben gekregen. Kan een dergelijke vraag nog worden gesteld? Het zou me persoonlijk niet verbazen indien dit alsnog zou gebeuren. De Vlaamse Regering is steeds beschikbaar om een volwassen dialoog aan te gaan. De heer Van Rompuy heeft het in dit verband terecht over een dynamisch proces gehad. We zijn bereid het debat aan te gaan. De nieuwe federale minister van Begroting, die gedurende drie jaar minister-president van de Vlaamse Regering is geweest, kent het Vlaamse standpunt als geen ander. We zullen over de gelijktijdigheid en de gelijkwaardigheid van de gevraagde inspanningen moeten praten.

Gisteren heeft het kernkabinet vergaderd. Tijdens die vergadering is gebleken dat Vlaanderen klaar is om het debat over de staatshervorming aan te vatten. We blijven vragende partij om over een grotere fiscale autonomie te discussiëren. De discussie zal dan moeten uitwijzen of het om de personenbelasting of om de vennootschapsbelasting gaat. We zijn tevens vragende partij om over meer bevoegdheden met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid en de sociale zekerheid te discussiëren. Dat belet ons uiteraard niet onze schulden verder af te bouwen.

Dat brengt me bij de langetermijnvisie van de Vlaamse Regering. De SERV heeft er terecht op gewezen dat de Vlaamse overheid, eenmaal de schulden zijn afgebouwd, verplicht is een debat te voeren over de manier waarop we met conjuncturele overschotten willen omgaan. In 2008 zullen de schulden verder worden afgebouwd. Op middellange termijn, in 2009 of in 2010, moet dit debat worden gevoerd. Dergelijke overschotten kunnen worden aangewend om de eigen schulden af te betalen. Dat proces is bijna afgerond. Ze kunnen tevens worden aangewend om de schulden van andere besturen over te nemen, voor reserveringen en om een actieve participatiepolitiek te voeren. Dit debat moet in

de loop van 2008 worden voorbereid en op gang getrokken. We mogen overigens niet vergeten dat we in de loop van de komende dagen, weken en maanden een antwoord moeten formuleren op de vraag wie in dit land welke uit de vergrijzingsproblematiek voortvloeiende lasten kan en moet betalen. De SERV heeft hier terecht de nadruk op gelegd. Zoals de heer Van Rompuy daarnet al heeft verklaard, gaat het hier om een dynamisch debat over onze en andere staatshuishoudingen.

We zijn bereid het door de SERV aanbevolen debat te voeren. Ik blijf evenwel bij het standpunt dat we moeten vermijden een zogenaamd 'stop and go'-begrotingsbeleid te voeren. Dat is in het verleden vaak gebeurd. Bij hoge conjunctuur is voluit gas gegeven. Op het ogenblik dat de conjunctuur is omgeslagen, is het begrotingsbeleid afgeremd.

Deze opmerking stelt me in staat naadloos de overgang naar het debat over de begroting 2008 te maken. De begroting 2008 is uiterst voorzichtig opgesteld. Om rekening met de index en met de conjunctuur te kunnen houden, hebben we heel wat provisies aangelegd. De Amerikaanse kredietcrisis laat zich ook in Europa voelen. Over de evolutie van de beurs hebben we de afgelopen dagen voldoende kunnen lezen. De economische groei is de voorbije twee jaar van 3,2 procent naar 2,7 procent en 2,1 tot 2,2 procent geëvolueerd. De economische groei staat in elk geval onder druk. Dat heeft, meer dan ooit, een rechtstreeks effect op de Vlaamse begroting en op de Vlaamse middelen.

Wat zullen we doen bij de eerste budgetcontrole waarvoor de procedure is gestart? De resultaten zijn opgevraagd aan de verschillende ministers en moeten voor 25 januari binnen zijn. Dat zal eind februari worden afgerond. We zullen een eerste aanpassing doen van de parameters. De groei van 2008 wordt bijgesteld van 2,1 naar 1,9 procent. Dat is een verschil van 0,2 of min 33,8 miljoen. De inflatie 2007 wordt bijgesteld met plus 0,12 of 39,12 miljoen extra. De inflatie 2008 gaat van 2,2 naar 3 procent of plus 0,8. Dat betekent 130,4 miljoen. De plussen en minnen komen op een resultaat van 135 miljoen euro.

Naar aanleiding van het opstellen van de federale Financieringswet is vastgesteld dat we onze gewestbelastingen bijzonder conservatief hebben geraamd. Er is een potentiële aanpassing naar boven mogelijk van 102 miljoen euro.

Wat betekent dit langs de uitgavenzijde? We zijn zeer vroeg, namelijk in december vorig jaar, geconfronteerd met een indexsprong. Dat wil zeggen dat de lonen vanaf 1 februari worden aangepast. Onze indexprovisie van 172 miljoen euro wordt daardoor in één klap opgesoupeerd door een stijging van de lonen. De indexprovisie die was aangelegd, is weg. Gelet op een versnelde infla-

tie houden we rekening met een tweede indexsprong in mei 2008, met effect vanaf juli, waardoor we 6,5 maanden extra provisie moeten aanleggen in onze begroting. Dat komt overeen met ongeveer 100 miljoen euro. U hebt me ondertussen begrepen: de positieve afrekening bedraagt 130 miljoen en de potentiële indeximpact is 100 miljoen. Ik zal aan de regering voorstellen – ik heb dat al aan het kernkabinet meegedeeld – om de 130 miljoen van de aanpassing van de parameters opnieuw integraal te reserveren in de indexprovisie om op die manier uiterst behoedzaam om te springen met de financiële middelen in 2008.

We hebben een conjunctuurprovisie aangelegd van 161 miljoen euro. Als de economische groei niet 1,9 procent bedraagt maar zelfs daalt tot 0,9 procent, kunnen we onze begroting integraal uitvoeren zonder een bijkomende aanpassing omdat we dan automatisch putten uit die conjunctuurprovisie. Ook wat dat betreft, staan we vrij sterk. U weet dat we die provisie kunnen gebruiken voor ofwel tegenvallende economische groei ofwel verminderde opbrengsten van de gewestbelasting. Kijk bijvoorbeeld maar naar de vertraging in de vastgoedsector.

Wat betreft de provisies, gebruiken we de 174 miljoen meteen voor de indexsprong die voorbij is. De 130 miljoen die we extra zullen ontvangen, zullen we opnieuw reserveren voor 2008 en zullen we waarschijnlijk in het najaar moeten inzetten. Wat de conjunctuurprovisie betreft, behouden we integraal de 161 miljoen zodat we gewapend zijn tegen een eventuele recessie die zich zou kunnen voordoen, maar waarover niemand zich uitspreekt. We zijn zelfs gewapend om de economische groei de facto te zien dalen van 1,9 tot 0,9 procent zonder enig gevolg op de beleidsruimte van de Vlaamse Regering.

Wat is de beleidsruimte voor 2008? Daarvoor moet ik terug naar de begroting 2007 en naar het tweede bijblad op de begroting 2007, dat we hebben ingediend op het moment dat we vrij nauwkeurig konden ramen wat het overschot in 2007 zou kunnen zijn. In 2007 hebben we bij de initiële begroting beslist om 100 miljoen euro voorschot te storten aan de drinkwatermaatschappijen. In het tweede bijblad hebben we beslist om 100 miljoen euro extra te storten aan de drinkwatermaatschappijen. We hebben in de begroting die we net voor Kerstmis hebben besproken, beslist om 202 miljoen euro extra door te storten naar de drinkwatermaatschappijen om de BTW-lening die bij Aquafin liep over vijftien jaar, in een keer af te lossen.

Wij hebben dus beslist om 200 miljoen vervroegd te betalen en om 202 leningen af te lossen die we nog hadden lopen, wat recurrent 20 miljoen extra beleidsruimte in 2008 oplevert. Bovendien hebben we, wat het kas- en netto te financieren saldo betreft, tussen Kerst-

mis en Nieuwjaar alle facturen betaald die voor eind januari moesten en konden worden betaald. De Belgische ziekte leidt meestal tot omgekeerde handelingen, want we hebben meer betaald dan moest, en daarom is onze positie vandaag beter.

Voor het te voeren begrotingsdebat betekent dit dat er een recurrente beleids marge is van ongeveer 122 miljoen euro. Daarover zijn een aantal beslissingen genomen. Ik denk dan aan het lokaal pact, met de overname van de provinciewegen. Ik denk ook aan het feit dat we de onroerende voorheffing voor energievriendelijke woningen van gemeenten zullen compenseren. En er zijn nog andere maatregelen die worden voorbereid.

De vervroegde betaling zorgt natuurlijk voor een eenmalig overschot van 140 miljoen euro, dat we in 2008 kunnen aanwenden, maar dan niet voor de financiering van een structurele maatregel, want dat moet met recurrente middelen gebeuren. Over de aanwending van dat overschot zullen we in de loop van februari een politiek debat voeren. Gisteren heeft het kernkabinet afgesproken dat de minister-president en ikzelf dit debat zullen voorbereiden. In dat debat zullen alle mogelijke voorstellen inzake koopkracht en armoedebestrijding aan bod komen. Dat debat wordt afgerond bij de eerste budgetcontrole die, zoals is afgesproken, vooral is gericht op de concretisering van het lokaal pact, ofwel bij de normale budgetcontrole, die half mei zal gebeuren en in feite de tweede controle is. De regering zal die laatste afronden en voor het zomerreces omzetten in beslissingen.

Zowel de beschikbare middelen als het gevoerde beleid en de gehanteerde timing tonen aan dat we duidelijke keuzes hebben gemaakt. We zullen die koers aanhouden. Ik stel voor dat minister Vanackere namens de regering een repliek geeft over de inhoudelijke punten die betrekking hebben op zijn departement. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik dank u dat ik nog een paar aanvullende opmerkingen kan maken. Het is een boeiend debat, waarvan ik vermoed dat de minister-president het jammer vindt dat hij er niet bij kan zijn wegens de dringende verplichting om in Davos onze gemeenschap te vertegenwoordigen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik vind het tekenend dat op de persconferentie van CD&V de voorzitter van die partij oproept om meer belang te hechten aan de strijd tegen de armoede, dat de minister-president dat beaamt, maar dat die laatste het uiteindelijk belangrijker vindt om aanwezig te zijn op de top van de rijkste landen in plaats

van hier concrete voorstellen te formuleren over hoe hij de armoede in Vlaanderen wil aanpakken.

De heer Eric Van Rompuy: De voorzitter van het ACV, de heer Cortebeeck, is ook in Davos. Vindt u dat erg? Is dat ook een kapitalist?

Minister Steven Vanackere: Ik denk dat iedereen die laatste opmerking van mevrouw Vogels wel op zijn waarde kan beoordelen.

De discussie hier is op gang getrokken na een uitspraak van een partijvoorzitter, die niet als een minister hier wordt geacht te antwoorden, maar wel wordt geacht namens zijn partij te spreken over de prioriteiten die voor zijn partij belangrijk zijn. Uit de citaten van hem die hier en daar opdoken, heb ik begrepen dat hij niet sprak over de overschotten van de Vlaamse begroting. In tegenstelling met wat sommigen denken, beperkte hij zich niet tot Vlaanderen. Op de nieuwjaarsreceptie liet hij blijken dat de vierde wereld geen plaats mag krijgen in een rijke samenleving zoals België en Vlaanderen – de regio waarvoor zijn partij verantwoordelijkheid opeist.

Er is dus geen sprake van dat de discussie begonnen is op het moment dat de heer Schouppe over begrotingsoverschotten zou hebben gesproken. Hij sprak wel over de rechtvaardigheidsagenda, die voor zijn partij ook op federaal niveau belangrijk is. Dat is een eerste opmerking die ik wil onderstrepen in verband met het armoedebeleid. Laat ons erkennen dat armoede niet enkel een kwestie van geld is, maar in ons land toch eerst en vooral gaat over inkomens en daardoor in belangrijke mate een federaal agendapunt is.

Maar goed, het is normaal dat het Vlaams Parlement nadenkt over wat wij binnen onze verantwoordelijkheid kunnen doen. De minister-president heeft gezegd dat, als we ergens de beste in willen zijn, het zeker moet zijn in de strijd tegen armoede. Daarmee geeft hij een echo van de woorden van Gaston Geens, een van de voorvechters voor het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering. Hij wordt bijzonder vaak verkeerd geciteerd: "Wat we zelf doen, doen we beter." Het is waar dat hij dat enkele keren heeft gezegd toen er grote successen werden geboekt, bijvoorbeeld in het kader van de derde industriële revolutie. Maar de echte inhoud van zijn woorden was: "Wat we zelf willen doen, moeten we beter doen." Zijn uitspraak is niet zelfgenoegzaam, maar een oproep tot verantwoordelijkheid. We moeten ervoor zorgen dat, telkens we bevoegdheden vragen, we trouw zijn aan de opdracht van de samenleving, die vraagt om dan een beter beleid te kunnen voeren.

Als je dat toepast op armoede, is de stelling van de heer Schouppe er één die de prioriteit aangeeft. Dat haalt de heer Van Rompuy terecht aan. De Vlaamse Regering doet dat vandaag al. Het is niet naar aanleiding van zo'n

opdracht dat we opeens ontdekken dat een van de basisopdrachten van de Vlaamse Regering erin bestaat een zorgzame samenleving te helpen realiseren. Ze doet dat al. In de recente begroting is de stijging van het budget Welzijn lichtjes sterker dan het gemiddelde van de uitgaven en in ieder geval dubbel zo sterk als de andere gemeenschapsbevoegdheden. Dat is een stevige prioriteit.

Naar aanleiding van de kasoperatie van 612 miljoen euro ten gunste van de gemeenten, is 100 miljoen euro extra in het Zorgfonds gestopt. Dat is een bewijs van maatregelen die al genomen worden. In het kader van de Eliaheffing kan men de elektriciteitsfactuur verminderen. In het kader van de jobkorting, geeft men prioriteit aan de laagste lonen. De automatische vrijstelling in het kader van de korting op de waterfactuur wordt zo georganiseerd dat de gezinnen die het het zwaarst hebben, er het eerst van profiteren. Men voert het kosteloze leerplichtonderwijs in. De zorgverzekering werd op 1 januari opnieuw met 10 euro opgetrokken. Het huursubsidiestelsel wordt bekeken. Die maatregelen tonen telkens opnieuw aan dat de sociale component in de Vlaamse Regering belangrijk is. Ik geloof niet dat het een schande is dat de partijvoorzitter er nog eens aan herinnert dat het voor hem een prioriteit is.

Voor de vele andere vragen over het overschot dat er al dan niet is, verwijst minister Van Mechelen terecht naar het begrotingsdebat dat we intern gaan voeren. Ik voeg daar zelf geen verhalen aan toe. Ik zal mijn ideeën voor de strijd tegen armoede binnen mijn bevoegdheden uiten in de regering.

Er wordt hier een verrassing geventileerd die mij verrast. Sommige mensen zijn verrast dat de federale overheid het opportuun vindt om te kijken naar de bijzonder gunstige financiële positie van de Vlaamse overheid.

Verrast ons dat? We zeggen nu al jaren dat we zorgen voor een gezond Vlaams beleid, ook in termen van centen, omdat we ons willen voorbereiden op enkele belangrijke ontwikkelingen, de vergrijzing, de activering enzovoort, maar ook omdat we in een gunstige uitgangsspositie willen zitten bij eventuele institutionele debatten over overhevelingen van bevoegdheden, al dan niet met middelen. Dat zeggen we elke keer opnieuw. Als een federale minister zegt dat de Vlaamse overheid er financieel gunstiger voor staat dan de federale overheid, dan schijnen we dat verrassend te vinden.

Die verrassing vind ik niet zo normaal, omdat we ons daar al jaren op voorbereiden. Dat zal ons in de uitgangsspositie brengen die ons toelaat om de prioriteiten die ook in dit Vlaams Parlement van groot belang zijn, te realiseren, met inbegrip van een gezond financieel beleid. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, het verwondert me zeer dat ik hier ministers heb gehoord

die vooral namens hun partij spreken en hun partijvoorzitter verdedigen: ik heb geen antwoord gehoord van de regering op de vragen die hier werden gesteld. De minister van Begroting gaf een technische begrotingsuiteenzetting, maar hij heeft niet de moed van zijn overtuiging om de voorstellen die hij vandaag in de kranten deed, hier te herhalen.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Dewinter, ik wil herhalen wat de heer Gatz heeft gezegd. Gisteravond hebben we in het kernkabinet beslist om de verschillende voorstellen op te lijsten en te bespreken naar aanleiding van de begrotingscontrole.

Wat mijn voorstel betreft, stond er in uw vraag een klein foutje, maar bij deze is dat rechtgezet. De kostprijs daarvan is eenvoudig te berekenen. Je kunt de 150 eenmalig verhogen naar 200. Vanaf volgend jaar wordt dat recurrent gepland. Het gaat over een eenmalige uitgave en de kostprijs is 50 maal 1 miljoen, dus 50 miljoen euro. Daarover zal in het kernkabinet en de Vlaamse Regering, zoals steeds naar aanleiding van de begroting, worden gediscussieerd.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, dank u voor de bijkomende technische uitleg. Maar mijn vaststelling is en blijft dat we hier ministers te horen krijgen die niet namens de regering praten, maar hun partijvoorzitters uitgebreid komen verdedigen, zoals minister Vanackere deed. Ik dacht dat hij namens de minister-president een verklaring zou afleggen. Dat heeft hij op geen enkel moment gedaan. Als de kat van huis is, dansen de muizen op tafel. De kat is in Davos, de muizen dansen en maken onderling ontzettend veel ruzie.

Minister Steven Vanackere: Mijnheer Dewinter, de enige reden om te spreken over verklaringen van een partijvoorzitter, is omdat talrijke sprekers, uzelf ook, hun vraag beginnen met een al dan niet uit de context gerukt citaat van een partijvoorzitter. Als u, in plaats van ministers te interpellieren, uitvoerig partijvoorzitters citeert, kan ik niet anders dan beginnen met die verklaringen in een juist daglicht te stellen. Als iemand anders zou worden geciteerd, en ik zou weten dat het gegeven citaat onjuist is, dan zou ik op dezelfde manier de juiste context proberen te schetsen.

De heer Filip Dewinter: Dat is juist wat fout loopt, mijnheer de minister. Partijvoorzitters moeten worden verdedigd door deze club, door hun fractieleiders en door de parlementsleden, ministers moeten hun beleid toelichten en het beleid van de regering verdedigen. Maar dat gebeurt niet. Dat is het probleem van de jongste dagen. Uw minister-president heeft daar in zijn verklaring op gewezen. Ik zal hem citeren.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Dewinter, u hebt niet alleen niet naar minister Van Mechelen geluisterd,

u hebt ook niet naar het debat geluisterd. De heer Van Rompuy heeft u exact uitgelegd wat de heer Schouppe heeft gezegd, en de heer Sannen heeft erop gereageerd. U wil blijkbaar niets verstaan.

De heer Filip Dewinter: Aangezien minister Vanackere en minister Van Mechelen blijkbaar de minister-president niet citeren of zijn standpunt weergeven, kan niemand beter dan een oppositieleider dat dan maar doen. Ik kan de minister-president enkel citeren, want met wat hij zegt, ben ik het volkomen eens: “Het is dubbel zo gevaarlijk op het vlak van koopkracht en vierde wereld aan aankondigingspolitiek te doen, zodat de mensen daarmee bezig zijn en denken dat het al beslist is. We moeten dus dubbel en dik voorzichtig zijn. Partijen en parlementsleden mogen voorstellen lanceren, geen probleem, maar ministers communiceren beter pas als er een beslissing is. Ministers die nu al ideeën lanceren, moeten goed weten dat ze het debat niet makkelijker maken, en laat zeker niet de indruk gewekt worden dat hun ideeën meer kans maken omdat ze in de krant staan.”

Zo zijn er nog een tiental andere uitspraken van de minister-president. Ik had hier graag, van de minister-president of van een van de vicepremiers, dat standpunt horen vertolken, waarbij hij zijn ministers van op deze bank, voor het parlement waar hij ter verantwoording wordt geroepen, terugfluit en zegt: even tot de orde nu, allemaal in het gelid. Dan moeten minister Ceysens en anderen zich conformeren aan wat de Vlaamse Regering te vertellen heeft en niet aan wat hun persoonlijke mening is of wat de partij van mening is. Maar daar heb ik in de uiteenzetting van beide ministers geen woord over gehoord.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat uw partijvoorzitter dat niet heeft gezegd over de begrotingsoverschotten. Mag ik opnieuw de minister-president citeren, die vandaag in Het Laatste Nieuws zegt: “Ook mijn voorzitter had erop aangedrongen dat ik tijdens de nieuwjaarsreceptie maatregelen zou aankondigen betreffende de koopkracht. Ik heb er zeker tien liggen en weet zelfs hoeveel ze kosten, maar daaraan doe ik niet mee.” Dus uw voorzitter heeft wel degelijk aangedrongen bij de minister-president om naar aanleiding van die nieuwjaarshoogmis een aantal concrete voorstellen te doen. Uw uiteenzetting slaat wat dat betreft helemaal nergens op.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik vind het debat dat hier heeft plaatsgevonden, een beetje ontluisterend. Het toont alleen maar aan dat de samenhang binnen de Vlaamse Regering en in deze meerderheid zoek is.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Dewinter, als u het debat ontluisterend vindt, moet u wel de elementaire beleefdheid hebben om te luisteren naar wat zowel minister Van Mechelen als minister Vanackere hebben gezegd, in plaats van met allerlei dingen bezig te zijn.

U zegt zelf dat het debat ontluisterend is. Het woord luisteren betekent luisteren naar wat anderen zeggen en dan repliceren en niet uw klassieke propagandatechniek toepassen, die erin bestaat van eerst naar voor te komen en vervolgens een aantal antwoorden te hebben, die u daarna nog eens komt citeren. Ik noem dat het systeem van een jukebox. U hebt 50 platen en naargelang het onderwerp haalt u die eruit. Dat is uw systeem. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Peumans, kunt u dat nog eens herhalen, jukebox. Wat is een jukebox?

De heer Jan Peumans: In Limburg zeggen ze een jukebox.

De heer Filip Dewinter: Ik heb slecht geluisterd, dus dat is het probleem.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Dewinter, u moet antwoorden op mijn vraag. Hebt u gehoord wat minister Van Mechelen heeft gezegd? Nee, u hebt dat niet gehoord. Anders zou u hier niet dat soort onbenulligheden komen vertellen. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Ik heb u nog nooit in de commissie voor Financiën gezien. Ik heb u trouwens nog in geen enkele commissie gezien. U komt alleen hier het spreekgestoelte gebruiken om u interessant te maken, dat is uw tactiek.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Peumans, ik dacht nochtans dat de eindejaarsshow van Geert Hoste al een tijdje voorbij was, maar u mag dat hier nog eens opnieuw opvoeren, voor mij niet gelaten.

Laten we terugkeren tot de essentie van het debat en proberen te repliceren op wat hier werd verteld.

Mevrouw de voorzitter, ik kan alleen maar vaststellen – en ik begrijp dat dat sommigen wat pikeert – dat deze meerderheid nauwelijks nog enige samenhang vertoont. Iedereen orakelt maar wat en stelt maar wat voor en laat het ene na het andere ballonnetje op. De aankondigingspolitiek is weer helemaal terug van weggeweest.

Na de gênante vertoning die we pas hebben meegeemaakt, waarbij mevrouw Van Weert inhakt op de CD&V-fractie en omgekeerd, waar socialisten en liberalen elkaar in de haren vliegen en waar verschillende ministers totaal andere dingen komen vertellen, is er blijkbaar ook geen eenduidige boodschap meer van deze regering. Die moeten we lezen in de krant, want daarin roept de minister-president zijn ministers tot de orde, maar hier wordt daar nauwelijks nog over gesproken.

Het doet me het ergste vrezen voor de toekomst van deze regering. Ondanks een begrotingsoverschot, on-

danks een vrij orthodox begrotingsbeleid en alles wat er aan positieve boodschappen mee te delen is, slaagt deze regering er niet in om dat ook over te brengen op de publieke opinie en op de gemiddelde Vlaming. Wat die Vlaming te zien en te horen krijgt, is een lawine aan voorstellen allerhande, een tsunami aan ideetjes van de meest uiteenlopende soort, maar geen eendrachtige, eensgezinde regering die op een efficiënte manier probeert te antwoorden op de noden die vandaag aan de orde zijn.

Er is een moment geweest dat ik dacht dat we als oppositie maar best bijzonder stil moesten zijn, want het is pijnlijk wanneer de meerderheid hier al ruziënd over de vloer rolt. Ik denk echter dat we niet anders kunnen dan spreken en vaststellen dat dit in het nadeel is van Vlaanderen en de Vlamingen, en dat is wat ons bekommert. Daarom zullen we een actualiteitsmotie indienen om nog eens duidelijk te stellen waar het precies om gaat. We willen een duidelijk en eenduidig standpunt dat beantwoordt aan de noden die er op dit moment zijn. We willen weten wat het standpunt is van de regering binnen het kader van de beschikbare budgetruimte. We willen nog eens duidelijk herhalen dat er geen sprake van kan zijn opnieuw middelen van Vlaanderen te gebruiken om federale putten te vullen.

Ik heb hier horen verklaren dat de heer Leterme dat nooit heeft gewild. Leterme is op dit moment federaal minister van Begroting. Hij heeft een tekort van 3,5 miljard. Hij moet binnen de drie weken een aantal oplossingen zien te forceren. Ik lees in de krant dat hij zegt: “Als men België graag ziet, moet men inspanningen willen doen”. Dat was de minister-president die hier zowaar bijna de revolutie kwam prediken toen hij van op dit spreekgestoelte zijn resoluties en zijn beleid verdedigde! Hij zegt nu dat, als men België graag ziet, de gemeenschappen en de gewesten die inspanningen moeten doen. Hij spreekt niet over wat er moet gebeuren na maart en na het communautaire akkoord, neen, hij spreekt als minister van Begroting, die binnen de drie weken moet zorgen dat hij uit de problemen geraakt en dat hij voorstellen kan doen om de federale put van 3,5 miljard te vullen. Hoe zal hij dat doen? Door het geld te halen waar het zit, namelijk in Vlaanderen, bij deze regering! Dat zijn de woorden van Leterme: als je België graag ziet, Vlaanderen, dan moet je inspanningen doen. Wie gelooft deze mensen nog? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Ludwig Caluwé: De heer Dewinter maakte zich vrolijk over het woordgebruik van de heer Peumans. Ik heb snel even in Van Dale gekeken en ‘jukebox’ blijkt een juist Nederlands woord te zijn.

Mevrouw Els Van Weert: Ondanks het feit dat we inderdaad een pittig debat hebben gehad, zit er eensgezindheid in het verhaal van deze coalitie, misschien tot uw spijt, mijnheer Dewinter. Ik heb een aantal dingen genoteerd die me plezier doen. Ik wil dat voor mezelf en

mijn partij spirit nog eens in de verf zetten. Uiteraard zien we enorm uit naar een nog sterkere aanpak van de armoedebestrijding dan in het verleden. Hoewel er al heel wat inspanningen zijn gedaan, vinden we dat dat absoluut een prioriteit is, of een dada, zoals de heer Verstrepen dat daarstraks op een wat neerbuigende manier zei. Ik zie dat positief. Voor ons is dat een dada. Het gaat niet om wat centen geven aan bevooroordeelde burgers, zoals de heer Verstrepen zei.

Wel wil ik beklemtonen dat dit vanuit diverse invalshoeken moet gebeuren. Het is niet alleen een zaak van Welzijn. Op alle terreinen waarop deze Vlaamse Regering actief is, moet ze oog hebben voor de armoedebestrijding. Zo heb ik op het vlak van Sport en Cultuur al heel wat mooie initiatieven gezien die mensen in armoede tot een sterkere integratie hebben gebracht.

Tot mijn vreugde zegt minister Van Mechelen dat hij, althans voorlopig en onder deze omstandigheden, de hand op de knip houdt als het gaat over vragen die er op korte termijn van de federale overheid zouden komen. Hij doet dat zeker zolang er geen duidelijkheid is over een grote staatsvorming, die nu toch al enige tijd is aangekondigd en waarvan we nog steeds in blijde verwachting zijn.

Het is inderdaad jammer dat de minister-president er niet is. We zijn inderdaad wat verrast, niet door het feit dat die vraag werd gesteld door de federale regering, maar wel door het feit dat die vraag op dit ogenblik, onder deze omstandigheden en zonder bijkomende voorwaarden is gesteld door vicepremier Leterme. Die heeft nu uiteraard een andere functie. Deels is dat dan ook begrijpelijk. Toch verbaast het ons wat. We hopen en zijn ervan overtuigd – en we worden hierin gesterkt door het antwoord van de minister van Begroting – dat het hier niet gaat over een een-tweetje en een prachtige voorzet die zou worden binnengekopt door onze minister-president. Dan zou het een owngoal zijn. Dat kan niet de bedoeling zijn. Ik ben er vast van overtuigd dat dit niet zal gebeuren. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mijn plaatje van de jukebox zal niet zo lang duren als dat van de heer Dewinter.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw technische uitleg. U hebt ter zake wat licht in de duisternis gebracht. Als ik die uitleg goed interpreteer, dan levert u het bewijs dat Vlaanderen eigenlijk een rijke regio is. U hebt verwezen naar de kaspositie en het feit dat de Vlaamse schuld van 238 miljoen euro tegen het einde van het jaar verdwenen zal zijn. U hebt zelfs gezegd dat we schulden van anderen, in dit geval de gemeenten, overnemen. Dat weten we. Dat debat kennen we allang.

U hebt ook gezegd dat u voor 2008 in een aantal aanleggelegenheden zeer conservatief en voorzichtig tewerk

zult gaan. Een voorbeeld is de potentiële recessie. Uw conclusie was dat we 122 miljoen euro hebben als recurrente beleidsruimte en 140 miljoen euro als eenmalige beleidsruimte. Dat is niet niets. Ik heb jammer genoeg te weinig antwoorden gekregen op mijn vraag wat daarmee nu moet gebeuren. Het minste dat ik had verwacht, was dat er een koers zou worden uitgestippeld, een antwoord op de vraag of we dat geld in de aanzet tot het debat over de begrotingscontrole gaan gebruiken voor die doelgroepen die het het hardst nodig hebben en nu lijden onder het sterke koopkrachtverlies. Het gaat over die mensen die op de armoedegrens leven. Het antwoord dat ik daarop heb gekregen, was onvoldoende. Minister Vanackere verwijst iets te gemakkelijk naar de federale overheid als de sleuteloverheid met betrekking tot het armoedebeleid. Ook Vlaanderen heeft heel wat mogelijkheden in handen om een armoedebeleid te voeren. Mijnheer de minister, u hebt een lijst gegeven van zaken die worden verwezenlijkt en waarvoor in extra geld is voorzien. Dat is allemaal goed, maar de analyse blijft dat er ter zake nog altijd problemen zijn. De feiten steunen onze stelling. De armoede stijgt. De kloof tussen rijk en arm wordt groter. We roepen dan ook op ervoor te zorgen dat in het debat van de komende weken en maanden die doelgroep de meeste aandacht krijgt als het gaat over de extra middelen die het rijke Vlaanderen ter beschikking zal hebben. *(Applaus bij Groen!)*

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Dewinter, ik maak me helemaal geen zorgen over het feit dat we hier in het parlement een debat voeren, maar blijkbaar mag dat niet voor u. *(Opmerkingen)*

Ik wil minister Van Mechelen bedanken. Mijnheer de minister, u hebt een heel duidelijk beeld gegeven van de huidige budgettaire toestand en van hoe we de begrotingscontrole kunnen voorbereiden.

Als ik u goed begrepen heb: is er bij de begrotingscontrole voor 122 miljoen euro aan recurrente middelen extra ter beschikking, waarover voor een deel al afspraken gemaakt zijn, en dat er ook ruimte is voor 140 miljoen euro aan eenmalige middelen. Voor onze fractie moet deze ruimte in 2008 vooral gebruikt worden om de armoede in Vlaanderen verder terug te dringen.

Mevrouw de voorzitter, ik ben wel wat ontgoocheld over het antwoord van minister Vanackere, niet zozeer over het verslag dat hij gaf over wat de Vlaamse Regering al doet, want dat vinden we prima – vergeet u trouwens niet dat we deze regering en dit beleid steunen. *(Gelach)*

Minister Steven Vanackere: Misschien was u ontgoocheld omdat ik geen aankondigingen deed?

De heer Ludo Sannen: Neen, mijnheer de minister, ik ben ontgoocheld over het minimaliseren van de uitspraken van de heer Schoupe. U maakt deze uitspraken nog

vager, nog algemener, noch nietszeggender. Geeft u mij maar de concrete voorstellen voor 2008, want we willen de armoede niet aanpakken in 2015, maar wel bij deze begrotingsbespreking in 2008.

Minister Steven Vanackere: Ik denk dat de armen in Vlaanderen en in België meer geïnteresseerd zijn in concrete daden dan in concrete voorstellen. *(Applaus bij CD&V en N-VA)*

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, we willen graag een actualiteitsmotie aankondigen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door de heer Daems werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie aangekondigd. Ze moet uiterlijk om 16.37 uur zijn ingediend.

Door de heer Dewinter werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de kritiek van het Rekenhof met betrekking tot het Verkeersveiligheidsfonds en de eventuele overdracht ervan in het kader van de staatshervorming

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Vanackere.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, mijnheer de minister, mijn vraag is geïnspireerd door een rapport dat het Rekenhof in december gepubliceerd heeft. Het valt niet onder uw bevoegdheden, maar u hebt er ongetwijfeld kennis van genomen.

Er wordt een tweevoudige kritiek geuit. Het eerste punt van kritiek betreft de verdeelcriteria voor de politiezones, die heel veel inspanningen leveren op het gebied van de verkeersveiligheid. Het tweede punt van kritiek

betreft de ‘oneigenlijke afname’ van de FOD Justitie en Binnenlandse Zaken die in de periode 2004-2007 ongeveer 12 miljoen euro te veel ontvangen heeft volgens criteria die in het verkeersveiligheidsfonds werden vooropgesteld.

De heer Penris, de heer Peeters en ik hebben het regelmatig, en een beetje in navolging van het regeerakkoord, over de splitsing van het Verkeersveiligheidsfonds. U weet dat 78 percent van de boetes in Vlaanderen wordt geïnd, maar dat wij veel minder terugkrijgen achteraf. Dat werkt niet motiverend voor de politiezones, want de mensen ontvangen minder middelen. Verkeersveiligheid is nochtans een prioriteit.

In Vlaanderen hebben we in het licht van het samenwerkingsakkoord vijf dingen vooropgesteld: dynamische signalisatie in schoolomgevingen, financiering van infrastructuurwerken in het licht van verkeersveiligheid, naar aanleiding van de staten-generaal ook een zorgzame integrale en efficiënte ondersteuning van verkeersslachtoffers, de weekendongevallen en de bromfietzers en motorrijders.

Zowel in de, weliswaar niet afgeronde, regeringsonderhandelingen van oranje-blauw als door de voorlopige regering werd gezegd dat men het Verkeersveiligheidsfonds wenst te reorganiseren en er een soort zevende functie aan wil geven voor alles wat te maken heeft met – heel simpel uitgedrukt – de verkeerspolitie.

Mijnheer de minister, de klassieke vraag luidt of u kennis hebt genomen van de resultaten van het rapport van het Rekenhof. Ik wil vooral vernemen welk standpunt de Vlaamse Regering, mede met het oog op de Octopusonderhandelingen, denkt in te nemen in deze materie.

Minister Van Brempt heeft er ook al herhaalde malen op gewezen dat het tijd werd – als er een nieuwe regering zou komen – om met de federale minister van Binnenlandse Zaken te onderhandelen. Welke standpunten zal de Vlaamse Regering innemen ten voordele van de inspanningen van de lokale politiezones inzake verkeersveiligheid?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mijnheer Peumans, ik kan u in elk geval melden dat we op 8 juli 2005 een eerste keer een standpunt hebben ingenomen. U bent ongetwijfeld op de hoogte van ons negatieve advies aan de toenmalige federale regering over een voorontwerp van wet en een voorontwerp van besluit inzake het Verkeersveiligheidsfonds.

Ik zal er enkele kernpunten uit citeren. Ik kan u ook bevestigen dat de opinie van de Vlaamse Regering geenszins gewijzigd is. Ik citeer uit de beslissing van de

Vlaamse Regering van 2005 die uiteraard is overgemaakt aan de federale regering in het kader van de betrokkenheidsprocedure: “De Vlaamse Regering stelt vast dat de verdeelsleutel niet in verhouding staat tot het gevoerde verkeersveiligheidsbeleid in de politiezones. De Vlaamse Regering stelt voor om de tekst aan te passen en te voorzien dat de gewesten begunstiger zouden zijn voor de uitbouw van de controlestructuur zodat de gewesten hun bestaande structuur verder kunnen uitbouwen, en ook te voorzien dat de gewesten de bevoegdheid krijgen over de verdeling van de middelen tussen de politiezones.”

Ik veronderstel dat u weet hoe de federale overheid van ons standpunt op de hoogte werd gebracht in 2005. Inmiddels, met het nieuwe element van het Rekenhof, kan ik namens de minister-president ook melden dat het voor ons overduidelijk is dat er een hervorming nodig is, en dat die hervorming volgens ons overeenkomstig het regeerakkoord en de hoger geciteerde regeringsbeslissing moet gebeuren via een bevoegdheidsoverdracht. Ik kan u dus ook positief antwoorden op uw precieze vraag: gaat de Vlaamse Regering dit element van regionalisering op de tafel van het Octopusoverleg leggen? Het antwoord luidt: ja, met veel plezier.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik ben onthutst over uw antwoord – nee, dat is slechts een grapje.

Het probleem werd hier al vaker aangekaart door de heren Penris en Peeters. Het is goed dat we regelmatig op die nagel kloppen ter stimulering van de lokale politiezones en van onze Vlaamse Regering. Ik ben blij dat men verder gaat op de ingeslagen weg.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, heel wat lokale mandatarissen en vooral burgemeesters worden niet dagelijks, maar toch wekelijks met het Verkeersveiligheidsfonds geconfronteerd.

Ik zie twee knelpunten. De middelen zijn vrij beperkt. We moeten jaar na jaar zoeken hoe we bijkomende investeringen kunnen verrichten. Verder is de procedure van de federale overheid zeer log. We moeten een complex dossier samenstellen en het duurt maanden voor we het fiat krijgen om de investeringen die zijn ingeschreven in het Verkeersveiligheidsfonds te realiseren.

Minister Steven Vanackere: Ik heb daar geen commentaar op.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Verfaillie, ik denk dat het de bedoeling is om de zevende basisfunctie van de lokale politiezones te integreren. De vraag is in

hoeverre de relevante aandachtspunten die Vlaanderen heeft ingebracht, gehandhaafd zullen worden. Bij volledige geïntegreerde lokale politiezones zijn de centen verdwenen natuurlijk. Ik hoop dat ze op een goede manier besteed zullen worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kritiek op de werking van de Vlaamse Regulator voor de Media

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, dames en heren, ik zet hier een coca-cola neer omdat ik liever cola drink dan water. *(Zet een flesje cola op het spreekgestoelte)*

Mijnheer de minister, deze morgen, terwijl ik mij aan het scheren was met Gillette, en de bijbehorende vier mesjes, belde iemand mij op mijn Blackberry. Hij vroeg of er nieuwe gegevens waren bij de VRM. Ik moest daarover nadenken terwijl ik in mijn Mini Cooper, met ABS en nog enkele andere opties, naar Brussel reed. Ik ben gestopt bij Total Fina om een koffie te drinken. *(Opmerkingen)*

Ik geloof dat het koffie van Rode Pelikaan was, waarin ik wat melk van Nutroma gegoten heb. Daarna heb ik in het weekblad Knack, van de uitgeverij Roularta, een interview gelezen met de minister van Media.

Maar alle gekheid op een stokje. Waarom doe ik dit, mijnheer de minister? Dit is onvermijdelijke product placement in het parlement, en de VRT of een andere zender zou deze plenaire zitting wel eens kunnen uitzenden. Dat is dus onvermijdelijke reclame. En dat is nu precies de aanzet van de discussie die al een tijd aan de gang is.

Er heerst nu een pax media, omdat alle zenders, zelfs de grootste concurrenten, aan tafel zijn gaan zitten en met elkaar gepraat hebben. Ook nu hebben ze samen aan tafel gezeten, en ze stellen dat ze niet kunnen leven met de manier waarop de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) het medialandschap in Vlaanderen vandaag beheert en ze vinden dat dit hun rechtszekerheid in gevaar brengt.

Tijdens een hoorzitting met de mensen van de VRM hebben we daar in de commissie voor Media over gediscussieerd. U was daar overigens niet aanwezig, en daarom

kaart ik deze kwestie hier aan. Zij waren niet bepaald enthousiast over onze kritiek. Ik heb tijdens die hoorzitting bovendien een aantal zaken gehoord die mij gedwongen hebben om deze vraag nogmaals in te dienen.

De VRM is een onafhankelijk controleorgaan, en die scheiding der machten moet behouden blijven. Er moet een onafhankelijke regulator zijn, daar gaat de discussie niet over. Toen ik het tijdens de hoorzitting echter had over klantvriendelijkheid, kreeg ik het antwoord dat die klantvriendelijkheid enkel gold voor de mediaconsument en niet voor de zenders. Dat is een fraaie uitspraak.

Ik durf te denken dat ik niet alleen sta met mijn oordeel dat de Vlaamse Regulator voor de Media iedereen tegen zich in het harnas aan het jagen is. We zitten in een fase waarbij er nieuwe mediaregelgeving gecreëerd moet worden. We bevinden ons op dit moment in een soort vacuüm. En net op dit moment speelt de VRM een zeer harde rol, met een wel zeer letterlijke toepassing van de regels. De VRM speelt de rol van 'reclame-inquisitie', zoals het in de sector omschreven wordt. En dat is geen gezonde zaak.

De VRM heeft mijns inziens een loketfunctie in opdracht van de Vlaamse Regering en dus moet de daaraan gekoppelde vriendelijkheid daar ook aanwezig zijn. Uit de feiten blijkt echter dat dat niet het geval is. De Vlaamse zenders hebben samen een brief geschreven aan u en uw kabinet met een dringende vraag om overleg over de houding van de VRM. Mijnheer de minister, dat is een zeer duidelijk signaal. U moet, als minister van Media, die zaak eens ernstig bekijken. Ik weet dat u moeilijk rechtstreeks kunt ingrijpen, maar misschien zit er een breekijzer in de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en de VRM. Een rondetafel met de Vlaamse zenders en de VRM heeft alvast niet veel opgeleverd. De VRM blijft dezelfde, harde houding hanteren.

Bent u van plan om de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en de VRM opnieuw te bekijken? Wat vindt u van de definitie van klantvriendelijkheid van de VRM? Vindt u dat de huidige strategie van de VRM de juiste is om het mediabeleid van de Vlaamse Regering toe te lichten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Verstrepen, ik had begrepen dat we de week na de hoorzitting een debat zouden voeren. Ik ga dat debat niet uit de weg. Ik vond het niet gepast om nog voor de hoorzitting te antwoorden op uw vraag die toen al ingediend was. Ik vond ook niet dat ik kon gaan debatteren op een moment dat er een hoorzitting was georganiseerd in het parlement.

Ik ga het debat niet uit de weg. Ik zou me ervan af kunnen maken door te zeggen dat het nut van de regulator bewezen is aangezien u zegt dat hij de pax media heeft bewerkstelligd. De regulator heeft als taak de decreten te handhaven en uit te voeren. Hij doet dat vooral door erkenningen en vergunningen te verlenen, adviezen te verstrekken, klachten te behandelen en geschillen te beslechten. Verder zijn er nog de specifieke taken voor de algemene kamer en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen. Die zijn opgesomd in het decreet.

Ik weet dat er wat onvrede is bij de start van de werking van de regulator. Dat is enigszins normaal. Het is echter de taak van de decreetgever dat de regulator als onafhankelijk orgaan toekijkt op de naleving van de decreten.

Wat de klantvriendelijkheid betreft, verwijst u naar de beheersovereenkomst. In dit geval is de beheersovereenkomst niet direct van toepassing. Daarin staat dat de regulator in zijn contacten met klanten vriendelijk moet zijn. Dat slaat dan concreet op de afhandelingstermijn en de doorlooptijd van de erkenningen en vergunningen en op de behandeling van de klachten. Dat betekent dat men voorkomend moet omgaan met iedereen die daar verschijnt als 'beschuldigde'. Of het zo ver moet gaan dat de boete met een strikje wordt verpakt, is dan weer iets anders.

Er waren een aantal opmerkingen die de VRM zelf heeft verholpen. Ik denk dan aan de eerste opmerkingen van de omroepen dat de feiten niet exact werden omschreven. Ik heb begrepen dat het onderzoeksrapport nu wordt meegestuurd zodat dit probleem opgelost is.

Verder was er de vraag naar overleg met de regulator. Ik heb begrepen dat er overleg wordt gepleegd. Dat kan wellicht nog beter, maar het gebeurt dus wel.

Ik heb een bijkomende opdracht gegeven aan de universiteit van Leuven die een studie maakt over de omzetting van de nieuwe richtlijn, om een aantal bijkomende zaken te onderzoeken. Een van die zaken is de beroepsmogelijkheid. Nu vindt het beroep plaats bij de Raad van State. Dat is geen beroep ten gronde. Het is slechts een marginale toetsing ten gronde waarbij wordt nagegaan of de procedure wettig en regelmatig is. In bepaalde landen bestaat er een beroepsmogelijkheid ten gronde. Ik heb daar advies over gevraagd.

Ik heb ook gevraagd of het mogelijk is om een procedure van gezaghebbend advies uit te werken. Daarbij kan een omroep of vereniging van omroepen zijn of haar plannen voorleggen aan de regulator en vragen of dat kan. Een dergelijke ruling kan de rechtszekerheid bevorderen.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook de decreten. De regulator moet die decreten toepassen. De decreten zijn goed-

gekeurd door de wetgever. Hij moet zich daar dus ook aan houden.

De vraag is ook of er aanleiding is om bepaalde regels aan te passen. We zullen dat sowieso doen, al is het maar omdat we de nieuwe richtlijn omzetten. U kent mijn schema. Ik wil dat met bekwame spoed doen. We hebben een afspraak gemaakt om daarover op 28 februari een besloten hoorzitting te houden in de commissie. Het onderzoeksteam van Leuven zal daar een toelichting geven over de stand van zaken en we zullen de grote lijnen schetsen. We zullen een open dialoog aangaan.

We werken heel snel. Ik hoop dat we de zaak voor het reces een eerste keer kunnen voorleggen aan de regering en onmiddellijk na het reces overgaan tot de finalisering. Er zitten heel wat zaken in die soms leiden tot fricties. We zullen keuzes maken waarbij de omroepen misschien meer vrijheden krijgen. Ook die vrijheden moeten passen in een decreet, dat natuurlijk moet worden nageleefd en waarop de regulator zal toezien.

We zullen goede maatregelen nemen. Bijkomende suggesties zijn uiteraard welkom. Ik heb wel één bemerking. De VRM is een onafhankelijke instantie. De regulator heeft meer middelen en meer mogelijkheden dan de drie vroegere instanties die instonden voor het toezicht op de naleving van de decreten. Hij kan ook aan monitoring doen en performanter optreden.

Een zaak is duidelijk: we mogen een onafhankelijke, rechtsprekende instantie niet onder de voogdij van de uitvoerende macht brengen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb er nog even aan getwijfeld om een logo van Lijst Dedecker te dragen, maar dat is geen commerciële reclame.

We kennen de antwoorden die u hebt gegeven. Daarom wil ik even terugkeren naar de essentie. Dat de regulator nu begint op te treden, daar kunnen we niet tegen zijn. Maar hij baseert zich daarbij op wetten uit 1991 of daaromtrent, die helemaal niet meer zijn aangepast aan de huidige situatie. Daarom moet die regelgeving worden aangepast. We zijn het daar ook volledig over eens.

De vraag is alleen wanneer de beslissing valt en wanneer die regeling moet worden toegepast. In de huidige situatie interpreteert de regulator naargelang het hem uitkomt. Hij geeft boetes die hoog of laag zijn, ook naargelang het hem uitkomt. Dat leidt natuurlijk tot de situatie die we vandaag kennen. Het is dan ook nodig dat er een signaal wordt gegeven dat dit niet de bedoeling is. Heel Europa liberaliseert. De Vlaamse regelgeving moet worden aangepast, zeker op het vlak van product placement, reclame enzovoort. We weten dat. Ik vraag u niet wanneer die aanpassing exact moet

worden doorgevoerd, maar intussen kampen we wel met de huidige situatie.

Het is spijtig dat u niet hebt gemerkt hoe vijandig de VRM ten opzichte van dit huis stond. Wij kregen de schuld, hij voerde enkel uit wat wij hadden beslist. Dat ging toch wel wat te ver. Natuurlijk vraag ik me af hoe u kunt ingrijpen. Het enige breekijzer is misschien de beheersovereenkomst. In de huidige situatie vrees ik dat, als de regulator verder optreedt als een inquisiteur, we nog verder van huis zijn. Misschien moet ik die vraag later nog eens stellen. Ik hoop van niet. Dat zou betekenen dat we er nog minder goed voorstaan. De sector heeft nood aan rust. Ze moet toekomstgericht zijn.

Ik ben het eens met de antwoorden die u hebt gegeven, maar ze bieden geen echt antwoord om het spanningsveld tussen de regulator en de media op te lossen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, de zorgen van de heer Verstrepen worden door alle fracties gedeeld. De afgelopen weken is er veel kritiek geleverd door de pers. Ook tijdens de hoorzitting en het werkbezoek aan de VRT van afgelopen week stak die kritiek de kop op.

We weten allemaal dat het geen onterechte kritiek is als we kijken naar het zeer restrictieve optreden van de VRM tegenover de verschillende Vlaamse omroepen. Er rijzen problemen, en de decreten moeten hier worden aangepast.

Het doet me genoeg dat de minister aankondigt deze zaak met bekwame spoed te willen behandelen. De rechtsonzekerheid bij de Vlaamse omroepen moet worden weggewerkt. Dit zal hier in huis moeten gebeuren, met name via een aanpassing van de decreetgeving. De kern van de zaak is dat de decreetgeving niet voldoet wegens te veel interpretatiemogelijkheden. Mijnheer de minister, we kijken ernaar uit wat u binnenkort allemaal zult ondernemen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik kan de kritiek van de heer Verstrepen bijtreden.

Mijnheer de minister, vorige week is er in de commissie voor Media een hoorzitting en debat geweest. Ik sta volledig achter de beslissing dat er een regulator is die onafhankelijk werkt en de wetgeving toepast. Ik heb wel problemen met zijn wereldvreemdheid. Ik geef het voorbeeld van de Discovery-boete versus Belgacom TV waarin de VRM zich volledig heeft vastgereden, want hij kon er geen uitleg aan geven. Nochtans verwijst hij naar hetzelfde decreet van 1991. Ik heb de moeite ge-

nomen om dit nog eens na te lezen, maar dit klopt niet. Er is een fout gemaakt.

Er bestaan evenmin criteria inzake boetes. Ik wil de heer Verstrepen niet verdedigen, maar de boete van 12.500 euro die hij kreeg, staat haaks op boetes van 5000 euro aan grote commerciële zenders. Er zijn geen criteria, en de VRM ontkent dat ook niet.

Mijnheer de minister, er moeten snel een aantal decreetale aanpassingen gebeuren. De heer Vandenbossche heeft op dat vlak een aantal interessante denkkaders gecreëerd. Op die manier wordt vermeden dat in de toekomst met twee maten en gewichten wordt gewerkt. U verwijst naar het overleg, maar blijkbaar zijn dat dovemansgesprekken. De richtlijn komt er. U en de commissie voor Media zullen daar hard aan werken. Wat gebeurt er als de VRM in de boosheid blijft volharden en alle mediaactoren in de grijze zone de gordijnen injaagt? Als dit zo doorgaat, dan voorspel ik dat VT4 en misschien ook andere commerciële zenders opnieuw zullen uitvlaggen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Welke maatregelen kunnen we nemen in afwachting van de richtlijn als de regulator hardhorig blijft en verder doet? We hebben een signaal gegeven, het is aan hen om zelf op te treden en opnieuw rust te brengen in het medialandschap met een correcte toepassing van de wetgeving.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de minister, dames en heren, ik begrijp de frustratie van de heer Verstrepen ten aanzien van de regulator, maar ik ben het volkomen oneens met de analyse die wordt gemaakt.

Mijnheer Verstrepen, u zegt dat de regulator zich tijdens de hoorzitting vijandig heeft gedragen tegenover het parlement. Ik heb dat niet gemerkt, met uitzondering van één opmerking van de gedelegeerd bestuurder. Eigenlijk is het probleem te herleiden tot het feit dat de opvolger van het VCM voor dat deel van de controle actief is. Het VCM was dat in het verleden niet bij gebrek aan personeel. Dat is een vaststelling.

Ik ben het ermee eens dat er een probleem is met de mediadecreten. De VRM ziet conform het decreet toe op de naleving van de mediadecreten. Als die mediadecreten in de realiteit inderdaad niet overeenkomen met wat zich op de zenders afspeelt, dan is het onze taak om die decreten te wijzigen.

Het is juist dat ik een tussenvoorstel heb ingediend over de organisatie van de VRM. Ik stel voor een verplichte verzoeningsprocedure in te bouwen.

Als men de mediaregulator niet in volle onafhankelijkheid laat werken, is er wel een probleem. Deze discussie

sie is de afgelopen jaren ook al gevoerd over de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder van de VRT: we hebben het moeilijk met de autonomie van de instellingen. Dat is het centrale probleem. Het parlement vindt de beslissingen van die instellingen niet goed, maar eigenlijk voeren die instellingen de decreten van onze voorgangers of van onszelf uit. Daarbij kunnen ze dikwijls niet anders dan interpretaties geven aan teksten die soms al jaren geleden zijn opgesteld, zoals interpretaties op basis van de motivering voor de totstandkoming van bepaalde decreten.

Ik pleit ervoor om de procedure voor de mediaregulator te wijzigen, en de mediadecreten aan de realiteit te passen. Ik vrees wel dat er een permanente aanpassing van die mediadecreten nodig is, want de evolutie op het terrein gaat snel. Het is absoluut niet zo dat de VRM beslist naargelang het hem uitkomt en vrij interpreteert. Ik ben daar echt niet van overtuigd. Ik vind dat het de taak van de decreetgever is om de procedure van de mediaregulator aan te passen, en niet te schieten op de boodschapper. Als we dat doen, dan schieten we eigenlijk op onszelf, want wij hebben die decreten gemaakt. We moeten dus de decreten wijzigen en niet de autonomie van dat orgaan aantasten. Uiteindelijk hebben we het gecreëerd omdat we het niet eens waren met het vorige autonome orgaan.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben dit debat vorige week twee keer gevoerd: in de commissie en in een goed gesprek met de mensen van de VRT. Tot de heer Verstrepen wil ik zeggen dat het goed zou zijn als hij zou zeggen dat hij een persoonlijk belang heeft bij de uitkomst van dit debat. *(Opmerking van de heer Jurgen Verstrepen)*

Het is belangrijk dat mensen weten dat u bent veroordeeld. Of dat terecht was of niet, daar spreek ik me niet over uit. Het komt mij niet toe om dat te beoordelen. Ik geef het voorbeeld van het Brits parlement, waar een spreker met een persoonlijk belang dat ook altijd meedeelt bij de uitkomst van een discussie. Dat is dan duidelijk voor iedereen.

Als er problemen zijn met de mediaregulator, dan moeten we in de eerste plaats naar onszelf en naar de minister kijken, want wij hebben de mediaregulator de instrumenten gegeven om te werken. En als we die niet goed meer vinden, dan moeten we ze aanpassen of andere in de plaats geven. In elk geval kan de mediaregulator niet zelf het decreet anders toepassen of interpreteren. De mediaregulator moet de bestaande reglementering respecteren.

Ik weet dat er inmiddels een nieuwe Europese richtlijn is. Zolang die niet in de Vlaamse reglementering is opgeno-

men, bevinden we ons in een grijze zone. Ik hoop dat de mediaregulator daar rekening mee houdt. Ik roep ook op om inzake dit probleem een beetje terughoudend te blijven. Praten met elkaar is belangrijk. De VRM heeft begrepen dat er problemen zijn, en de VRT heeft begrepen dat er geen gemakkelijke oplossingen zijn.

En ten slotte wil ik herhalen wat ik vorige week achter gesloten deuren tegen de mensen van de VRT heb gezegd: misschien moeten we bewarende maatregelen overwegen, in de zin van wat de heer Vandenbossche heeft gezegd over de aanpassing van de procedure. Zo kunnen de mensen in de mediasector hun werk blijven doen, maar zorgen we er tegelijkertijd voor dat de VRM een goed werkende, onafhankelijke regulator is, want daar hebben we allemaal belang bij.

Minister Geert Bourgeois: Ik blijf bij de twee grote lijnen die ik gebracht heb, en die ook verwoord zijn door de twee laatste sprekers. Ten eerste, als er een probleem is, moeten we nagaan of de decreten moeten worden aangepast. Ik sta open voor alle suggesties. Moet er een gradatie komen in de sancties? Moet de procedure worden aangepast? Moet er een verplichte waarschuwing zijn? Dat is in onze handen. Wij zijn de decreetgever, en de VRM moet de decreten toepassen.

Ten tweede moeten wij waken over de onafhankelijkheid van die instantie. We hebben dat zo gewild. Ik ben geen voogdijoverheid van de VRM. Ik ben geen beroepsinstantie ten aanzien van de VRM. Ik wil dat ook niet. Trouwens, als we evolueren naar een regulator die niet onafhankelijk is, zouden we binnen de kortste keren op de vingers worden getikt door Europa. Europa heeft geëist dat er een performante, onafhankelijke toezichter komt op onze mediadecreten.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik heb goed geluisterd, maar ik blijf nog een beetje op mijn honger zitten.

Mijnheer Vandenbossche, ik ben verbaasd dat u zegt dat het VCM niet heeft gewerkt. Ik ga opzoeken hoe lang ze niet gewerkt hebben en hoeveel dat heeft gekost. Dat lijkt me een boeiende discussie.

Mijnheer Stassen, u, de handpop van de Reyerslaan en van de anticommerciële lobby, hebt een bloedhekel aan alles wat commerce is. Ik vermoed dat dit flesje van Coca Cola dat hier op dit meubel staat, heel irritant is voor u. U wou zelfs de cameraploegen regierichtlijnen geven over hoe ze dingen in beeld moesten brengen bij sport en nieuws. U wilt een staatsregie, staatscameraploegen en een staatsradio. Laten we eerlijk zijn, dat brengt uw geloofwaardigheid in gevaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer John Vrancken tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de toekomst van de auto-industrie in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, het probleem van de auto-industrie is opnieuw actueel. Sommigen zeggen dat het voorbij is omdat de grootste stakingen voorbij zijn. De staking bij Ford is afgelopen.

Ik heb echter een actuele vraag ingediend, omdat het probleem volgens ons actueel is en zal blijven. Het gevaar bestaat dat wat gebeurd is bij de toeleveranciers van Ford en Ford zelf, uitdeint naar andere sectoren en andere autobedrijven.

Ik wil enkele citaten aanhalen, die in de context belangrijk zijn, ook voor de toekomst. “De toekomst van de fabriek staat op het spel. De directie van Ford Genk heeft weinig begrip voor de staking. De algemeen directeur Guy Martens noemt de eisen totaal onrealistisch en dringt aan op een snelle hervatting van het werk.” Dat is intussen wel gebeurd.

“De stakers spelen met vuur, waarschuwt Guy Martens. Het is onbegrijpelijk. Met deze actie zetten ze de toekomst van de fabriek op het spel. En dat in een tijd waarin de automobielsector in België al zeer kwetsbaar is. Tijdens de herstructurering van 2003 gingen er 3000 banen verloren. Daarna beloofde de Europese directie van Ford ons drie nieuwe modellen die wij onder bepaalde voorwaarden zouden mogen produceren. De nieuwe modellen zijn er gekomen, maar nu blazen de arbeiders het akkoord eenzijdig op en eisen plots nieuwe arbeidsvoorwaarden. Dat is heel moeilijk uit te leggen aan het Europese hoofdkantoor van Ford.”

En inderdaad, de top van Ford Europa waarschuwt nu ook: “De stakende arbeiders in Genk spelen met de toekomst.” Ook op 19 januari stond er: “Wilde stakingen in de autosector hebben volgens de vakbonden alles te maken met de stijgende voedings- en energieprijzen. De bedrijven zijn verbolgen en roepen op tot kalmte.

Pieter Timmermans, topman van het VBO, roept de werknemers en de vakbonden op tot rust en kalmte. ‘We zijn verbolgen over het dramatische sneeuwbaaleffect en de negatieve spiraal van de wilde stakingen. De situatie dreigt te escaleren en blijkt over te slaan op vele andere bedrijven. De staking bij Ford Genk dreigt nu ook over te slaan naar de andere autoconstructeurs’.”

We hebben het ondertussen meegemaakt, en niet alleen daar. De staking is ook overgeslagen naar Teneco in

Sint-Truiden. Het sneeuwbaaleffect is gevaarlijk. Ik hoop dat ik verkeerd ben, de toekomst zal het uitwijzen. Mevrouw de minister, u hebt gelijk dat u de wenkbrauwen frons bij de houding van de vakbonden. U zegt dat er bepaalde indexeringen toepasbaar zijn op de koopkracht. Er zijn cao's afgesproken die moeten worden nageleefd.

Mevrouw de minister, u had gezegd dat de task force van de auto-industrie zou worden bijeengeroepen. Het is jammer dat dat nog niet is gebeurd. Het was beter gisteravond of deze ochtend gebeurd. Dan hadden we daar nu een debat over kunnen voeren. In de task force is er sprake van twaalf maatregelen die uw voorganger in het leven heeft geroepen. In maart vorig jaar werd ze daarover ondervraagd. Toen zei ze dat er al twee of drie maatregelen ingang hadden gevonden. Hoever staat het daar nu mee? Wat zal er gebeuren met de overheveling van de vennootschapsbelasting?

We weten goed genoeg dat de automobielsector in hetzelfde bedje ziek is als de meeste vennootschappen en bedrijven in ons land. Er is een federale fiscale regeling. We vragen om de overheveling naar het Vlaamse niveau, en daarin zijn we niet alleen. De minister-president volgt ons daarin. Zult u daarvoor maatregelen treffen?

U hebt gezegd dat innovatie een belangrijke factor is in de automobielsector voor de concurrentiepositie van onze bedrijven ten opzichte van lageloonlanden. Auto's kunnen overal geassembleerd worden, maar de toegevoegde waarde van innovatie is wel belangrijk voor onze eigen bedrijven. Mevrouw de minister, hoever staat u daarin?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Ik vind inderdaad dat men in een model van CAO en van automatische loon-indexering niet kan grijpen naar wilde stakingen als er problemen zijn in een sector. Dat hoort binnen het sociaal overleg.

Ik ben tussengekomen omdat de belastingbetaler al heel veel middelen heeft ingebracht in deze sector. Voor de voorbije twaalf jaar gaat dat over 70 miljoen euro. Voor de hele automobielsector gaat het over meer dan 200 miljoen euro. Ford Genk heeft daarvan het grootste deel gekregen.

We zetten ook in op innovatie in de sector met de competentiepool Flanders' DRIVE. We hebben nu ook een Flanders' DRIVE II afgesloten voor een bedrag van 28 miljoen euro. Daarbij komt dat de federale overheid in het kader van de task force een lastenverlaging op nacht- en ploegenarbeid heeft doorgevoerd van jaarlijks 500 miljoen euro. Samen vormt dat een indrukwekkende som.

De toekomst en het behoud van de sector is een gedeelde verantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers, en ook van de overheid. Ik heb gisteren de drie vakbonden van de sector metaal ontvangen. Ze hebben enkele problemen aangekaart, bijvoorbeeld van de loonverschillen, die in Ford binnen het toeleveringsmodel spelen, omwille van de specifieke organisatie. Ook de intermarbeid kwam ter sprake.

Indien problemen rijzen, horen die binnen het sociaal overleg thuis. Wilde stakingen zijn niet aangewezen om de problemen op te lossen.

Zodadelijk, om 17 uur, zal ik de voorzitter van de task force, de heer Geysen, en de werkgeversorganisatie Agoria ontvangen. De heer Geysen is overigens een oude bekende in de automobielsector. De task force moet snel bij elkaar worden geroepen. Ik wil die vergadering goed voorbereid kunnen organiseren. Het gaat om iets minder dan 45 mensen. De task force bestaat uit vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties, van de werkgeversorganisaties, van verschillende Vlaamse en federale kabinetten en van onze kennisinstellingen. Om dergelijke bijeenkomsten goed te laten verlopen, is een goede voorbereiding essentieel. Gisteren heb ik de werknemersorganisaties ontvangen. Zodadelijk zal ik de voorzitter van de task force en de werkgeversorganisaties ontmoeten.

De twaalf punten in het actieplan draaien rond vier verschillende thema's, met name de loonkosten en de flexibiliteit, de innovatie, de logistiek en de energiekost. Uit een eerste blik op het actieplan blijkt dat de meeste punten in ruime mate zijn uitgevoerd. We willen evenwel punt per punt nagaan waar we staan en hoe we wat nog niet is uitgevoerd, alsnog aan bod kunnen laten komen.

De huidige problemen doen snel een debat over de hele automobielsector ontstaan. Hierbij worden vaak vrij existentiële vragen over deze sector gesteld. In een persbericht van Agoria staat te lezen dat er wel degelijk een toekomst voor de automobielsector in Vlaanderen is. Het behoud van de sector valt in eerste instantie onder de gedeelde verantwoordelijkheid van de werkgevers en de werknemers. De overheid moet hierbij een faciliterende rol vervullen. Het behoud van de sector berust evenwel nog meer bij de investeringen in meer complexe wagens. Volgens Agoria moeten we ons vooral op een aantal marktniches richten.

Flanders' DRIVE kijkt steeds meer naar de wagen van de toekomst. Als er een wagen is die we in Vlaanderen kunnen houden, is het wellicht de wagen van de toekomst. Dit brengt ons bij het debat over innovatie. Flanders' DRIVE vertegenwoordigt een investering van 28 miljoen euro. Hiermee hebben we dit debat zeker aangevat.

Ik hoop de volledige task force tegen het einde van deze maand of het begin van volgende maand bij elkaar te

krijgen. Ik ben uiteraard bereid om naderhand verslag uit te brengen over de bevindingen van de task force.

De heer John Vrancken: De aangehaalde loonkostproblematiek blijft natuurlijk een belangrijk punt. Op dit vlak wordt Vlaanderen enigszins door de federale overheid gegijzeld. Hoewel het hier om een van de belangrijkste elementen in de discussie gaat, kunnen we hier weinig aan doen. Een uurloon kost hier 32,5 euro. Hiermee zijn we eigenlijk de duurste regio ter wereld. Ik vraag me af hoe we de internationale autobiefabrikanten in deze omstandigheden in Vlaanderen kunnen houden, laat staan naar Vlaanderen halen.

Er wordt terecht in innovatie geïnvesteerd. Ik meen evenwel dat het standpunt van de minister slechts gedeeltelijk klopt: dit geldt enkel voor delen van de sector. De wagen van de toekomst zal hier niet worden ontwikkeld. Dergelijke wagens zullen in de hoofdzetels van de verschillende merken worden geconcipieerd. Ik betwijfel dat wij de wagen van de toekomst zullen uitvinden. Aangezien dit een grote toegevoegde waarde zou betekenen, zou ik dit natuurlijk wel willen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, ik deel de zorgen van de vorige sprekers over de levensvatbaarheid van de automobielsector.

Drie jaar geleden heeft de vorige minister van Economie met Flanders' DRIVE een goed initiatief genomen. Er zijn toen twaalf prioriteiten naar voren geschoven. Hoewel de loonkost belangrijk is, kunnen we hier weinig aan doen. Ik vind dat de Vlaamse overheid terecht in innovatie investeert. Maar liefst vier van de twaalf punten in het actieplan hebben betrekking op innovatie.

Ik denk dat het in dat opzicht belangrijk is dat Vlaanderen in bepaalde niches heel belangrijke spelers heeft. Ik denk dan aan Van Hool in Lier, waar de Vlaamse overheid, bijvoorbeeld met innovatief aanbesteden, specifieke bussen kan promoten.

Mevrouw de minister, kan een tandje worden bijgestoken voor die vier trajecten van innovatie, vooral naar het innovatief aanbesteden? Ik heb daarover een concrete vraag ingediend die we in commissie zullen behandelen, misschien volgende week.

Europa heeft de context geschetst. Het stond ook in uw beleidsbrief dat we niet mogen treuzelen. Ik denk dat het voor bepaalde niches, zoals de autobusnijverheid, heel belangrijk is dat Vlaanderen stimulansen geeft. Mevrouw de minister, zult u binnenkort initiatieven nemen op dat vlak?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, met een zekere regelmaat wordt hier gedebatteerd over de toekomst van de automobielsector, meestal naar aanleiding van herstructurerings. Dat bewijst dat de automobielsector een bedrijfstak is die onder zware internationale druk staat.

Ik wil me dan ook aansluiten bij het pleidooi om van deze sector een innovatief speerpunt te maken. We hebben daar morgen in de commissie een belangrijk debat over, naar aanleiding van de conclusies van de onderzoekscommissie-Soete.

Ik wil wel een aantal kanttekeningen plaatsen en relativeren wat hier werd gezegd over wilde stakingen en al dan niet stakingen buiten het stelsel van collectieve arbeidsovereenkomsten. Voor de mensen van Ford Genk die in staking zijn gegaan, lagen naast looneisen ook arbeidsorganisatie en arbeidsdruk aan de basis van hun ongenoegen. Dat ongenoegen werd in eerste instantie niet aangevuld – wat daar ook over gezegd mag worden – door de plaatselijke vakorganisaties. Deze mensen werden door de organisaties gekanaliseerd naar klassiek sociaal overleg, dat er finaal toe heeft geleid dat akkoorden werden afgesloten. Ik denk dat iets anders beweren de waarheid geweld aandoet.

Mevrouw de minister, u had het ook over het belastinggeld – dat zijn uw woorden – die in het bedrijf werden gepompt. Dat was ook nodig op het moment van de herstructurering.

Ik hoop dat u uw zorg over het juiste en gepaste gebruik van overheidsgeld voor bedrijven ook zult uiten op het moment dat er over werkzekerheid wordt gepraat in deze sector. Ik heb uw voorganger – en ik hoop dat we met u naar een trendbreuk gaan – nooit zien interveniëren over het besteden van overheidsgeld toen we het hadden over de herstructurering bij Volkswagen of Opel.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, natuurlijk is het goed dat er een duurzame en innovatieve autoassemblage-industrie in Vlaanderen blijft en dat daarvoor een aantal maatregelen worden genomen.

Het is duidelijk dat het model Ford heel veel risico's inhoudt. Dat model wil omwille van een aantal interne besparingsmaatregelen een aantal taken outsourcen naar bedrijven die direct verbonden zijn met het moederbedrijf. Dat heeft een reeks besparingen opgeleverd, maar er is nu ook duidelijk gemaakt dat het een zeer kwetsbaar systeem is. Als er in een schakel iets gebeurt, ligt alles stil. Als er contestatie is, krijgt men ook een domino-effect. Ik denk dat dat een duidelijke conclusie is, maar het is aan de mensen van Ford om daarmee om te gaan.

Mevrouw de minister, ik wil het over u hebben. Ik vind dat u voor uw beurt en – ik zal het woord maar gebruiken – dom hebt gecommuniceerd. U hebt zondag de vakbonden hard aangepakt, maar u moet de vakbonden op uw blote knieën danken dat zij de zaak op zo'n rustige manier hebben aangepakt. Zij hebben de mensen in de verschillende bedrijven tot een meer beheersbare manier van actievoeren doen overgaan. Zij hebben er vooral voor gezorgd dat er op relatief korte termijn een onderhandelde oplossing is gekomen, waarvan iedereen zegt dat het een goede oplossing is.

Hadden de vakbonden zich niet zo verantwoord opgesteld, dan was dat niet gebeurd. De vakbonden binnen Opel hebben zelfs proactief gezegd dat ze ervoor zullen zorgen dat dat bij Opel Antwerpen niet zal gebeuren. U moet de vakbonden niet kapittelen en zeggen dat ze wilde stakingen erkennen en het sociaal overleg in gevaar brengen. De vakbonden hebben zich zeer verantwoord opgesteld, gewrongen als ze zitten tussen enerzijds de terechte eis over de werkdruk en anderzijds de angst voor de gevolgen voor het bedrijf. Ze hebben zich op een zeer verantwoorde manier opgesteld. Uw uithaal van zondagmorgen was niet nodig. Een paar uur later is aangetoond dat die uithaal niets te maken had met de opstelling van de vakbonden. U had dat niet moeten zeggen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, we hebben met uw voorgangster mevrouw Moerman een aantal keren van gedachten gewisseld over de taskforce. Volvo Gent is een goed voorbeeld van wat er gebeurt in de sector. Volvo moest eerst 1000 of 1500 functies kunnen invullen, en nu is men weer aan het afbouwen. In NedCar in Born, vlak bij de grens, werken heel veel Limburgers. Eerst dankt het bedrijf 700 mensen af, maar zoekt bij wijze van spreken drie weken later weer 500 mensen bij. Er is dus een jobo-beweging bezig.

Mevrouw de minister, is de taskforce nog samengekomen? Zo ja, houdt die zich ook bezig met de problematiek van hoe de assemblage in België er binnen tien jaar uitziet? Ik zie een aantal ontwikkelingen in de assemblagesector waarbij het er voor de toekomst niet zo goed uitziet. We kennen het voorbeeld van Volkswagen dat helemaal is afgeslankt. Komt die taskforce opnieuw bij elkaar omdat er problemen zijn in Gent en in Genk? Wanneer is die nog eens bij elkaar geweest? Wat is de visie op de toekomst van de assemblagesector in België?

Minister Patricia Ceysens: De loonkost is een van de vier speerpunten waar het actieplan rond draait. Dat verhaal wordt federaal geschreven. Daarom is de taskforce ook gemengd samengesteld met Vlamingen en

federale collega's. Ik breng die taskforce nu samen en zal ze voor de eerste keer zelf leiden. In 2005 is hij opgestart. Tussentijds heeft hij wel vergaderd om te kijken of het plan werd opgevolgd. Voor het weekend heb ik al het signaal gekregen van vooral de voorzitter van de taskforce dat het goed was dat ik de taskforce opnieuw zou samenbrengen. Ik wilde dat doen.

Ik heb ook een bezoek aan Volvo Gent gebracht. Er waren berichten over Volvo. Er was vervolgens de staking in de sector. Ik zal blijven herhalen wat ik zondag heb gezegd.

In de innovatie kan de Vlaamse bevoegdheid voluit spelen. We hebben die ook laten spelen. U zegt dat er een tandje moet worden bijgestoken. De vorige Flanders' DRIVE beschikte over een bedrag van 12 miljoen euro. We zijn van 12 naar meer dan 28 miljoen euro gegaan. Dat is niet niks. Je moet dan natuurlijk de capaciteit hebben om dat helemaal op te nemen en goed in de sector te laten verwerken. Flanders' DRIVE II is nog maar heel recent van start gegaan. De verhoging is dus heel recent. Ik wil vragen dat we dat bedrag van meer dan 28 miljoen euro goed kunnen implementeren. Geef Flanders' DRIVE II nu de kans om met de meer dan verdubbeling van de middelen goed aan de slag te gaan.

Als we het dan hebben over de wagen van de toekomst, wordt er uiteraard gekeken naar een aantal niches. U noemt een concreet bedrijf. Ik zou ook een paar bedrijven kunnen noemen, maar ik denk dat het beter is om te kijken naar de componenten waarin we goed zijn, welke ook de bedrijven zijn die dat kunnen opnemen. Vlaanderen blijkt bijvoorbeeld zeer goed te zijn in de lichtgewichtcomponenten, een niche in innovatie. Actieve beveiliging is ook een voorbeeld van een niche waar we goed in zijn en die we ten volle moeten laten spelen. Ik denk ook aan een aantal geluidssystemen.

De middelen voor innovatie zijn fors verhoogd. Ze zijn nog maar net ingezet. We moeten de sector de kans geven om die middelen goed te absorberen en daar iets mee te doen. Wat die innovatie en die wagen van de toekomst betreft, zal er moeten worden gekeken naar een aantal niches in de wagenconstructie waarin we goed zijn. Ik heb een paar voorbeelden gegeven van waar we kansen hebben. De complexe assemblage zal iets voor ons zijn. We moeten er rekening mee houden dat alleen die complexiteit een garantie biedt voor het behoud van de sector in Vlaanderen. Natuurlijk moeten we ook inzetten op een aantal marktniches.

Ik heb de werknemersorganisaties eerst ontmoet. Zo dadelijk ontmoet ik de werkgevers, en dan de hele taskforce. Als we dat dan punt per punt hebben afgehandeld, wil ik gerust verslag uitbrengen over wat we verder hebben afgesproken binnen de taskforce.

De heer John Vrancken: Mevrouw de minister, zoals ik al zei, zijn het deelaspecten van de assemblage waar

er sprake is van innovatie. Ik zou nog een bijkomende vraag willen stellen.

De voorzitter: Mijnheer Vrancken, het debat is afgesloten. We moeten afronden.

De heer John Vrancken: Wat de vakbonden betreft, wil ik ingaan op wat de heer Stassen heeft gezegd. De vakbonden zijn vrij passief gebleven in dit hele verhaal. Ze zijn misschien even wat temperend opgetreden, maar anderzijds spreken ze harde taal. Ik citeer wat ABVV-voorzitter De Leeuw gisteren nog verklaarde: "Als er niet snel maatregelen worden genomen, zullen de mensen dat niet langer pikken. Als vakbond zullen we onze basis dan niet in de steek laten." Dat lijkt me duidelijke taal, in tegenstelling tot wat u zelf hebt verklaard.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van de invoering van de maximumfactuur voor het zwemmen in het basisonderwijs

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, De Standaard van maandag stond er bol van. De heer Herman Van Driessche van de Stichting Vlaamse Schoolsport luidde er de alarmklok. Hij stelde dat er volgend schooljaar, vanaf 1 september 2008, door de basisscholen veel minder uit zwemmen zal worden gegaan, omdat door de maximumfactuur de rekening voor het busvervoer niet meer kan worden doorgerekend aan de ouders. De heer Caron deelt me mee dat cultuurcentra, gemeenschapscentra en organisaties voor jeugdtonneel hem berichten dat er voor volgend jaar nu al veel minder inschrijvingen zijn voor theater- en toneelvoorstellingen. Zijn de directeurs voorzichtiger? Wachten ze wat af? Of is het een teken aan de wand? Ik weet het niet goed.

De heer Valère Dekens van de Organisatie Directeurs Vlaams Basisonderwijs stelt zomaar dat de directeurs dat geld zullen gebruiken voor energierekeningen en administratie, terwijl in dit parlement en deze commissie toch heel duidelijk is gesteld dat die maximumfactuur vooral is ingevoerd met het oog op gelijke kansen. De bedoeling ervan is dat kinderen uit arme gezinnen, die anders niet veel extra-murosactiviteiten kunnen meemaken, op hetzelfde niveau zouden komen als kinderen van financieel niet-kansarme ouders. Er is

daar iets dat me niet zint. Is de sector in de war gebracht? Ligt 1 september 2008 nog veraf en zijn ze wat aan het freewheelen? Ik weet het niet goed.

Mijnheer de minister, hoe interpreteert u dat?

Het kan toch niet dat bijvoorbeeld docenten van het hoger onderwijs mij komen vertellen dat ze op stage zijn geweest in Zwitserland om studenten met sneeuwklassen te begeleiden, en dat de directeurs nu unisono beweren dat het de laatste keer zal zijn, onder meer wegens de maximumfactuur. Hier is iets aan de hand. Er is een verkeerde perceptie.

U trok dit jaar 45 euro uit per leerling in het basisonderwijs voor het schoolmateriaal. U stelt 130 euro ter beschikking vanaf 1 september 2008 om aan de maximumfactuur te kunnen voldoen. Waar nijpt het schoentje? Kunt u licht werpen op deze geschiedenis? De perceptie in Vlaanderen wordt dat dit ondanks die grote input, waar u echt voor gewerkt hebt en waarvoor u de steun van de commissie en dit parlement hebt gekregen, onvoldoende is. Kan het zomaar dat de belangenvereniging van directeurs onder leiding van de heer Valère Dekens, boudweg zegt dat het geld dan maar moet worden gebruikt voor administratie of voor energiefacturen? Is het niet zo dat wanneer u het geld geeft voor de maximumfactuur, het ook daarvoor moet worden gebruikt?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik wil een onderscheid maken tussen terechte zorgen van mensen in scholen, want de heer Dekens legt getuigenis af over een aantal bezorgdheden, en de nood om binnen scholen keuzes te maken over wat ze nu echt belangrijk vinden langs de ene kant en de toch wel een beetje foute informatie die erover verspreid wordt aan de andere kant. Ik maak gebruik van deze gelegenheid om dit even recht te zetten.

De eerste vraag is: wat willen we eigenlijk? Wat we willen, is dat alle kinderen in Vlaanderen zich vrij voelen om in eender welke basisschool in Vlaanderen ingeschreven te worden, dat alle ouders in Vlaanderen zich vrij voelen om hun kinderen in eender welke basisschool in Vlaanderen in te schrijven en dat er geen kostprijverschil ontstaat tussen basisscholen waarbij de ene school de reputatie heeft duur te zijn en voor mensen die centen hebben, en de andere school de reputatie heeft goedkoop te zijn en voor mensen die geen centen hebben. Dat willen we niet en daarom vragen we aan alle basisscholen om te letten op de facturen die ze voorleggen aan ouders, en om aan kostenbeheersing te doen.

Daarmee zeggen we niet dat alles gratis moet zijn, want dat is niet mijn overtuiging wanneer het over onderwijs gaat. We zeggen dat wat absoluut noodzakelijk is binnen

de school, kosteloos moet worden aangeboden, want dat staat ook zo in de Grondwet, en dat scholen die uitstappen maken, ervoor moeten zorgen dat de kosten beheersbaar blijven. Scholen die op sneeuwklas gaan, moeten ervoor zorgen dat de uitstap betaalbaar blijft voor alle kinderen. Dat is wat we vragen.

Ik wil zeker geen verschraving van ons onderwijs. Ik wil dat onze scholen rijker worden, toffer worden, interessanter worden, boeiender worden, maar voor alle kinderen. Wat doen we daarvoor? Om te beginnen hebben we gezegd dat het principe dat stelt dat wat strikt nodig is in de school om de doelstellingen van het onderwijs waar te maken, kosteloos moet worden aangeboden – het principe dat in de Grondwet staat – onverkort moet worden gevolgd. We hebben ook uitgerekend in welke mate onze scholen toch een beetje in overtreding zijn. Voor het kleuteronderwijs gaat het om een gemiddelde overtreding van 10 euro en voor het lager onderwijs van gemiddeld 30 euro. Die bedragen zouden de scholen eigenlijk uit het eigen budget moeten halen, maar komen nu op de factuur aan de ouders terecht.

Om het principe van de kosteloosheid waar te maken, zeggen we: u krijgt per kind 45 euro. We geven vandaag aan de basisscholen dus meer dan wat volgens onze statistieken, volgens de gegevens waarover we beschikken, de inspanning is die ze zelf nog moeten doen om de kosteloosheid waar te maken. We zeggen ook dat vanaf volgend jaar voor uitstapjes van één dag en allerlei activiteiten, de scholen de factuur over een jaar tijd bekeken, moeten beperken tot maximaal 20 euro in het kleuteronderwijs en maximaal 60 euro voor het basisonderwijs.

De bedragen komen overeen met de huidige gemiddelde factuur voor dergelijke uitstappen en activiteiten. We gaan met deze kostenbeheersing niet verder dan het huidige gemiddelde. Voor de sneeuw- en bosklassen en dergelijke moet in het schoolreglement een maximumprijs van 360 euro worden ingeschreven voor een periode van 6 jaar. Dat is lichtjes minder dan een gemiddelde factuur voor sneeuwklassen.

Er is echter een grote 'maar'. Tegenover die eisen van kostenbeperking staan nieuwe middelen. In 2005 hebben we in het kader van het Polder/Tivoli-akkoord 12 miljoen euro besteed aan de gesubsidieerde basisscholen. Ik wil het hebben over het net waartoe de heer Dekens behoort, in zijn geval is dat een gesubsidieerde katholieke school. Die 45 euro per kind van dit schooljaar komt neer op 30 miljoen euro. We plannen 85 miljoen euro tegen 2009. Dat is samen 127 miljoen euro. Dat betekent voor de vrije gesubsidieerde scholen en voor de hele gesubsidieerde sector gemiddeld bijna 200 euro per kind per leerjaar tegenover 2005. Dat is redelijk wat. En daar staan eisen tegenover: er is de

gestegen energiefactuur, de scholen moeten meer spenderen aan schoolbenodigdheden en huisvestingskosten, enzovoort. Het moet in deze situatie toch mogelijk zijn om onze vraag in verband met daguitstappen te respecteren? We zouden willen dat alle scholen zich aan dat gemiddelde houden. Het moet toch mogelijk zijn om de kosten voor sneeuwklassen van 500 euro terug te dringen naar 360?

Ik heb berekend wat we in deze en de vorige legislatuur besteed zullen hebben aan het gesubsidieerde onderwijs. Daar is een aanzienlijke inhaalbeweging gemaakt. In heel de periode Vanderpoorten-Vandenbroucke, van 1998 tot 2009, zal het werkingsbudget per kind toegevoegd zijn met factor 2,76. Dat is een stijging met 176 procent.

Men beweert dat dit enorm verschilt van school tot school omdat ik een onderscheid maak tussen scholen met veel kansarme kinderen en andere. Dat is juist. Als we dat deel van het budget – dat dient om het verschil op basis van kansarmoede te compenseren – buiten beschouwing laten, halen we nog een factor van 2,39 of plus 139 procent. Dat is een enorme stijging van de werkingsbudgetten die nodig was in alle basisscholen en zeker in de gesubsidieerde die de heer Dekens onder meer vertegenwoordigt. Wie beweert dat de aanpassing van de kosten voor daguitstappen aan de gemiddelde prijs daarvan moeilijk is, is volgens mij slecht geïnformeerd.

Scholen zullen natuurlijk keuzes moeten maken. Ik lees in de overigens goede brief van de heer Dekens dat hij eigenlijk tegen bijkomende zwemlessen is.

Dat is een duidelijk standpunt. Hij vindt dat geen prioriteit. Ik zou graag hebben dat men dat debat in elke school voert, in plaats van te zeggen dat ik de zwemlessen verhinder.

Er zullen ongetwijfeld scholen zijn die door allerlei stijgende kosten samen met de ouders meer keuzes zullen moeten maken. En dat is niet gemakkelijk. Maar zeggen dat de zwemlessen nu onmogelijk worden, is niet correct, als je ziet welke inspanningen we nu aan het doen zijn.

Ik wil boeiend, leuk, levendig onderwijs voor alle kinderen. Ik wil dat er geen onderscheid is tussen basisscholen met een dure reputatie en die met een goedkope reputatie. Ik zeg niet dat alles gratis moet zijn, ik vraag kostenbeheersing. We komen met zeer veel geld over de brug. Ik denk dat dit een haalbare kaart is, maar het vereist dat men in scholen keuzes maakt, openhartig en in overleg met de ouders, in plaats van te zeggen dat de minister in hun plaats beslist.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, al had ik wel verwacht dat u dit zou

antwoorden. Over de maximumfactuur is inderdaad veel gediscussieerd, maar het heeft ook te maken met responsabilisering van de schooldirecties en de schoolraden. Er zullen keuzes gemaakt moeten worden. Ik denk dat de rijpheid van die mensen maakt dat zij die keuzes ook zullen kunnen maken.

Een leuke, toffe school, moet overal mogelijk zijn met deze middelen, die toch wel zeer sterk toegenomen zijn. Het bredeschoolconcept, met cultuur, sport en dergelijke, zal de onderwijssituatie zeker niet verschromelen, maar integendeel beter maken.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer De Cock, ik ben blij dat u het debat opentrekt en niet alleen over het zwemmen spreekt. Er moet in het basisonderwijs een zeer ruim aanbod aanwezig kunnen zijn. Bij de bespreking van het decreet in juni vorig jaar hebben we duidelijk afgesproken om de bedragen van de maximumfactuur te evalueren bij de behandeling van het ontwerp van decreet over de nieuwe financiering. Ik vind het belangrijk om dat hier nog eens te herhalen.

Het verwondert mij dat men op het terrein blijkbaar al zeker weet over welke middelen men beschikt, terwijl dat op dit moment nog niet duidelijk is. Het gaat om globale schattingen. Wij moeten hier zelf nog uitzoeken wat dit concreet betekent en of dit een bijpassing vraagt. We moeten de bezorgdheden op het terrein ter harte nemen, maar we moeten vooral ook voorzichtig zijn en goed communiceren over wat al beslist is en wat niet.

Wij hebben in dit parlement het decreet betreffende het lokaal flankerend onderwijsbeleid goedgekeurd. Wij hebben in dat kader altijd gesteld dat de opdrachten voor het onderwijs mee ondersteund moeten worden door andere sectoren. Het decreet biedt op dat vlak mogelijkheden. We stellen echter vast dat dit nog onvoldoende bekend is op het terrein, zowel bij de gemeentebesturen als bij de directies. Het is nochtans erg belangrijk dat men daar samen de oefening maakt om te kijken hoe de financiering ter ondersteuning op termijn kan gebeuren. Als we het dan hebben over bijvoorbeeld het cultuuraanbod en de zwemlessen, denk ik dat die elementen daar perfect in passen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord. Stelt zich voor het zwemmen geen probleem meer inzake het aanbod? Bepaalt dat ook niet gedeeltelijk de prijs? Ik vind zwemmen voor de scholen heel belangrijk. Zijn er echter voldoende mogelijkheden in Vlaanderen gelet ook op de VLAREM-wetgeving? Knelt daar nog het schoentje of is daar een evolutie merkbaar?

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: De bezorgdheden die hier worden geuit, gaan over terreinen die de bevoegdheden van minister Vandenbroucke overschrijden. Wat de energiekosten betreft, zijn er heel wat maatregelen genomen. De scholen die inspanningen leveren inzake energiebesparing, kunnen de overige middelen besteden aan andere activiteiten. In dit dossier wil ik de federale regering oproepen tot inspanningen. Zij kan heel wat maatregelen nemen, bijvoorbeeld inzake fiscale stimuli voor scholen die energie besparen. De oplossing voor dergelijke problemen moet niet alleen worden gezocht binnen het onderwijsbudget. Ook andere departementen, zowel op Vlaams als op federaal niveau, dragen een zekere verantwoordelijkheid. Scholen moeten het onderwijsgeld kunnen aanwenden voor onderwijsdoelinden.

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mijnheer de minister, u gaat scholen verplichten om vanaf volgend schooljaar te werken met maximumfacturen: 20 euro per kleuter en 60 euro per lagereschoolleerling per schooljaar. De maximumfactuur treedt pas op 1 september 2008 in werking op voorwaarde dat het nieuwe decreet over de financiering van het leerplichtonderwijs is goedgekeurd. Ik heb er tijdens de bespreking van dit decreet voor gewaarschuwd dat er een ongerustheid zou ontstaan bij de scholen omdat dit decreet onmogelijk los van de andere decreten kan worden beoordeeld die nog op de agenda stonden. Ik heb het dan over de decreten studiefinanciering en financiering van het leerplichtonderwijs. De onderwijswereld heeft ook heel duidelijk gevraagd om de decreten als geheel te bekijken. De afzonderlijke onderdelen zijn moeilijk te beoordelen zolang er geen zicht is op de totale financiering.

U belooft nu dat u de ouders en de scholen beter zult informeren. Dat zijn vijgen na Pasen. U had dat beter onmiddellijk na de bespreking van elk deeldecreeet gedaan.

Verder is er de problematiek van de timing van de decreten. In de commissie Onderwijs werden we al meermaals geconfronteerd met decreten die snel moeten worden behandeld of die zelfs al in werking zijn getreden op het terrein.

Minister Frank Vandenbroucke: Nu hebben we net het omgekeerde gedaan en nu klaagt u daarover.

Mevrouw Katleen Martens: Dit is maar een onderdeel. De scholen kunnen niet uitmaken wat het totale kostenplaatje zal zijn.

Minister Frank Vandenbroucke: Wij hebben net het omgekeerde gedaan en daar bent u nu weer over aan het klagen. Maar daar dient de oppositie natuurlijk voor.

Mevrouw Katleen Martens: Mijnheer de minister, ik zou graag een bevestiging krijgen in verband met de timing van het ontwerp van decreet.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Martens, ook anderen hebben opmerkingen gemaakt. Ik richt me echter speciaal tot u. We – en ook het parlement – hebben uitdrukkelijk lang op voorhand gezegd dat we vanaf september 2008 een kostenbeheersing vragen, die er zo en zo uitziet. We hebben ook gezegd dat de zaak samenhangt met de vraag of de scholen genoeg centen hebben om de toffe dingen te blijven organiseren zonder dat de factuur te zwaar wordt voor de ouders. Dat is het Financieringsdecreet.

We hebben daarover zeer lang, grondig en breed overleg gepleegd met de onderwijskoepels. We hebben er met hen ook een akkoord over afgesloten. U kunt dan ook niet zeggen dat we niet op voorhand hebben aangekondigd hoe een en ander er uitziet, wat we vragen en wat we zullen geven. We hebben daar uitvoerig overleg over gepleegd.

Zoals mevrouw Helsen ook zegt, is alles aan alles gekoppeld. Als we niet rond geraken met het nieuwe geld voor de scholen, dan zullen de eisen voor de kostenbeheersing niet gelden. De scholen weten dat. Als dat wel het geval is, dan is onze verwachting dat de kosten voor de ouders beheerst worden. We gaan daarmee vooruit, in zeer breed overleg en zelfs in akkoord met de onderwijsverantwoordelijken.

Ik kan vandaag natuurlijk niet zeggen dat school x of school y zoveel middelen bij krijgen. *(Opmerkingen van mevrouw Katleen Martens)*

Mevrouw Martens, vandaag is het 23 januari. De tel-dag om te weten hoeveel geld een school volgend jaar zal hebben, is in gelijk welk systeem 1 februari. De tijd loopt in één richting. We zijn zover nog niet. We kunnen dan ook niet aan de scholen zeggen hoeveel ze precies zullen hebben. Degenen die daar inschattingen van maken, doen dat aan de hand van simulaties die ik niet autoriseer.

De scholen zullen nog even moeten wachten. Als we de officiële gegevens over het aantal kinderen en welke kinderen er zijn, ter beschikking hebben – en dat is op 1 februari –, dan kunnen we zeggen hoeveel ze ontvangen. Dat duurt dus nog even. Ik zal ze daar zeer openhartig over informeren. Ik wil er ook voor zorgen dat niet alleen de directies het weten, maar ook de leerkrachten en de ouders. We moeten een openhartig debat voeren over wat met het geld gebeurt.

Een laatste punt gaat over het zwemmen en de cultuur. Ik wil er toch op wijzen dat minister Anciaux belangrijke inspanningen doet in de cultuursector om tickets

voor jonge mensen goedkoop te maken. Ook daar moet rekening mee worden gehouden.

Mevrouw Helsen heeft overschot van gelijk. Nog tot vandaag stel ik vast dat niet alleen onze onderwijzers maar ook lokale bestuurders slecht op de hoogte zijn van het flankerend onderwijsbeleid. Natuurlijk geldt die vaststelling niet voor iedereen. We moeten nog meer inspanningen doen op het vlak van de communicatie.

Ik wil besluiten met een bemerking over het zwemmen. Ik weet niet of het probleem bij het aanbod ligt. Op basis van de gegevens die we hebben gekregen van de onderwijsnetten, hebben we alle mogelijke berekeningen gemaakt om na te gaan of er een verband is tussen de ligging van een school en de kostprijs voor de ouders, onder meer voor het zwemmen. We hebben dat verband niet gevonden. *(Opmerkingen van mevrouw Katleen Martens)*

We hebben ons afgevraagd wat de reden was: was het omdat de school in of aan de rand van een stad is gevestigd, op de buiten of niet op de buiten is, of het zwembad dichtbij is of niet. Men kan daar geen lijn in trekken. In heel die discussie over het zwemmen is dat ook moeilijk. Ik stel vast dat scholen daar nogal verschillend mee omgaan. Ze beslissen daar ook autonoom over. Ze beslissen vrij over wat ze belangrijk vinden voor de kinderen. De ene zal wat meer besteden aan het zwemmen en de andere wat minder. De heer Dekens zegt heel openhartig dat hij het zwemmen niet zo belangrijk vindt. Dat is zijn goed recht. Hij moet het alleen niet op mij steken. Dat is alles wat ik vraag.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik geloof ook dat de scholen geresponsabiliseerd zullen worden en dat ze zeer zeker hun ding kunnen doen met het aanwezige aanbod. Ik hoop dat de discussie wat zal luwen. 1 september 2008 is nog veraf. De telling is nog niet beschikbaar. Men is ongerust voor het onbekende. We moeten goed communiceren, zodat de mensen heel goed weten waarover het gaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Frank Vandebroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Frans-Belgische onderhandelingen aangaande een nieuw akkoord rond grensarbeid en de gevolgen voor de interregionale arbeidsmobiliteit

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mevrouw de voorzitter, het is al de vierde keer dat ik de minister vragen stel over de

stand van zaken met betrekking tot de uitdoving van het Frans-Belgisch grensarbeidersstatuut.

Ik ben blij dat er blijkbaar steeds meer te melden valt. We hebben het vorige week in de commissie nog over deze kwestie gehad. We hebben de minister toen kunnen aansporen om contact met de federale regering op te nemen. In het belang van de Vlaamse arbeidsmarkt moet de Vlaamse overheid bij het debat worden betrokken.

Aangezien misschien niet iedereen volledig op de hoogte is, zal ik de thematiek kort toelichten. West-Vlaanderen is een heel ondernemende provincie met veel kmo's en een krappe arbeidsmarkt. De werkloosheidsgraad ligt meestal lager dan 4 procent. Gelukkig biedt het grensarbeidersstatuut onze kmo's de mogelijkheid om Franse werknemers aan te werven. Minstens 9000 Fransen doen onze economie draaien. Soms worden zelfs hogere cijfers vermeld.

Gisteren hebben een aantal werkgeversorganisaties, een aantal bedrijven, premier Verhofstadt, vicepremier Letermé en vicepremier Reynders overleg gepleegd. Dit overleg heeft tot een compromisvoorstel geleid. Voor zover ik de situatie correct kan inschatten, bevat het compromisvoorstel drie aspecten. Ten eerste zal het grensarbeidersstatuut pas vanaf 2010 in plaats van vanaf 2009 uitdoven. Ten tweede zal een nog op te richten werkgroep, waar de regio's in zullen zetelen, de interregionale arbeidsmobiliteit verder moeten stimuleren. Ten derde zal het verdrag met Frankrijk pas na een analyse van de lokale arbeidsmarkt worden geratificeerd. Ik veronderstel dat uit die analyse moet blijken dat het verdrag zo weinig mogelijk negatieve effecten voor de West-Vlaamse bedrijven heeft.

Aangezien dit al lang was beloofd, ben ik blij dat de federale regering en de lokale partners eindelijk overleg hebben gepleegd. Er komt eindelijk beweging in dit dossier. Het derde aspect van het compromisvoorstel lijkt me zeer positief. Vooraleer fundamentele beslissingen worden genomen, wordt de arbeidsmarkt fundamenteel onderzocht.

Mijnheer de minister, bent u betrokken geweest bij de totstandkoming van dit compromisvoorstel? Zo ja, op welke wijze is dit gebeurd? Zo nee, wat is uw houding tegenover de gehanteerde werkwijze? Ziet u mogelijkheden om de arbeidsmobiliteit nog meer te stimuleren? Ik denk hierbij vooral aan het tewerkstellen van Waalse werkzoekenden in Vlaanderen. Ziet u, naast de initiatieven die u al hebt genomen, nog meer mogelijkheden? Welke agendapunten wilt u tijdens dit overleg, waarop u allicht zult worden uitgenodigd, zeker ter sprake brengen?

De voorzitter: Minister Vandebroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, de belasting die op grensarbeid wordt geheven, vormt in feite een feuilleton dat maar blijft lopen. Er wordt in dit verband overigens heel wat mist gespuid. Ik weet op dit ogenblik eigenlijk ook niet goed wat er net is beslist. Ik lees de kranten en ik probeer het te begrijpen.

Ik betreur het gebrek aan duidelijke communicatie. In december 2007 heeft vicepremier Reynders een avenant met de Franse regering opgesteld. Dit avenant is bedoeld om een einde te maken aan het voor de Noord-Franse grensarbeiders gunstige systeem. Ten gronde ben ik van mening dat dit systeem op lange termijn sowieso niet houdbaar is. De beslissing van vicepremier Reynders is op logica gebaseerd. Dit avenant is echter zeer onverwacht tot stand gekomen.

Vervolgens heb ik vernomen dat de beslissing zou worden uitgesteld. Vandaag staat in de kranten dat de beslissing hoe dan ook tot 2010 wordt uitgesteld en dat ondertussen wordt nagedacht over wat nadien zou kunnen gebeuren. In het kader van het goed bestuur hoop ik dat zo snel mogelijk duidelijkheid over het toekomstige fiscale regime zal worden gecreëerd.

Ik ben enigszins verrast door de manier waarop over de bevoegdheden van anderen wordt gesproken. Blijkbaar heeft de federale regering beslist dat er een nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen de gewesten komt. Ik hoop dat premier Verhofstadt, vicepremier Leterme en minister Piette begrijpen dat de bevoegdheid om samenwerkingsovereenkomsten af te sluiten bij de gewesten zelf berust. Ze zullen dit niet in onze plaats doen.

Ik las op een website dat minister Leterme denkt aan een soort mobiliteitspremie die de federale overheid zou geven om Waalse arbeiders te overtuigen naar Vlaanderen te komen. Het is geweten dat de federale regering geld te veel heeft. We houden ook niet van aankondigingspolitiek. Ik zou willen weten wat er van aan is. Het zou goed zijn dat we worden uitgenodigd om toe te lichten wat we vanuit onze bevoegdheden willen doen. Ik wil er wel onmiddellijk aan toevoegen dat mijn Waalse collega en ikzelf hier een cruciale verantwoordelijkheid in hebben. We moeten hard werken aan de mobiliteit binnen België. Ik pleit er echt voor dat de federale regering vertrekt van de bevoegdheidsverdeling die er is en niet haast-je-rep-je allerlei dingen begint te bedenken omdat er een probleem is met die avenant. Dit zou eigenlijk eerst met ons moeten worden besproken.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, u hebt uw agendapunten nog niet echt klaar, maar dat zal misschien voor later zijn.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik ben samen met de heer Marcourt geëngageerd om te zorgen voor meer mobiliteit. Dat is niet zo'n eenvoudig verhaal. Ik heb een

hele poos geleden gezegd dat we naar een aanpak moeten gaan waarbij we op kruissnelheid proberen om 5000 Waalse werkzoekenden te plaatsen in 5000 Vlaamse vacatures. We zijn nog lang niet zo ver. Ik ben daar ook ongeduldig en zelfkritisch over. Ik stel vast dat het voor de VDAB en FOREM een omwenteling is. Het valt buiten de gewone routine. Ik vraag dat men mij kritisch bekijkt, maar wel dat mijn bevoegdheden worden gerespecteerd.

Mevrouw Sabine Poleyn: Wat betreft de bevoegdheden hebben de federale ministers misschien ook het verslag van onze bespreking van vorige week gelezen en hebben ze gezien dat u echt wel bekommerd bent om de problematiek en het effect op de Vlaamse of West-Vlaamse economie. Daarom zullen ze de vrijheid hebben genomen om een federale stimulans te geven. Uiteraard is het een regionale bevoegdheid. U hebt daar volledig gelijk in. Er zijn nog een aantal federale bevoegdheden die misschien ook kunnen worden opgenomen.

Ik volg u als u zegt dat er duidelijkheid moet zijn voor de bedrijven. Als ze geen duidelijkheid hebben, zullen ze het niet laten om te desinvesteren in Vlaanderen en ook op andere locaties te investeren. Er is ook nood aan duidelijkheid voor de Vlaamse werknemers die naar Frankrijk gaan. Ik weet niet of deze ook onder uw bevoegdheid vallen. Ze gaan ervan uit dat hun statuut verandert. Ze betalen bijvoorbeeld geen voorafbetalingen meer.

Ik ben blij dat u naar het overleg zult gaan en actief de Vlaamse belangen zult verdedigen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijn fractie is erover verheugd dat er een compromis is bereikt tussen de ministers Verhofstadt, Leterme en Reynders. Ik wil naar aanleiding van dit dossier toch enkele kritische bemerkingen maken. Ook uit dit dossier blijkt dat het voeren van een Belgisch economisch beleid op maat van de twee regio's compleet onmogelijk is geworden. Het mag wel eens worden gezegd dat de intentie van minister Reynders om het fiscaal statuut voor de grensarbeiders af te schaffen, niet is ingegeven door het feit dat er een verschil zou zijn tussen het fiscaal regime voor de werknemers, maar wel louter door Waalse belangen. Minister Reynders wilde met zijn intentie enkel en alleen de Waalse arbeidsmarkt afschermen. Franstalige politici hebben de mond vol van solidariteit en maatregelen die goed zijn voor iedereen, maar in dit geval wilden ze Vlaanderen opnieuw laten opdraaien voor Waalse belangen.

Onze fractie stelt ook vast dat de Waalse werklozen niet mobiel genoeg zijn. Ze weigeren zich te verplaat-

sen naar het werk. Het feit dat Waalse werkzoekenden niet willen ingaan op de talrijke werkaanbiedingen uit West-Vlaanderen heeft niets, maar dan ook niets te maken met mobiliteit, maar alles met hun mentaliteit en de sociale hangmatcultuur die in Wallonië al decennialang bestaat. Het feit dat ook West-Vlaamse werkgevers liever met Franse arbeiders werken, is ingegeven door hun werkinzet, hun flexibiliteit en hun mobiliteit. In een krantenartikel namen de West-Vlaamse werkgevers net niet het woord 'lui' in de mond als ze het over de Waalse werkzoekenden hadden.

Mevrouw Poleyn, mijnheer de minister, om vandaag nog extra financiële inspanningen te leveren om de mobiliteit te bevorderen is voor ons een stap te veel. Mag ik erop wijzen dat veel Vlaamse en Franse werknemers verder van hun werk in West-Vlaanderen wonen dan iemand uit pakweg Doornik, Moeskroen, Bergen of zelfs Charleroi.

Afsluitend wil ik stellen dat we hopen dat het grensarbeidersstatuut ook na 2010 behouden blijft. Ik wijs erop dat in een onafhankelijk Vlaanderen die discussie zelfs nooit gevoerd zou moeten worden. Een onafhankelijk Vlaanderen zou zelfs zonder een Belgische schoonmoeder een akkoord met Frankrijk kunnen afsluiten om de voordelen voor de West-Vlamingen te behouden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ga met het eerste deel van de uiteenzetting van mijn collega van het Vlaams Belang akkoord, maar het tweede deel heeft hem de das omgedaan.

Als West-Vlaming kan ik in dit debat uiteraard niet ontbreken. De minister heeft gelijk: op termijn is de gelijke fiscale behandeling in Europees verband en zelfs wereldwijd onafwendbaar. Ik denk dat het aangekondigde uitstel geen afstel wordt. Ik vat het eerder op als tijdwinst die we kunnen gebruiken om het voorstel aan te passen. De heer Reynders heeft zich natuurlijk laten verleiden tot een belachelijke vorm van egotripperij, met daaraan een Waals belang gekoppeld. De Waalse werklozen moesten aan de Franse worden gelijkgesteld, zodat de Waalse bedrijven eerder voor de Walen zullen kiezen. Zo houdt men natuurlijk geen rekening met de gevolgen voor de Vlaamse bedrijven, die de dupe van de zaak worden.

Zo komt ook de verankering van de Vlaamse bedrijven in het gedrang. Ik dring er dan ook op aan dat de gemeenschappen met mekaar gestructureerd overleggen en egotripperij van een federaal minister niet langer dulden. Het klopt dat het niet om een Vlaamse bevoegdheid gaat, maar de gevolgen zijn vooral voor Vlaanderen negatief.

Ik dring ook aan op grondig overleg met de sociale partners. De federale minister heeft dat over het hoofd

gezien. Men moet ook zorgen voor een duidelijk en snel antwoord over de definitieve startdatum van de nieuwe regeling. Volgens UNIZO en Voka is 2010 niet haalbaar. Hoe dan ook moeten de Vlaamse bedrijven rechtszekerheid krijgen. Zoals de minister het hier zegt: het zou een daad van goed bestuur zijn als men de bedrijven die zekerheid zou geven.

Ten slotte dring ik aan op een dringend ernstig debat over de te nemen maatregelen om de negatieve gevolgen voor de Vlaamse bedrijven tot een minimum te beperken. Ik dring er ook op aan dat de minister in deze zaak op zijn bevoegdheden staat en rechtstreeks overlegt met zijn Waalse collega.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil nog iets onder de aandacht brengen dat misschien onderbelicht is.

Ik heb alle begrip voor bedrijven die in de regio goede werknemers zoeken en grensoverschrijdend uit een potentieel van mensen willen kunnen putten. Maar ik wil niet in de situatie blijven die nu bestaat. Er zijn fundamentele verschillen in de sociale situatie van werknemers naargelang de plaats waarvan ze afkomstig zijn: Vlaanderen, Frankrijk of Wallonië. Merkwaardig genoeg zijn de belangen van de Franse grensarbeiders en de Vlaamse werkgevers gelijklopend. Ze hebben er allebei belang bij het statuut op die manier in stand te houden. Wie heeft er geen belang bij? De Vlaamse en Waalse werknemers. Zij zitten in de meest preciaire situatie.

Mijnheer de minister, ik zou graag hebben dat u in de toekomst in uw overleg met uw Waalse collega inzet op wat sommigen de solidariteit noemen: het stimuleren van het gebruik maken van elkaars werkgelegenheidsmogelijkheden, om onze sociale zekerheid beter betaalbaar te maken enzovoort. Ik heb alle begrip voor de situatie van de grensarbeiders die vandaag werken in de Vlaamse bedrijven. Het is een uitdovende regeling.

Het was in het verleden een carrousel van herhalingen. Als we taalgrensoverschrijdende mobiliteit willen op het vlak van werkgelegenheid, en dat is een noodzaak in de regio, moeten we durven inzien waarom bepaalde Waalse mensen niet komen. Hun situatie is slechter dan die van de Franse arbeiders. Dat klopt niet, sorry.

Minister Frank Vandenbroucke: De federale overheid moet zo snel mogelijk duidelijkheid scheppen over het fiscale systeem. Wij moeten werken aan de interregionale mobiliteit van mensen. Dat betekent dat mensen aangemoedigd worden, en waar nodig aangepakt, om ook eens over de taalgrens uit te kijken naar werk.

Mijnheer Caron, ik ben het met u eens dat er veel onrechtvaardigheid schuilt in de huidige situatie. Maar als

je dat bruusk verandert, heb je ook een probleem. Dat mag je ook niet doen.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik maak graag een afspraak met u voor de volgende aflevering van deze soap: de eerste dag na de vergadering van de werkgroep. Ik wens u heel veel succes. Heel wat West-Vlaamse bedrijven en werknemers hopen op een constructief voorstel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de financiering van Vlaamse dramareeksen op televisie en de rol ter zake van het Vlaams Audiovisueel Fonds

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de pers konden we deze week lezen dat het Vlaams Audiovisueel Fonds de steun voor de Vlaamse tv-fictie gaat afschaffen. We betreuren dit omdat we geloven in de meerwaarde van die financiering voor de hele sector, niet enkel voor de creativiteit en dynamiek, maar ook en vooral voor de tewerkstelling van scenaristen, cameramensen en acteurs van eigen bodem. We vrezen dat de stopzetting van de financiering nefaste gevolgen zal hebben voor de sector.

De Vlaamse zenders hebben het voortouw genomen om te investeren in die reeksen, maar helaas is het te duur voor hen alleen. Een financiering van de overheid geeft ook vertrouwen aan de private partners, die via tax shelter nu ook investeringen doen.

De reeksen zelf hebben ook een positieve invloed. Ik denk aan 'Katarakt', dat Zuid-Limburg in een positief daglicht stelt en een visitekaartje is voor de hele regio. Er worden wandelingen en fietstochten georganiseerd en er wordt een hele reeks producten op de markt gebracht. Dat geldt voor een heel aantal gebieden, denk maar aan 'Stille waters'. Reeksen hebben soms ook een inhoudelijke meerwaarde. 'Matroesjka's' plaatste vrouwenhandel op de politieke agenda.

Niet alleen in Vlaanderen is dat zo, maar ook in de rest van Europa omdat dat programma door buitenlandse zenders is overgenomen. Het is een Vlaamse reeks die een stempel probeert te drukken op het politieke vlak. Er zijn dus heel veel voordelen aan onze Vlaamse reeksen.

Mijnheer de minister, waarom neemt u het initiatief om die financiering stop te zetten? Als dat wordt volgehouden,

plant u dan andere maatregelen om de positieve dynamiek die dit teweegbrengt gaande te houden?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Deze vraag wijst er toch op dat de informatie die erover wordt verspreid, niet juist is. Voor alle duidelijkheid, in april 2007, naar aanleiding van het jaarverslag van het Vlaams Audiovisueel Fonds, hebben we een aantal nieuwe maatregelen aangekondigd die vanaf 2007 ingingen. Het was de bedoeling om de audiovisuele sector beter te ondersteunen. Een maatregel was om in 2007 een eenmalige extra financiering van 2.475.000 euro te geven aan het VAF, om een aantal betalingsproblemen op te vangen.

In 2007 hadden we al een verhoging van de dotatie gepland van een half miljoen euro. In 2008 hebben we de dotatie van het VAF nogmaals opgetrokken met 525.000 euro. Dat is een groeipad waarop we in 2009 nog een gelijkaardige inspanning willen realiseren. Daardoor zijn de middelen van het VAF alleen maar toegenomen. Dat was ook bedoeld om een verdubbeling van het aantal films te realiseren. Jaarlijks werd een zestal Vlaamse films gemaakt, nu willen we dat verhogen naar twaalf tot dertien films per jaar. Dat zullen we ook halen.

Een andere bijkomende maatregel was dat de automatische verplichte bijdrage waarin vanuit het VAF werd voorzien voor de ondersteuning van de omroepen, stopt. Het bedrag van 2,5 miljoen euro is niet veranderd, dat staat nog steeds in de begroting. Tot en met 2007 konden de drie zenders – voordien de twee zenders – een project indienen. A rato van een verdeelsleutel van het VAF werd een vast bedrag ter beschikking gesteld van de VRT, VTM en VT4. Daar was geen kwaliteitsbeoordeling aan verbonden. Het VAF ging niet na of het wel of geen goed product was. Er was een automatische financiering van de projecten die door de omroepen werden ingediend bij het VAF. Die automatische financiering is stopgezet. Het bedrag van 2,5 miljoen euro dient nog steeds voor de ondersteuning van audiovisuele projecten die we samen met de omroepen realiseren. Daar doen we geen euro af, en wat mij betreft kan het zelfs groeien. De kwaliteitsbeoordeling gebeurt nu wel zoals het ook voor andere projecten geldt.

Ondersteuning van de fictiereeksen op de VRT, op VTM of VT4 kunnen perfect. Er is alleen een kwaliteitsbeoordeling door de geëigende organen van het VAF. Voor de ondersteuning van de film gaat het VAF na of er in het scenario potentieel zit om er een langspeelfilm van te maken. Dat is een van de belangrijke criteria en dient als ondersteuning van de Vlaamse filmindustrie.

De meeste projecten kunnen ook vrij gemakkelijk omgevormd worden tot een film die, in de beginfase of

nadat de serie op televisie is verschenen, in de bioscoop kan draaien. Maar het VAF heeft daar een grote autonomie in.

Wat mij betreft, blijft het absoluut de bedoeling dat projecten als Katarakt mee via het VAF ondersteund worden. Op dit ogenblik verlopen de gesprekken tussen het VAF en de VRT, in het kader van de beheersovereenkomst die we hebben afgesloten, erg positief. Ik hoop dat de beheersovereenkomst tussen het VAF en de VRT, die ook is opgenomen in de grote beheersovereenkomst, voor de zomer wordt afgesloten. Daardoor zijn extra financieringen mogelijk en kan worden gezocht naar extra externe financieringsbronnen. Die moeten niet noodzakelijk allemaal vanuit cultuur komen, maar dat mag privégeduld zijn, er mogen andere sponsors zijn en wat mij betreft kan ook de tax shelter ondersteuning bieden.

De verwijten, alsof de audiovisuele sector nu plots minder mogelijkheden krijgt, spreek ik fors tegen. Er zijn extra investeringen en er is een forse groei. We gaan naar meer audiovisuele projecten, met meer films voor het grote publiek. Het enige verschil is de automatische ondersteuning zonder dat er een kwaliteitsbeoordeling gebeurt.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Er was inderdaad veel heisa over de berichtgeving over de verplichte koppeling tussen een filmrelease en de tv-reeksen. Uit uw antwoord begrijp ik dat de verplichte koppeling er niet moet zijn en dat het gaat om een kwaliteitsgarantie. Kwaliteit moet zeker aanwezig zijn en is een belangrijk onderdeel van de evaluatie. U bevestigt dus dat het geen automatische verplichting is.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, na het antwoord van de minister moet ik inderdaad toegeven dat hooguit een slecht signaal werd gegeven met de schrapping van de bestedingsverplichting van het VAF voor Vlaamse fictie.

Het is een open deur intrappen dat er in Vlaanderen hoogwaardige fictiereeksen geproduceerd worden, die wel degelijk door een breed publiek in Vlaanderen gewaardeerd worden. Maar we moeten realistisch zijn. Een deel van de Vlaamse fictiereeksen zou nooit tot stand zijn gekomen zonder de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds. Dat is nu eenmaal het gevolg van het feit dat we een klein land zijn met een klein taalgebied.

We moeten ons dus de vraag stellen of het wel de juiste beslissing was om, zoals gepland in de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en het VAF, de bestedingsverplichting te schrappen. Dat lijkt me gevaarlijk. Mijnheer de minister, u zegt dat het misschien inte-

ressant is voor de kwaliteitscontrole, maar u zegt dat het niet gaat om schrappen.

Heel wat mensen zijn actief betrokken bij film en fictiereeksen. Een algemene klacht die men in die sector hoort, is dat er te weinig goede Vlaamse scenaristen zijn. Dat begint stilaan te verbeteren, want de Vlaamse fictie en film hebben weer toekomst.

Ik denk dat het een slecht signaal was om de bestedingsverplichting van het VAF voor Vlaamse fictie te schrappen. Mijnheer de minister, ik hoop dat de positieve noot die u hebt laten horen in verband met de grotere hoeveelheid audiovisuele projecten en films die er zouden komen, waarheid wordt.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de vraagstelling van mevrouw Libert. Mijnheer de minister, productiehuisen melden me wel dat productiesubsidies voor televisieproducties tijdelijk zouden zijn stopgezet omdat men de middelen van het VAF op een andere manier zou willen besteden. Er wordt bijvoorbeeld voorrang gegeven aan langspeelfilms. Ik kan daar deels inkomen. Blijkbaar zou er een opstartsubsidie worden gegeven om bijvoorbeeld een pilootaflevering te maken, maar de productiekosten zouden voorlopig niet meer in aanmerking kunnen komen wegens de beperkte middelen, ondanks het feit dat de middelen de afgelopen jaren door u zijn verhoogd.

Ik ben absoluut niet tegen het VAF, want die mensen hebben de afgelopen jaren zeer goed werk verricht, ook mede dankzij de taxshelter. In de hoorzitting is dat naar voren gebracht door de voorzitter en de gedelegeerd bestuurder. Chapeau voor het werk dat gedaan wordt. Het zou jammer zijn mocht dat worden geschrapt en mocht er niet meer in die productiemiddelen kunnen worden voorzien.

Ik kijk uit naar de beheersovereenkomst die eraan komt. Hopelijk kan er overleg gebeuren met de commissie. Is er overleg met de minister van Media geweest? Wat zijn de afspraken daaromtrent?

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: De minister heeft zeer goed toegelicht hoe de situatie op dit ogenblik is en voor welke thematiek we staan. Ter attentie van mevrouw Libert wil ik even wijzen op de logica. We moeten ervoor zorgen dat we die niet omkeren. Het is niet de taak van het VAF om de Vlaamse tv-fictie te financieren, het is de taak van de omroepen, in casu de openbare omroep, om ruimte te maken voor middelen voor tv-fictie. Daarbij kan het VAF ondersteunend werken. Het VAF is in eerste instantie opgericht voor de audiovisu-

ele sector, de bioscoopfilm, de documentaire en dergelijke, en niet zozeer voor de tv-fictie. We moeten die logica bewaren.

Dat brengt ons meteen tot de geschiedenis. Waarom is die bestedingsverplichting ingevoerd? Omdat op dat ogenblik de openbare omroep te weinig geld in de beheersovereenkomst wilde reserveren voor Vlaamse fictie, terwijl men daar naar vroeg, want producenten hebben dat nodig om er in het buitenland mee te kunnen uitpakken. Daardoor heeft het VAF wat meer geld gekregen, gekleurd geld, dat men sowieso in tv-producties moest investeren. Dat was een noodmaatregel. Die noodmaatregel kunnen we niet achteraf beschouwen als een vanzelfsprekendheid. In die zin is de situatie nu helder en goed, met extra ondersteuning vanuit het VAF, dat kan bijvoorbeeld een euro voor een euro zijn, en waarbij een groot pakket binnen het VAF voor die ondersteuning wordt gebruikt. Tegelijkertijd is dat geen blanco cheque meer waarbij de omroepen carte blanche hebben om te financieren wat ze niet meer gefinancierd kregen, maar waarbij kwalitatief wordt nagegaan of het product aan de normen wat betreft scenario, productie enzovoort, beantwoordt. Ik wil vooral waken over de fundamentele logica en de rol van het VAF en expliciet over de fundamentele rol van de openbare omroep die, ook al zijn de tijden financieel iets moeilijker, absoluut zal moeten blijven investeren in Vlaamse fictie.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Het VAF heeft een ongelooflijke prestatie neergezet. Nauwelijks tien jaar geleden klaagden zeer goede regisseurs terecht over het wanbeleid dat werd gevoerd vanuit de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de audiovisuele producties in Vlaanderen. Het VAF bestaat sinds 2000 en draait sinds 2001 op kruisnelheid. De producten die worden afgeleverd, namelijk films, kortfilms, documentaires en dergelijke, zijn geweldige producties, dat moet gezegd. De heer Vermeulen heeft terecht de geschiedenis van de maatregel aangehaald. Die maatregel is genomen door minister Van Mechelen. Hij heeft gezegd dat het VAF meer geld zou krijgen maar dat het moest worden besteed aan producties die voor VRT, VTM en later ook VT4 bestemd waren. Als ik me niet vergis, is toen door de sector zwaar geprotesteerd. Men wilde niet dat men bij de hand werd genomen en dat er gekleurd geld werd gegeven. Het was een gegronde opmerking.

Vandaag, vijf jaar later, merken we dat met dat gekleurd geld resultaat is geboekt, ongeacht of het VAF de kwaliteit zal bewaken. De kwaliteit van de afgeleverde televisiereeksen is goed. Minstens een deel van de sector blijkt die beschermingsmaatregel nodig te hebben. Anders gaat dat geld niet meer worden besteed aan producties als Katarakt, Zone Stad of Vermist. Daarmee heb ik de drie zenders en hun product vernoemd.

Het is belangrijk dat de sector, samen het VAF, eens duidelijk zegt wat hij wil. Moet door die beschermingsmaatregel die 2,5 miljoen euro worden besteed aan televisieproducties, eventueel met langspeelfilms in de zalen, of niet? Het is belangrijk dat te weten. Dan kan het beleid daarop worden afgerekend. We hebben er allemaal belang bij dat het VAF blijft werken zoals het dat doet en dat de afgeleverde producten van hetzelfde niveau zijn. Ik ben er nog niet uit als het gaat over de vraag of dat gekleurd geld behouden moet blijven. Ik zou van de mensen uit de sector graag eens vernemen wat ze nu willen. Huldigen ze het standpunt van vijf jaar geleden of dat van vandaag?

Minister Bert Anciaux: Blijkbaar is er toch nog verduidelijking nodig. Voor alle duidelijkheid, er is geen schrapping van de bestedingsverplichting, wel van de automatische bestedingsverplichting. Dat is een groot verschil. Niet alleen was er sprake van gekleurd geld, maar bovendien werd er een blanco cheque gegeven. Heel de sector – de producenten, de regisseurs, de auteurs en noem maar op – heeft me gesmeekt die automatische bestedingsverplichting af te schaffen. Vooral ook het VAF heeft dit uitdrukkelijk gevraagd. We zijn daarop ingegaan.

Ik hoop dat het duidelijk is dat de bestedingsverplichting – die 2,5 miljoen euro – niet is verminderd of verdwenen, maar wel de automatische verplichting, die kwaliteitsverbetering en -controle verhinderde. Er waren nu eenmaal omroepen die recht hadden op een bepaald bedrag en voorstellen indienden waar het VAF helemaal niet gelukkig mee was. Daarover valt dan te discussiëren, maar wij hebben aanvaard dat het VAF de kwaliteit zou controleren.

Dat bedrag van 2,5 miljoen euro voor projecten in samenwerking met tv-omroepen blijft in elk geval behouden. Alleen is een van de criteria die het VAF momenteel hanteert, dat het potentieel aanwezig moet zijn om er een langspeelfilm van te maken.

Middelen geven voor andere audiovisuele omroeprojecten dan die waar dat potentieel aanwezig is, is ook mogelijk. Dat gebeurt dan via de gewone beoordeling door het VAF, dat extra geld krijgt. Dat is belangrijk. Die 2,5 miljoen euro, die vrij te besteden is met de omroepen, beschouwt het VAF eigenlijk als nieuwe beleidsruimte. In het andere geval had het VAF helemaal geen inspraak over hoe dat geld moest worden verdeeld. Voor mij moeten er nog veel kwaliteitsvolle Katarakts komen.

Mevrouw Laurence Libert: We zullen dit blijven volgen in de commissie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Havendecreet van 2 maart 1999 in relatie met het Gemeentedecreet – 1385 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, omdat we hier vandaag een aantal wijzigingen zullen goedkeuren, is het goed even de principes van het Havendecreet van 1999 te bekijken. Dat kwam er na een hele periode van discussies over autonomie voor de havenbedrijven, over uniforme werkingsvoorwaarden voor de diverse havenbesturen en over de financiering van de toekomstige haveninfrastructuur en -werken, en van de taken die door de havens worden uitgevoerd. Er werden duidelijke financieringsregels gevraagd. Toen, in 1999, is het Havendecreet goedgekeurd. Het steunde op die twee belangrijke principes, namelijk een verduidelijking met betrekking tot het havenbeheer en een verduidelijking met betrekking tot de financiering.

Op die basis wordt voortgewerkt. Het is noodzakelijk om dit ontwerp van decreet in verband met het havenbeheer vandaag goed te keuren, omdat de basis in het Havendecreet, in de wet-Erdman, met de wijziging van het Gemeentedecreet is weggefallen en waardoor ook de lokale verankering voor drie Vlaamse havenbedrijven, Antwerpen, Gent en Oostende, is weggefallen. Vandaar dat nu in het Havendecreet een duidelijke organieke regeling wordt opgenomen waardoor verdere autonomie aan de havenbedrijven kan worden gegeven.

Een tweede belangrijk punt in verband met de financiering is dat de weg van de responsabilisering van de havenbesturen gevolgd blijft worden. Het decreet van 1999 had ter zake al een aantal zaken verduidelijkt, namelijk de havenbesturen werden medeverantwoordelijk gemaakt voor de commerciële infrastructuur. Ze dienden een aantal kosten mee te dragen. De verantwoordelijkheid voor de basisinfrastructuur, voor de maritieme toegankelijkheid werd heel duidelijk bij het gewest gelegd.

Nu zal een analytische boekhouding verplicht gemaakt worden voor alle havenbesturen. De haven van Antwerpen heeft op dit vlak trouwens al heel veel werk verricht. Iedereen zal het als een instrument gebruiken. Het is duidelijk dat, als de Vlaamse Gemeenschap een aantal toelagen geeft, er ook goede meetindicatoren moeten worden gehanteerd. Dit wordt nog verduidelijkt.

In het verleden bestond er enig wantrouwen over wat de havenbesturen zouden doen. Daarom was er een belang-

rijke beperking op het vlak van participatie in andere ondernemingen en andere bedrijven. Vandaag wordt voorgesteld om dit te wijzigen. Als een havenbedrijf wou participeren bij een privaat havenbedrijf dan was, zelfs voor een heel kleine participatie, zowel de stem van de voorzitter als van de meerderheid nodig. Nu valt deze beperking weg en krijgen de havenbedrijven hierdoor bijkomende mogelijkheden om in de logistieke keten te participeren in een aantal bedrijven.

Er zijn ook nog een aantal kleine, technische amendementen, maar daarvoor verwijs ik naar het verslag. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij dat hier iemand van de regering aanwezig is, die uiteraard zal zeggen dat in de commissie goed en degelijk voorbereidend werk werd geleverd. De toekomstige gouverneur is hier trouwens ook aanwezig.

Mijnheer de minister, u weet dat er grensoverschrijdende en provincieoverschrijdende bekommernissen zijn. In de commissiedebatten kwamen die misschien onvoldoende aan bod. Ik had graag van de regering vernomen hoe ze met dat soort problemen om zal gaan.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Penris, ik dank u dat u verwijst naar mijn verleden. Ik zit hier immers als een voormalige haven-directeur, weliswaar van de zeehaven van Brussel. Dat is ook een haven die, net zoals de havens die met dit perfecte ontwerp van decreet vooruit geholpen worden op het vlak van transparantie en mogelijkheid tot handelen, belang hecht aan goede structuren en een goede verantwoordelijkheid.

U verwijst naar het overleg over interprovinciale en zelfs interlandelijke aangelegenheden. U gaf feitelijk zelf het antwoord al in uw vraag. De manier waarop de regering dit wil aanpakken, is door middel van goed overleg. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1385/3*).

– *De artikelen 1 tot en met 27 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Anissa Tamsamani, Elke Roex, Stern Demeulenaere en Monica Van Kerrebroeck en de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, wat betreft de gegevensuitwisseling in het kader van de stimulering van de kleuterparticipatie – 1474 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Voorhamme, verslaggever, heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Martens, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat ons Vlaams kleuteronderwijs tot de wereldtop behoort. Zelfs de OESO prijst het Vlaamse kleuteronderwijs omwille van zijn kwaliteit en toegankelijkheid. Dat blijkt trouwens uit de cijfers. Heel veel kleuters participeren aan ons onderwijs, in tegenstelling tot onze buurlanden: bij de 2,5-jarigen is dat 85 percent, bij de 4-jarigen zelfs 99 percent.

We moeten dat succes echter een beetje nuanceren, op basis van de noden van de scholen. Enkele weken geleden hadden we het over de overvolle kleuterklassen. Dat probleem staat natuurlijk sterk in de belangstelling, net omdat zoveel kinderen eraan participeren. Het succes van het kleuteronderwijs kan pas compleet zijn als iedereen deelneemt.

Hoe vroeger de participatie, hoe beter. Dat heeft invloed op de verdere schoolloopbaan. Wie later instapt, heeft

het later ook moeilijker. We moeten blijvend inzetten op ons kleuteronderwijs.

In dit 'Jaar van de Kleuter' heeft de minister van Onderwijs een breed impulsplan gelanceerd. Dat moet het kleuteronderwijs en de deelname eraan stimuleren. Met dit voorstel van decreet willen wij onze bijdrage leveren door de noodzakelijke decretale basis te leggen voor de gegevensuitwisseling over niet-ingeschreven kleuters en de daaraan gekoppelde acties. Het gaat over enkele duizenden kleuters die op dit moment niet participeren. We zijn niet van plan om een heksenjacht te organiseren, maar wel om iedereen, ouders, scholen en alle betrokkenen, te responsabiliseren. Het kleuteronderwijs is fundamenteel.

Het is de bedoeling om jaarlijks, aan de hand van een vergelijking tussen inschrijvingen in de kleuterscholen en het rijksregister, een bestand op te stellen van kinderen die nog niet in ingeschreven zijn in het kleuteronderwijs. Dat is een uitbreiding van de bestaande werkwijze voor de leerplichtige leerlingen in het kader van de leerplichtcontrole. Aan de verzameling van die gegevens zullen voelbare acties worden gekoppeld.

De administratie stelt de gegevens in eerste instantie ter beschikking van Kind en Gezin, dat ook huisbezoeken zal organiseren bij ouders van niet-ingeschreven kleuters. Binnen het forum van het LOP of de gemeente kunnen de betrokken partners dan afspraken maken over de verdere aanpak ten aanzien van ouders van niet-ingeschreven kleuters. Omwille van de privacywetgeving is voor dit alles een decretale grondslag vereist. Met dit voorstel willen we die grondslag regelen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Collega's, mevrouw Tamsamani heeft terecht aangehaald wat er allemaal mogelijk zal zijn als dit voorstel van decreet goedgekeurd is.

Het essentiële probleem is dat scholen en instellingen steeds botsen op de privacywetgeving bij de uitwisseling van gegevens. Met dit decretale initiatief kunnen we tegemoetkomen aan de bestaande zorgen over kleuterparticipatie. Het biedt ons ook de legistische mogelijkheid om linken te leggen tussen het Rijksregister en cijfers die we in het departement hebben. Die kunnen dan vervolgens ook gebruikt worden door bijvoorbeeld Kind en Gezin.

Onze fractie steunt dit voorstel van decreet, omdat het de legistische mogelijkheid creëert om de gegevens van het Rijksregister ten volle te benutten, om zo tot een betere kleuterparticipatie te komen.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1474/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Kurt De Loor en Ludwig Caluwé, de dames Helga Stevens en Anne Marie Hoebeke en de heer Eloi Glorieux betreffende de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije – 1508 (2007-2008) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Jan Roegiers bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Kurt De Loor en Ludwig Caluwé, de dames Helga Stevens en Anne Marie Hoebeke en de heer Eloi Glorieux betreffende de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, de reportage die vorige week maandag uitgezonden werd op Canvas, heeft een golf van verontwaardiging veroorzaakt in Vlaanderen.

De voorbije dagen zijn een aantal mensen bij de Bulgaarse ambassadeur geweest. De Bulgaarse ambassadeur is vandaag op zijn beurt in de Kamer geweest. Vanavond wordt de reportage opnieuw uitgezonden op Canvas, en zondag vertrekt er een fact-findingdelegatie naar Bulgarije, met daarbij ook vertegenwoordigers van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en een medewerker van het kabinet van minister Vanackere.

Het lijkt mij belangrijk dat dit parlement zich vóór het vertrek van die delegatie kan uitspreken over de inhoud van deze resolutie.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb de reportage ook gezien en ze heeft mij enorm aangegrepen. Ik denk dat niemand onbewogen blijft bij dergelijke beelden.

Onze fractie zal zich niet verzetten tegen de vraag tot spoedbehandeling, maar ik wil er toch even op wijzen dat die toestand in Bulgarije niet nieuw is. Bij de bespreking van de toetreding van Bulgarije tot de EU heeft onze fractie er al op gewezen dat er in Bulgarije zeer maffiose praktijken aan de gang zijn in de sociale zorg. Het gaat immers over meer dan alleen opvangtehuizen voor kinderen en gehandicapte kinderen: de sociale zorg in Bulgarije lijkt nergens op. Als men als kind of als oudere zorgbehoevende ergens belandt, is men een vogel voor de kat. Dat systeem vloeit voort uit het vroegere communistische regime. Maar daarover zal ik het straks nog hebben.

Wij zullen dit voorstel tot spoedbehandeling ondersteunen, omdat er, zoals de heer Roegiers aanhaalde, nog deze week een delegatie vertrekt naar Bulgarije.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Kurt De Loor en Ludwig Caluwé, de dames Helga Stevens en Anne Marie Hoebeke en de heer Eloi Glorieux betreffende de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij haar tweede bezoek aan het opvangtehuis voor gebrekkige kinderen in Mogilino in het noorden van Bulgarije, zien we reportagemaker Kate Blewet zich over een roestig kinderbed buigen. "Wat is hier in godsnaam gebeurd?", vraagt ze aan de verzorgster die staat toe te kijken. "Hij bleef maar op zijn duim zuigen", zegt die toonloos, "we hebben hem geamputeerd."

Met deze zin, die vandaag in een Vlaamse krant stond, wordt de gruwelijke reportage die vorige week op Canvas is uitgezonden, het best samengevat.

Vorige week heeft Canvas de onthutsende reportage 'Bulgaria's Abandoned Children' of 'De verlaten kin-

deren van Bulgarije' uitgezonden. De reportage gaat over een verzorgingstehuis in een dorp in het noorden van Bulgarije waar 75 ongewenste kinderen zijn ondergebracht. De kinderen worden er grotendeels aan hun lot overgelaten. In de reportage zien we hoe de meeste kinderen en jongeren de hele dag zitten te wiegen omdat er geen enkele activiteit plaatsheeft. 's Nachts worden alle 75 kinderen en jongeren opgesloten en slechts één personeelslid staat in voor hun bewaking. 's Ochtends worden ze in groep naakt naar de douches gestuurd. Handdoeken om zich af te drogen zijn er niet.

Er zijn vermoedens van verwaarlozing en verkrachting die evenwel in de reportage niet konden worden bewezen. Wel is duidelijk dat de kinderen erg ondervoed zijn en dat er de afgelopen jaren verschillende sterfgevallen zijn geweest.

Intussen zouden er in het betreffende tehuis wel wat verbeteringen zijn, onder meer omdat UNICEF het heeft overgenomen. De reportage is echter exemplarisch voor soortgelijke opvangtehuizen in Bulgarije. Kinderen die er met een handicap worden geboren, hoe minimaal ook, zijn niet gewenst en worden vrij snel door 'professionals' doorverwezen naar de Bulgaarse overheidsinstellingen. Het resultaat is dat er nergens ter wereld meer gehandicapten in tehuizen zitten dan in Bulgarije.

Deze schrijnende situatie blijft voortbestaan, ondanks de verklaringen van opeenvolgende Bulgaarse regeringen over hun engagementen om het opvangsysteem voor kinderen te hervormen.

Dit voorstel van resolutie wil meehelpen om zo snel mogelijk een einde te maken aan de wantoestanden, niet door de Bulgaarse overheid te veroordelen of Bulgarije te boycotten, maar door een helpende hand te reiken. In dit voorstel van resolutie drukken we onze bezorgdheid uit over de situatie van gehandicapte en verlaten kinderen in overheidsinstellingen in Bulgarije. We vragen aan de Vlaamse Regering om er bij de Bulgaarse overheid op aan te dringen onze grote bezorgdheid te uiten over deze schrijnende wantoestanden, om de Bulgaarse regering te verzoeken haar verbintenissen na te komen en de nodige middelen vrij te maken om te voorzien in een structurele opvang voor deze kinderen, en om na te gaan in welke mate Vlaanderen Bulgarije kan helpen bij een menswaardige opvang voor verlaten kinderen. Dat is ook de reden waarom er zondag een Belgische delegatie met Vlaamse vertegenwoordigers naar Bulgarije afzakt. Vlaanderen heeft heel wat knowhow inzake de opvang van en de therapie voor gehandicapte kinderen. Onze sterkte ligt precies daarin. Ik hoop dat dit voorstel van resolutie zal worden goedgekeurd zodat de delegatie zich gesterkt voelt door dit Vlaams Parlement. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de voorzitter, ik betreur dat elke partij dit voorstel heeft mogen ondertekenen, zelfs Groen!, maar niet het Vlaams Belang.

Ik wil erop wijzen dat onze fractie de inhoud van het voorstel volledig steunt. We hebben wel twee bemerkingen.

Ik heb vrij goede contacten met Bulgarije. Ik ken het land toch wel een beetje. De sociale zekerheid bestaat er niet. Het is ieder voor zich. Er is geen sociaal vangnet.

Men stelt niet voor om de Bulgaarse overheid te veroordelen of te boycotten. Wij zijn ook tegen een boycot. De mensen zijn er straatarm. De economie platleggen, zou zeker geen goede zaak zijn. De Bulgaarse overheid heeft echter ook boter op het hoofd. Ze negeert compleet de mensen in de verzorgingsinstellingen. Een actie opzetten om massaal middelen naar dat land te sturen, lijkt me geen goede zaak. Zoals in het voorstel staat, heeft Bulgarije de afgelopen zes jaar 30 miljoen dollar aan leningen en donaties ontvangen. Als in de instellingen bijvoorbeeld verse groenten worden geleverd, dan zullen de verpleegkundigen die levensmiddelen mee naar huis nemen, omdat de kinderen voor hen toch een vogel voor de kat zijn. Die instellingen worden geplunderd. Hoe meer geld daar naartoe gaat, hoe meer maffiose praktijken er zullen zijn.

In Bulgarije is een mentaliteitswijziging nodig. Hoe dat concreet moet gebeuren, weet ik ook niet. In het derde punt staat terecht dat moet worden nagegaan in welke mate Vlaanderen Bulgarije kan helpen in verband met kinderopvang. Zelf zou ik de zaken hebben open getrokken.

Een aantal jaar geleden, bij de bespreking over de toetreding van Bulgarije tot de Europese Unie, werd er al op gewezen dat dit land er onder andere qua mentaliteit niet rijp voor was. Van het land werd een voorstelling gegeven die niet klopt met de werkelijkheid. Ik hoop dat dit een les kan zijn als andere staten hun kandidatuur stellen om toe te treden tot de unie.

Onze fractie zal dit voorstel van resolutie ten volle steunen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, geachte minister, collega's, namens de N-VA-fractie wens ik dit voorstel voluit te steunen. Niemand kan ongevoelig blijven voor de BBC-reportage die in een weeshuis in Bulgarije werd gedraaid. Maar de situatie in Bulgarije is jammer genoeg niet uniek. Navraag via mijn contacten met het Europees Gehandicaptenforum en andere belangenverenigingen van personen met een

handicap in de Europese Unie en daarbuiten resulteerde in een lange lijst van landen waar de situatie even schrijnend is.

Ook al staat Bulgarije nu in het oog van de mediastorm, we mogen niet blind zijn voor de trieste realiteit in vele gewezen Oostbloklanden. Vroeger Roemenië, nu Bulgarije, morgen een ander Oostblokland.

Het voorstel van resolutie dat vandaag voorligt, spitst zich specifiek toe op Bulgarije. Maar mijns inziens mogen we ons daartoe niet beperken. We moeten van de gelegenheid gebruik maken om opnieuw de schrijnende verwaarlozing van kinderen en mensen met een handicap in vele Centraal- en Oost-Europese landen onder de aandacht te brengen en aan de kaak te stellen. Wij mogen niet zeggen: “Wir haben es nicht gewusst.” We zijn mee moreel verantwoordelijk en moeten doen wat in onze macht ligt om de situatie voor kinderen en mensen met een handicap te verbeteren in alle huidige en toekomstige lidstaten van de Europese Unie. We moeten aan alle verantwoordelijke overheden het signaal geven dat dergelijke vormen van achteruitstelling en verwaarlozing onaanvaardbaar zijn.

Dit voorstel van resolutie is, hoop ik, een intentieverklaring dat allen hier aanwezig zich willen inzetten om dergelijke situaties stap voor stap uit de wereld te helpen. Samen met onze fractie hoop ik dan ook dat alle partijen hier vertegenwoordigd ook op Europees niveau de handen in elkaar kunnen slaan en een initiatief nemen.

Via onze Vlaamse ministers en europarlementsleden kunnen wij aan de Europese Commissie en de huidige en toekomstige lidstaten duidelijk maken dat de Europese Unie naast aandacht voor het economische aspect, ook aandacht moet hebben voor het sociaal welbevinden van al haar burgers. Dat kan via normen en financiële ondersteuning, maar vooral door een ander beleid te stimuleren.

Er moet een mentaliteitswijziging komen. Het dumpen van kinderen en volwassenen met een handicap in instellingen moet stoppen. Ik verwijs hierbij graag naar de uitspraak van Luk Zelderloo, secretaris-generaal van EASPD: “Het is kristalhelder dat de situatie moet worden aangepakt, doch laat ons voorkomen dat de vergeetputten worden omgebouwd tot gouden kooien. Kinderen horen bij hun familie, in de wijk, het dorp waar ze geboren werden. De uitdaging van de toekomst is zoveel als mogelijk de voorziening naar de kinderen en het gezin te brengen in plaats van de kinderen naar de voorzieningen.”

Ik hoop alleszins dat men de handschoen zal opnemen om via deze spontaan opgewelde verontwaardiging tot een structurele verandering te komen. Er moet een structurele oplossing komen voor iets dat eigenlijk een structureel probleem is, zo niet leidt alle commotie vandaag uiteindelijk tot niets. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, we willen dit voorstel van resolutie uiteraard ten volle steunen.

Ik wil nog twee dingen toevoegen aan het debat. Het feit dat Bulgarije is toegetreden tot de EU is de beste garantie dat er effectief iets zal gebeuren. Zondag reist een delegatie van de diensten van de minister naar Bulgarije.

Het zou goed zijn dat het niet alleen een symbolisch bezoek is, maar dat we effectief iets doen met de conclusies. We moeten proberen om daar een zo goed mogelijk beeld te krijgen van de situatie, en nadien moeten we in de commissie nagaan wat Vlaanderen kan doen om de situatie te verbeteren.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer Daems, ik wil ingaan op uw suggestie. Tijdens de voorbereiding van dit debat was met de minister afgesproken dat we zullen nagaan hoe we in de commissie voor Welzijn of Buitenlands Beleid of een gezamenlijke commissie opvolging kunnen geven aan de missie die zondag vertrekt. Het is een goede suggestie waar we moeten op ingaan.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, ik wilde dezelfde suggestie doen voor een debriefing naar beide commissies.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik wil namens de regering zeggen dat we dit voorstel van resolutie verwelkomen als morele steun voor een actie die reeds in gang is gezet.

Zondag zal een raadgever van mijn kabinet, vergezeld van een afdelingshoofd van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en een persoon van de inspectiediensten van de Vlaamse Gemeenschap binnen de welzijnssector, een fact-findingreis naar Bulgarije maken. Het wordt geen symbolisch bezoek.

Er is terecht aangehaald dat er niet alleen een mentaliteitswijziging moet komen, maar ook een competentieverhoging. Binnen de Vlaamse Gemeenschap wordt het respect voor de competentie van de sector algemeen erkend. De bedoeling van de fact-findingcommissie en de aanwezigheid van Vlaamse ambtenaren en een raadgeefster van mijn kabinet is net om ervoor te zorgen dat we op het niveau van de competentieverhoging nagaan op welke manier de Vlaamse Gemeenschap een duurzame bijdrage kan leveren aan het verbeteren van de leefomstandigheden van de betrokkenen. Iedereen die de beelden heeft gezien of ze nog zal zien, zal het ermee eens zijn dat er niet naast dit moreel appel kan worden gekeken. Dit is iets wat

binnen de EU en voor mij in de hele wereld onaanvaardbaar is. We hebben de morele verantwoordelijkheid om een bijdrage te leveren om dit te verbeteren. *(Applaus bij de meerderheid en Groen!)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Havendecreet van 2 maart 1999 in relatie met het Gemeentedecreet

– 1385 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Anissa Tamsamani, Elke Roex, Stern Demeulenaere en Monica Van Kerrebroeck en de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijk houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, wat betreft de gegevensuitwisseling in het kader van de stimulering van de kleuterparticipatie

– 1474 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Kurt De Loor en Ludwig Caluwé, de dames Helga Stevens en Anne Marie Hoebeke en de heer Eloi Glorieux betreffende de opvangsituatie van gehandicapte en verlaten kinderen en jongeren in Bulgarije

– 1508 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren Jef Tavernier en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jos Stassen en Eloi Glorieux tot besluit van het op 9 januari 2008 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de problematiek van grote kleuterklassen

– 1491 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, collega's, hoe durf ik het aan een motie over kleuterklassen in te dienen? Hoort dit wel thuis in het parlement? Dat is zeker het geval. Kleuteronderwijs is zeer belangrijk. Er zijn 235.000 kleuters, 400.000 ouders, een half miljoen grootouders, 15.000 personeelsleden rechtstreeks bij de sector betrokken.

Het gaat om een probleem dat duidelijk de bevoegdheden van de commissie voor Onderwijs overstijgt. Het is immers zo dat iedereen zegt dat dit onderwijs belangrijk is. Maar als men dat zegt, dan moet men daarvoor ook geld

uittrekken. En dan kloppen we aan bij de commissie voor Financiën en dit parlement in zijn geheel. Dit debat kunnen we dus niet beperken tot een debat in de commissie.

Er is overigens een politiek probleem. Iedereen erkent dat het kleuteronderwijs belangrijk is. Dat vertaalt zich evenwel niet in de cijfers. Kleuterklassen zijn gemiddeld 20 percent groter dan klassen van de lagere school. In vergelijking met het secundair onderwijs is het verschil nog veel groter. De werkingssubsidies bedragen voor een kleuterklas slechts twee derde van die voor een lagere school. Nochtans zei minister Vandenbroucke in februari 2007 dat de bijkomende achthonderd kleuterleiders ervoor moeten zorgen dat de kleuterklassen kleiner worden.

Veertien dagen geleden zei minister Vandenbroucke ter verdediging dat hij ervoor gezorgd heeft dat er 300 extra kleuterleiders zijn. Maar als de minister in februari belooft dat er 800 komen en veertien dagen geleden over 300 spreekt, mag het terrein ontgoocheld zijn en mogen wij zeggen dat er iets aan gedaan moet worden.

Deze motie is niet zomaar een verklaring om te zeggen dat kleuterklassen belangrijk zijn, maar zegt op welke manier je er – voor sommigen misschien wat moeilijk en technisch – iets aan kunt doen. Als je dit stemt, zul je er echt voor zorgen dat er meer geld gaat naar kleuters en er kleinere kleuterklassen komen. Ik geloof dat iedereen daarachter kan staan en dit zal goedkeuren. Dank u.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie van aanbeveling niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Stefaan Sintobin en Leo Pieters tot besluit van de op 10 januari 2008 door de heer Stefaan Sintobin in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Vlaams milieuconvenant met de gemeenten en de controle op de naleving van de milieuwetgeving door kmo's – 1489 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Wim Van Dijck en Werner Marginet tot besluit van de op 10 januari 2008 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de conclusie van het auditrapport betreffende de Vlaamse sportfederaties – 1490 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Filip Dewinter tot besluit van het op 23 januari 2008 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de verschillende voorstellen inzake de besteding van de extra ruimte op de Vlaamse begroting – 1509 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 7

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
73 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jef Tavernier en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jos Stassen en Eloi Glorieux tot besluit van het op 23 januari 2008 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de verschillende voorstellen inzake de besteding van de extra ruimte op de Vlaamse begroting – 1510 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 8

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
67 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 30 januari 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.48 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Marijke Dillen, Martine Fournier, Vera Jans: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Herman Schueremans, Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire, Paul Wille: buitenslands;

Margriet Hermans, Miet Smet: ambtsverplichtingen;

Jacky Maes, Christian Van Eyken: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Flor Koninckx.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris,

Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Monique Moens, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Monique Moens, Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch
